

ẤN THỨ NHẤT

 Chúng ta hãy cúi đầu giờ này để cầu nguyện. Kính lạy Cha Thiên thượng của chúng con, tối nay chúng con cảm ơn Ngài vì điều này, có thêm cơ hội nữa để đến thờ phượng Ngài. Chúng con biết ơn được sống động và có sự mặc khải lớn này về Sự sống Đời đời đang ngự trong chúng con. Và chúng con đến, tối nay, Cha ôi, để học hỏi Lời Ngài, với nhau, những sự màu nhiệm tuyệt vời ẩn giấu này mà đã được che giấu từ khi sáng thế. Và Chiên Con là Đấng duy nhất có thể bày tỏ Nó cho chúng con. Con cầu xin Ngài sẽ đến giữa chúng con, tối nay, và sẽ lấy Lời Ngài và bày tỏ Nó cho chúng con, để chúng con có thể biết cách sống là những đầy tớ tốt hơn cho Ngài, trong thời đại cuối cùng này. Ôi Đức Chúa Trời, vì chúng con biết rằng chúng con hiện giờ đang sống trong thời cuối cùng, xin giúp cho chúng con biết chỗ của mình, Chúa ôi, và biết sự sống của mình mong manh là bao, và sự chắc chắn về sự Đến của Chúa, chẳng còn bao lâu nữa. Chúng con cầu xin như Danh Chúa Jêsus. A-men.

² Tôi tin chính là Đa-vít, đã nói, “Tôi vui mừng khi người ta nói với tôi rằng, chúng ta hãy đi đến nhà của Chúa.” Thật luôn luôn là một đặc ân lớn để đến. Và—và sự học hỏi về Lời, với nhau, ban cho chúng ta hi vọng lớn này.

³ Lúc này có nhiều người đang đứng, và tôi sẽ đi thật nhanh như có thể được. Nhưng tôi tin rằng anh chị em đã tận hưởng sự Hiện diện của Đức Thánh Linh, giống như tôi có, trong hai giờ sau cùng này. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

⁴ Và, hôm nay, có điều gì đó đã xảy ra với tôi mà tôi đã không có trong một thời gian dài. Tôi đang học hỏi về vấn đề này, về sự mặc khải này ở đây, về sự mở ra của Ấn.

⁵ Cách đây nhiều năm tôi đã nói qua Nó ở đây, tôi đoán, cách đây chừng hai mươi năm, hay là gần như thế, nhưng không biết làm sao hoặc tương tự tôi không bao giờ thật thỏa mãn hoàn toàn. Dường như có những điều gì đó, đặc biệt trong những Ấn này, bởi vì những Ấn kia là Sách toàn vẹn. Hiểu không? Nó

là quyển sách. Toàn bộ sách là một sách, được đóng ấn. Nó bắt đầu...

⁶ Chẳng hạn, nếu tôi có một điều gì ở đây, tôi sẽ chỉ ra cho anh chị em biết tôi muốn nói gì. [Anh Branham minh họa sự cuộn lại và niêm phong của một cuộn sách, bằng cách dùng những tờ giấy—Bt.] Đây là một cái ấn. Đó là một, và anh chị em cuộn nó lại như thế này, cách nó được cuộn lại. Và anh chị em cuộn nó lại theo cách này. Và, ở chỗ cuối cùng, có một mảnh nhỏ ló ra, như thế. Đó là cái ấn thứ nhất. Được rồi, thế thì, đó là phần đầu tiên của quyển sách. Rồi, ấn kế tiếp được cuộn lại theo cách này, ngay bên cạnh của nó. Và nó được cuộn lại theo cách này, giống như ở đây. Và rồi, cuối cùng, ngay ở đây, có một cái khác ló ra. Có nghĩa là, hai cái ấn.

⁷ Và đó là cách toàn bộ Kinh Thánh đã được chép, trong những cuộn giấy da. [Anh Branham mở ra những tờ giấy được cuộn lại mà anh đang dùng để minh họa—Bt.] Và, vì thế, để mở những Ấn này, nó mở ra những sự màu nhiệm của Sách.

⁸ Anh chị em đã nghiên cứu sách Giê-rê-mi chưa, ông đã viết bằng cách ấy, nhiều người trong anh chị em đã ghi chép điều đó tối hôm qua chứ? Cách mà những điếm báo trước chúng được viết và được cất, để giữ thế nào, cho đến khi ông trở lại sau bảy mươi năm, ở trong tình trạng giam cầm. Ông được trở lại và tuyên bố về quyền sở hữu của mình.

⁹ Và tất nhiên tôi thích học hỏi Nó. Anh chị em không thể... Không có cách để diễn tả Nó chút nào, bởi vì Nó là một Lời Đời đời. Và Nó là một Quyển sách Đời đời, do đó chúng ta phải thật sự hầu như đụng tới những chỗ rất cao. Và ngày nay, trong sự học hỏi, tôi đã viết ra nhiều câu Kinh Thánh để anh chị em có thể nghiên cứu Nó. Và cũng...Và những băng ghi âm sẽ bày tỏ nhiều về Nó, khi anh em học. Và có rất nhiều điều!

¹⁰ Nếu tôi có thể chỉ đứng ở bục giảng đây và bày tỏ Nó với các bạn, theo như cách Nó được bày tỏ cho tôi trong phòng riêng, ôi chao, thì thật là tuyệt diệu. Nhưng, khi anh em ở đây, anh em bị thúc ép, và anh em thật hầu như muốn sự nhảy bổ vào những điều đó, và cố gắng đưa đến ngay được phần chính cho nhiều người, để họ có thể thấy Nó.

11 Tôi thật sự biết ơn về bài hát đó mà Anh Ungren vừa mới hát; *Từ Dưới Sự Vinh Hiển Ngài*. Nếu Ngài đã không đến từ sự Vinh hiển Ngài, tất cả chúng ta sẽ ở đâu tối nay? Vì thế tôi biết ơn Ngài đã giáng xuống để giúp chúng ta.

12 Giờ này, có nhiều người đang đứng, chúng ta sẽ đi thật nhanh ngay ở đây, để—để chúng ta có thể nắm được điều tốt nhất. Tôi không nói chúng ta sẽ đi thật nhanh, nhưng tôi muốn nói chúng ta sẽ bắt đầu nhanh như có thể được. Và bây giờ chúng ta hãy quay trở lại, nào, sau khi...

13 Chúng ta đã nói về chương thứ 1, thứ 2, thứ 3, và thứ 4. Và thứ 5, tối hôm qua. Và tối nay chúng ta đang bắt đầu ở chương thứ 6 của Khải huyền.

14 Bây giờ, khi chúng ta học hỏi chương này, chúng ta đang xem xét những chỗ khác nhau, ngay cả với Cựu Ước và Tân Ước, giống nhau, bởi vì toàn bộ Sách là sự mặc khải về Đức Chúa Jêsus Christ. Hiểu không? Đó là sự mặc khải hoàn toàn về—về Đức Chúa Jêsus, sự mặc khải về Đức Chúa Jêsus Christ. Ấy là Đức Chúa Trời, mặc khải chính Ngài trong Sách; mặc khải chính Ngài; qua Đấng Christ; trong Sách. Và Đấng Christ là sự mặc khải của Đức Chúa Trời. Ngài đến để bày tỏ Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài và Đức Chúa Trời đều giống nhau. “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, đang cầu thay cho thế gian với chính Ngài.” Nói cách khác, bạn thật sự không bao giờ biết Đức Chúa Trời là gì cho đến khi Ngài bày tỏ chính Ngài qua Đấng Christ; thế thì bạn có thể thấy.

15 Tôi thường nghĩ, cách đây nhiều năm, rằng có lẽ Đức Chúa Trời nổi giận với tôi, nhưng Đấng Christ yêu tôi. Đến khi tôi khám phá, ấy là cùng Thân vị đó, đấy. Và Đấng Christ là chính tấm lòng của Đức Chúa Trời.

16 Còn bây giờ khi chúng ta học hỏi điều này, chúng ta đang so sánh nó bây giờ. Ba chương đầu tiên của Kinh Thánh, của Khải huyền, mà chúng ta đã lùng sục khá thông suốt đó, là những thời đại hội thánh, bảy—bảy thời đại hội thánh. Vậy thì có bảy thời đại hội thánh, Bảy Ấn, Bảy Kèn, và những Bát thịnh nộ, và—và những tà linh ô uế như ếch nhái, cùng tất cả những thứ này đi với nhau.

17 Ôi chao, tôi thích có một—một bản đồ thật vĩ đại làm sao, và vẽ lên đó tất cả, cách tôi thấy nó, bạn biết đó, thật sự cách mà mỗi việc xảy ra ở nơi của nó. Tôi đã vẽ nó ra trên một tờ giấy nhỏ, nhưng tôi...Anh em biết điều đó. Và mọi việc, trong chừng mực, đạt tới chỗ thật hoàn toàn chính xác. Và với thời gian và những thời đại, như chúng đã đến rồi đi, và mọi việc hòa quyện lẫn nhau thật đúng hoàn toàn. Vì thế, nó có thể không đúng với nhau, nhưng dầu sao đi nữa, đó là điều tốt nhất mà tôi biết về nó. Và tôi biết, nếu—nếu tôi cố gắng hết sức, và tôi phạm sai lầm trong sự cố gắng hết sức, và cái tốt nhất mà tôi biết, rằng Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ tha thứ cho tôi khi làm thế...vì lỗi lầm đó nếu tôi đã thực hiện sai.

18 Nhưng, bây giờ, ba sách đầu tiên kia thì trước hết, Bảy Thời đại Hội thánh. Và rồi chúng ta tìm thấy, trong chương 4 của Khải huyền, Giảng được cất lên. Thấy không? Chúng ta thấy những hội thánh. Không có nói quá nhiều về những thời đại hội thánh. Đó là chỗ tôi nghĩ người ta sẽ rất ngạc nhiên. Người ta—người ta—người ta đang áp đặt đường lối Hội thánh vào trong sự Hoạn nạn, với những điều kia xảy ra. Và như tôi đã nói, hôm Chúa nhật, hôm qua: điều đầu tiên bạn biết, là những sự hoạn nạn kia sẽ xông vào, và bạn sẽ tự hỏi tại sao không phải là sự...Sự đến trước tiên là Sự Cất lên. Và nó sẽ xảy ra như nó đã có: nó đã qua đi mà các bạn không biết. Hiểu không?

19 Vậy thì, không có quá nhiều lời được hứa cho Hội thánh ấy, Hội thánh dân Ngoại đó, Nàng Dâu. Bây giờ, tôi muốn bạn nhớ trong trí, có một hội thánh và một Nàng Dâu. Hiểu không?

20 Bạn luôn luôn phải làm cho nó hoạt động trong số ba; số bốn là sai. Những số ba! Những số ba, những số bảy, những số mười, mười hai, và những số hai mươi bốn, và những số bốn mươi, những số năm mươi, là những con số ở trong sự trọn vẹn đó. Kinh Thánh thì...và Đức Chúa Trời điều khiển những Sứ điệp của Ngài trong—trong số—những con số đó của Kinh Thánh, trong những số đó. Và anh em có điều gì đó mà đi ra khỏi một trong những con số đó, tốt hơn là anh em nên coi chừng. Nó sẽ không đúng như ý muốn, cho việc kế tiếp. Phải mang nó trở lại nơi khởi đầu.

21 Anh Vayle, Anh Lee Vayle, anh ấy—anh ấy...Tôi nghĩ anh ấy có ở đây. Ngày kia chúng tôi đang nói chuyện về những con người đi trật đường rầy. Nó thật giống như đang bắn vào một cái đích. Nếu khẩu súng đó có sự cân bằng hoàn toàn, được huấn luyện lành nghề và có thị lực hoàn hảo, nó phải trúng đích; trừ phi nòng súng đó di động, hoặc xoắn lại, hay sự rung động khiến nó trệch đi, và bất cứ nơi nào...hay là một làn gió thổi vụt qua. Bất cứ nơi nào nó đi ra khỏi đó, chỉ có một cách duy nhất để làm, là trở về nơi nó đã trật đường rầy, và bắt đầu trở lại, nếu nó muốn trúng đích. Nếu không, tại sao, nó thật sự không trúng đích.

22 Và tôi tin rằng, đó là cách nghiên cứu Kinh Thánh. Nếu chúng ta tìm thấy mình bắt đầu một điều gì ở đây, và nó không lộ ra đúng, bạn thấy nó không phải, vâng, chúng ta đã sai lầm ở đâu đó, bạn phải trở lại. Bạn sẽ không bao giờ có thể hiểu được Nó bằng tâm trí mình. Nó thật sự không...

23 Chúng ta chỉ tìm thấy, bằng lời Kinh Thánh, rằng không một người nào trên Trời, hoặc dưới đất, hay bên dưới đất, hoặc đã từng có, hay sẽ có, mà có thể làm điều đó. Chỉ một mình Chiên Con có thể thực hiện điều đó. Vì vậy, những sự giải thích thần học viện, có thể là bất cứ cái gì, thật sự chẳng là gì cả. Hiểu không? Chính Chiên Con bày tỏ Điều đó, chỉ thế thôi, vậy chúng ta tin rằng Ngài sẽ giúp chúng ta.

24 Giảng, được cất lên, trong chương thứ 4, để thấy những sự “mà đã có, những việc nay hiện có, và những việc sau sẽ đến.” Nhưng Hội thánh hoàn tất ở chương 4. Và Đấng Christ cất Hội thánh lên, cất lên không trung, để gặp Ngài, và không xuất hiện lại cho đến chương 19, khi Ngài trở lại với...như Vua của muôn vua và Chúa của các chúa, cùng với Hội thánh. Và bây giờ, ô, tôi hi vọng một ngày nào đó chúng ta có thể hiểu tất cả điều đó, có lẽ trước khi Ngài đến. Nếu không, dù thế nào đi nữa, chúng ta sẽ thấy điều ấy, vì thế nó không thành vấn đề.

25 Bây giờ, trong chương thứ 5 này, việc mở những Ấn này, và bây giờ Sách được đóng bảy ấn. Trước tiên, chúng ta hãy đọc Ấn thứ Nhất.

26 Buổi tối cuối cùng, làm bối cảnh chỉ trong một lát nữa, chúng ta tìm thấy, rằng, khi Giảng nhìn lên và thấy Sách ấy vẫn ở trong

tay Đấng Chủ Tế ban đầu, là Đức Chúa Trời. Bạn nhớ Nó đã bị mất như thế nào không? Bởi A-đam. Ông đã để mất Sách Sự Sống, vì ham sự hiểu biết của Sa-tan, và đánh mất quyền thừa kế, mất mọi thứ; và không có cách để cứu chuộc. Thế rồi, Đức Chúa Trời, trở nên giống như con người, đã xuống thế gian và trở nên một Đấng Cứu Chuộc cho chúng ta, để chuộc tội lỗi cho chúng ta.

27 Và bây giờ chúng ta thấy rằng, trong những ngày qua, những sự mâu nhiệm này được mở ra cho chúng ta trong những ngày cuối cùng.

28 Bây giờ chúng ta cũng thấy, trong điều này, rằng, ngay khi Giảng nghe sự loan báo ấy về—về Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp đến và sự tuyên bố của Ngài, không một người nào có thể thực hiện điều đó; không người nào trên Trời, không người nào dưới đất, không người nào bên dưới đất. Thậm chí không ai xứng đáng nhìn vào Sách đó. Cứ suy nghĩ về điều đó. Không một người, nào cả, thậm chí xứng đáng nhìn vào Nó.

29 Và Giảng chỉ bắt đầu khóc dầm dề. Ông đã biết rằng, ồ, thế thì không có cơ hội cho sự cứu chuộc. Mọi sự đã thất bại.

30 Và chúng ta nhanh chóng thấy ông ngừng khóc, rất nhanh, bởi vì một trong bốn con Thú đã thông báo, hay đúng hơn là, những trưởng lão. Một trong những—những trưởng lão đã nói, “Chớ khóc, hỡi Giảng, vì Sự tử của chi phái Giu-đa đã thắng,” nói cách khác, “đắc thắng, và đã chinh phục.”

31 Giảng, quay lại, ông thấy Chiên Con đang đến. Ngài phải bị đâm máu và bị xẻ ra và đầy thương tích. Nó đã bị giết một cách hung bạo, trưởng...nói, rằng, “Một Chiên Con ở đó đã bị giết.” Và, dĩ nhiên, nó vẫn còn đâm máu; nếu bạn mổ con chiên và—và giết nó đó là cách Chiên Con đã bị giết, dù sao đi nữa. Đã bị chặt ra từng mảnh trên thập tự giá, những cái giáo đâm vào hông, và những cây đinh đóng vào những cánh tay và chân, và những cành gai đội trên trán. Ngài ở trong một tình trạng đáng kinh sợ. Và Chiên Con này bước tới, và đi đến Đấng ngự trên Ngôi, nắm giữ bằng khoán hoàn toàn của sự Cứu chuộc. Và Chiên Con đi đến và lấy Sách ra khỏi tay Đấng ngự trên Ngôi, và được lấy, rồi mở những Ấn và mở Sách ấy ra.

³² Và rồi khi điều đó đã xảy ra, chúng ta thấy rằng đã phải có một—một điều gì vĩ đại đã xảy ra trên Trời. Vì, các trưởng lão, và hai mươi bốn trưởng lão, và những con Thú, và—và mọi vật trên Trời, bắt đầu la lớn lên, “Xứng đáng thay!” Và ở đây những Thiên sứ đến, và đổ ra những Bình chứa đầy lời cầu nguyện của các thánh đồ. Các thánh đồ ở dưới bàn thờ đã kêu lớn, “Thật xứng đáng thay là Ngài, Ô Chiên Con, vì Ngài đã cứu chuộc tội lỗi chúng tôi, và giờ đây Ngài đã làm cho chúng tôi nên các vua và các thầy tế lễ, và chúng tôi sẽ cai trị trên trái đất.” Ồ, chao ôi! Và là vậy đó, khi Ngài mở Sách đó ra.

³³ Anh chị em thấy, quyển Sách thực ra đã được sắp đặt và được viết từ trước khi sáng thế. Sách này, là Kinh Thánh, đã thật được viết trước khi tạo dựng thế gian. Và Đấng Christ, là Chiên Con, đã bị giết trước khi thế gian được dựng nên. Và những—những thành viên của Nàng Dâu Ngài, tên của họ đã được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi tạo dựng thế gian. Nhưng, Nó đã được niêm phong, và bây giờ Nó đang được tỏ ra; tên của những người ở trong đó, tất cả về Nó, và thật là một việc vĩ đại.

³⁴ Và Giăng, khi ông thấy điều ấy, ông—ông đã nói, “Mọi vật trên Trời, mọi vật ở dưới đất...” Mọi vật nghe ông đều nói, “Amen, đáng chúc tụng, và tôn qui!” Ông thật sự đã có một thì giờ vĩ đại, và, vì, “Chiên Con thật xứng đáng.”

³⁵ Và bây giờ Chiên Con đang đứng. Bây giờ, tối nay, khi chúng ta bắt đầu chương thứ 6 này, Ngài đã nắm giữ Sách trong tay Ngài, và bắt đầu bày tỏ Nó.

³⁶ Và, ồ, tôi nhất định hôm nay sẽ...Và tôi hi vọng rằng mọi người đều thiêng liêng. Tôi hẳn có một sai lầm kinh khủng về vấn đề Đó, nếu nó không xảy ra, khoảng mười hai giờ hôm nay, khi Đức Thánh Linh đến trong phòng và khiến trách tôi về điều gì đó mà tôi đã viết ra để nói.

³⁷ Tôi đang lấy Nó từ một tình huống cũ. Tôi đã không có điều gì về Nó. Tôi không biết Ấn thứ Hai là gì, chẳng biết gì hơn nữa. Nhưng tôi có tình huống cũ nào đó về điều mà tôi đã nói và viết ra, cách đây nhiều năm. Và tôi đã gom lại trong ngữ cảnh này, ngữ cảnh từ Tiến sĩ Smith, nhiều giáo sư vĩ đại, nổi tiếng mà tôi—tôi đã thu thập. Và tất cả họ đều tin điều đó, vì vậy tôi đã

viết nó ra. Và tôi đang tập trung để nói, “Ồ, bây giờ tôi sẽ nghiên cứu Nó từ quan điểm đó.”

³⁸ Và tại điểm đó, khoảng mười hai giờ trong ngày, Đức Thánh Linh đã giáng lâm nhẹ nhàng ngay chính trong phòng, và toàn bộ sự việc thật sự đã mở ra đối với tôi, và Nó ở đó, đây, về điều này—về Ấn thứ Nhất này được mở ra. Tôi quả quyết như tôi đang đứng đây tối nay, rằng đây là Lễ thật Phúc âm mà tôi sẽ nói ở đây. Tôi—tôi biết nó là vậy.

³⁹ Bởi vì, nếu sự khải thị trái ngược với Lời, thì nó không phải là Khải thị. Và, bạn biết đó, có một số điều có thể trông giống như hoàn toàn đúng, và tuy nhiên nó không phải. Hiểu không? Nó trông có vẻ giống, nhưng nó không phải.

⁴⁰ Giờ đây, chúng ta thấy, Chiên Con với quyển Sách, lúc ấy. Và bấy giờ trong chương thứ 6 chúng ta đọc.

Và tôi nhìn xem khi Chiên Con mở một trong các ấn này, và tôi nghe, như tiếng ồn ào của một tiếng sấm, và một trong bốn con thú đang nói, Hãy đến xem.

Và tôi nhìn xem, và thấy một con ngựa bạch: và người cưỡi ngựa có một cái cung; và có kẻ ban cho người một mào triều thiên: và người đi như kẻ đã thắng, lại đến đầu cũng thắng.

⁴¹ Bây giờ, đó là Ấn thứ Nhất, một ấn mà chúng ta sẽ cố gắng, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, để giải nghĩa Nó tối nay. Bằng mọi sự hiểu biết...Và tôi nhận thức rằng một người, đang cố gắng giải thích Điều đó, là đang bước đi trên những vùng đất nguy hiểm nếu bạn không biết mình đang làm gì. Hiểu không? Vì thế nếu nó đến với tôi bằng sự khải tượng, tôi sẽ nói với các bạn vậy. Nếu tôi chỉ phải nhận lấy nó qua trí óc của riêng tôi, thế thì tôi sẽ—tôi sẽ nói với các bạn điều đó trước khi tôi nói về nó. Nhưng tôi vừa quả quyết, như tôi đang đứng đây tối nay, Điều đó lại đến lần nữa với tôi, hôm nay, từ Đấng Toàn Năng. Tôi không thiên về chỉ nói những điều như thế, khi đến với phần này của Kinh Thánh. Tôi—tôi...

⁴² Tôi hi vọng bạn biết tôi đang nói về điều gì bây giờ, bạn biết đấy. Bây giờ, bạn biết đấy, và bạn không thể nói về những điều...

Nếu điều gì đó được cho là đang nằm trên *đây* trước khi nó xảy ra, bạn—bạn không thể nói nó cho đến khi một điều gì nằm trên đó. Hiểu không? Bạn đang đọc chẳng? Bạn đang nghe điều gì đó phải không? Hiểu không?

⁴³ Giờ đây, Ấn thứ Bảy, Sách cuộn lại giờ đây đang được Chiên Con thả lỏng ra. Chúng ta đến chỗ đó tối nay. Đức Chúa Trời, giúp chúng ta. Khi những Ấn được mở ra và tháo lỏng, những sự mầu nhiệm của Sách được tỏ ra.

⁴⁴ Bảy giờ, bạn thấy, *Đây* là một Sách được đóng ấn. Vậy thì, chúng ta tin điều đó. Phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta tin rằng Nó là một Sách được đóng ấn. Vậy thì, chúng ta không bao giờ biết điều này trước đây, nhưng Nó là vậy. Nó đã được đóng bằng Bảy Ấn. Đó là, trên phía sau của Sách, Sách được đóng bằng Bảy Ấn.

⁴⁵ Nếu chúng ta nói về loại sách *này*, nó sẽ giống như đặt một dải vải ngang qua nó, bảy dải vải. [Anh Branham chỉ cho thấy một quyển sách như một minh họa—Bt.] Nhưng nó không phải là loại sách *này*.

⁴⁶ Nó là một cuộn giấy da. Và rồi khi cuộn giấy da bị tháo ra, đó là một; rồi nằm ngay trong cuộn giấy da là số hai. Và ngay ở *đây* Nó nói những gì Nó có, nhưng Nó là một điều huyền bí. Nhưng, cho đến bây giờ, chúng ta thăm dò kỹ lưỡng trong Nó; nhưng, nên nhớ, Sách đã bị niêm phong. Và quyển Sách là một Sách của sự mầu nhiệm, của sự mặc khải. Nó là sự mặc khải của Chúa Jêsus Christ, thấy đó, một Sách của những sự mặc khải. Và bây giờ các bạn biết, qua các thời đại, con người đã khảo sát kỹ lưỡng và cố gắng đi vào Điều đó. Tất cả chúng ta đều có.

⁴⁷ Và, tuy nhiên, một lần, tôi nhớ...Nếu—nếu Ông Bohanon tình cờ có mặt, hay—hay là một người nào đó của ông, tôi—tôi không có ý nói như sự lãng mạ nào. Ông Bohanon là một người bạn tri kỷ, và ông là người giám sát Dịch vụ Công cộng khi tôi đang làm việc ở đó. Khi đầu tiên tôi được cứu, tôi đã nói với ông về việc đọc Sách Khải huyền. Ông đã nói, “Tôi đã cố gắng đọc sách đó,” ông ấy nói. Và Ông Bohanon là một người tốt, và ông—ông là một thuộc viên của hội thánh. Và—và tôi không biết tất cả những gì thuộc về ông, nhưng ông nói, “Tôi nghĩ rằng Giảng ắt phải ăn

bữa tối có nhiều tiêu đồ tối hôm ấy, và đã đi ngủ với một bụng quá no.”

48 Tôi nói với ông, mặc dầu có thể dẫn đến mất việc làm của tôi, tôi nói, “Ông không xấu hổ khi nói thế sao?” Lúc đó tôi chỉ là một chàng trai. Nhưng tôi đã nói, “Ông không xấu hổ khi nói như thế về Lời của Đức Chúa Trời sao?” Hiểu không? Tuy nhiên, và tôi chỉ là một người trẻ tuổi, không hơn...có lẽ hai mươi mốt, hai mươi hai tuổi; và việc làm thì hiếm, và đang trong tình trạng khủng hoảng kinh tế. Nhưng, tuy nhiên, có một sự sợ hãi trong đó, khi tôi...quở mắng, nghe quan điểm nào có thành kiến đối với Lời của Đức Chúa Trời. Nó là Lẽ thật; tất cả Lẽ thật. Vì thế, nó thậm chí không phải là một giấc mơ hay một ác mộng; không phải Giảng đã ăn.

49 Ông đã ở trên Đảo Bát-mô bởi vì ông đã cố gắng đưa Lời Đức Chúa Trời vào hình thức một cuốn sách, và bị lưu đày ở đó bởi chính quyền La-mã. Và ở trên hòn đảo, nhằm vào Ngày của Chúa. Và ông nghe đằng sau ông một Tiếng của nhiều thác nước, và ông quay lại nhìn, và ông thấy Bảy Chơn đèn bằng Vàng. Và Con Đức Chúa Trời đứng ở đó, ở giữa chúng, bấy giờ.

50 Và, thế thì, Sách là một sự khải thị. Vì thế, sự khải thị là điều gì đó được làm cho biết về điều gì đó, điều gì đó mà đã được mặc khải. Và bây giờ, để ý, để bạn sẽ không quên nó, đó là “được đóng lại cho tới những kỳ thời sau.” Hiểu không? Toàn bộ sự mầu nhiệm của Nó “được đóng lại cho tới những thời kỳ sau.” Chúng ta tìm thấy điều đó trong Kinh Thánh ở đây.

51 Giờ đây, sự mầu nhiệm của Sách được bày tỏ khi những Ấn được tháo ra. Khi những Ấn được mở ra hoàn toàn, thời giờ của sự chuộc tội chấm dứt; bởi vì Chiên Con đã rời bỏ vị trí làm trung gian hòa giải, để bước ra nắm lấy uy quyền của Ngài. Ngài là một Đấng Trung Bảo, giữa điều đó. Nhưng khi sự mặc khải thật đến trên những Ấn, khi Chúng bắt đầu được tháo ra, Chiên Con đang đến từ đền thánh. Theo y như Lời. Chúng ta đã đọc nó tối hôm qua. Ngài đến từ...ra từ giữa, và lấy Sách, vì thế Ngài không là Đấng Trung Bảo nữa. Bởi vì, thậm chí họ gọi Ngài là Sư Tử, và đó là—đó là Vua, và Ngài không còn là Đấng Trung Bảo lúc đó.

52 Mặc dầu, những người diễn viên của những Ấn này bắt đầu ở thời đại hội thánh đầu tiên. Bây giờ nên nhớ, vì thế anh em—anh em sẽ lấy bối cảnh của nó xuyên suốt, nếu chúng ta có thể, hay là hoàn toàn như có thể được. “Những người diễn viên,” tôi sẽ đặt nó giống như thế bởi vì diễn viên là một người thay đổi những mặt nạ. Hiểu không?

53 Và trong cảnh này, tối nay, chúng ta sẽ thấy đó chính là Satan đang thay đổi mặt nạ của nó. Và, tất cả, những diễn viên.

54 Đấng Christ, đang đóng vai mà Ngài đã làm, khi Ngài trở nên một Thần Linh đối với con người, Ngài chỉ mặc bộ đồ của một diễn viên, xác thịt con người, và đã đến trong hình dạng một Người đàn ông, để làm một Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp.

55 Vậy thì—vậy thì, bạn thấy đó, nó chỉ là hình thức của một diễn viên. Đó là lý do hết thảy họ ở trong lời nói bí ẩn và hệ...và cách họ có ở đây, giống như những con thú, và những con vật, vân vân. Đó là một tiết mục. Và những diễn viên này bắt đầu trong thời đại hội thánh đầu tiên, bởi vì chính Đấng Christ đang mặc khải chính Ngài cho bảy thời đại hội thánh. Vậy anh chị em hiểu chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đúng thế. Hiểu không? Đấng Christ đang bày tỏ chính Ngài cho bảy thời đại hội thánh.

56 Thế thì, qua những thời đại hội thánh này, có một sự lộn xộn lớn đi theo. Thế thì, ở cuối thời đại hội thánh, Sứ điệp của vị thiên sứ thứ bảy là phục hồi những sự màu nhiệm đã mất này và ban nó cho Hội thánh. Hiểu không? Bây giờ chúng ta sẽ để ý điều đó.

57 Nhưng rồi không được bày tỏ trong tình trạng thật của họ. Bây giờ, trong những thời đại Kinh Thánh, những sự màu nhiệm đã có ở đó, và người ta thấy những điều này xảy ra như cách Giăng đã thấy nó ở đây. Bây giờ ông nói, “Có một người cỡi ngựa bạch.” Nhưng, sự màu nhiệm của nó là gì, có một sự bí ẩn đi theo người cỡi ngựa đó. Vậy thì, nó là gì, người ta không biết, nhưng nó phải được bày tỏ. Nhưng nó thì được bày tỏ sau khi Chiên Con rời khỏi Ngai của Cha, của sự cầu thay của Ngài như Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp.

58 Tôi sẽ bỏ qua một điều gì đó nhỏ ở đây. Bây giờ, nếu người nào lấy những băng ghi âm này... Bất cứ ai cũng có thể nói bất cứ điều gì người đó muốn. Người đó có quyền đối với bất cứ điều gì thuộc về sự tin chắc của mình. Nhưng nếu... Các bạn biết đó, nếu một mục sư không muốn điều này giữa những người của ông, thì hãy nói họ đừng lấy điều đó. Nhưng tôi—tôi... Đây là giữa mọi người tôi gửi đến sứ điệp cần nói với, cho nên tôi phải tỏ ra điều gì là Lẽ thật. Hiểu không?

59 Bây giờ, Chiên Con, trở lại thời gian làm sự cầu thay phía sau ở đây, Ngài đã biết rằng có những tên trong đó mà đã được ghi vào trong đó từ khi sáng thế. Và cho đến chừng nào tên họ chưa được tỏ ra trên đất, thì Ngài phải ở lại đó như Đấng Cầu Thay. Anh chị em hiểu được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Một sự định trước, cách hoàn hảo! Hiểu không? Được rồi. Ngài phải ở lại đó, bởi vì Ngài đã đến để chết cho những con người mà Ngài đã ban cho Sự sống Đời đời. Hiểu không? Hiểu không? Bởi sự biết trước của Ngài, Ngài đã thấy họ. Không phải bởi ý Riêng của Ngài; ý Ngài là để không một ai sẽ hư mất. Nhưng bởi sự biết trước của Ngài, Ngài biết ai sẽ hư mất và ai sẽ không. Cho nên, chừng nào ở đó có một tên chưa bao giờ được tuyên bố, chưa hề được tuyên bố—tuyên bố trên đất, thì Đấng Christ phải ở lại đó như Đấng Cầu Thay, để chăm sóc cái tên đó.

60 Nhưng ngay khi tên cuối cùng được xướng lên trong chất Clorox đó hay là thuốc tẩy, thì nhiệm vụ cầu thay của Ngài đã chấm dứt. “Hãy để kẻ nào ô uế cứ còn ô uế nữa. Hãy để kẻ nào là thánh, cứ làm nên thánh nữa.” Hiểu không? Và Ngài rời đền thánh và rồi nó trở nên Ngai Phán xét. Sự tai nạn sẽ đến với những ai ở ngoài Đấng Christ lúc ấy!

61 Bây giờ để ý, nhưng Nó phải được bày tỏ khi Chiên Con rời địa vị cầu thay của Ngài từ Cha. Lúc ấy, đó là Khải huyền 5. Lúc ấy Ngài lấy Sách đóng những Ấn, Sách của những Ấn, hay là một Sách được đóng những Ấn, tháo chúng ra và tỏ cho họ thấy. Nhìn xem. Vào lúc cuối cùng của thời đại bây giờ, sau khi nhiệm vụ cầu thay chấm dứt, các thời đại hội thánh đã hoàn tất.

62 Ngài đến, trong thời đại đầu tiên, Thời đại Ê-phê-sô; đã bày tỏ, đã gửi đến sứ giả.

63 Để ý những gì xảy ra, khi chúng ta tiếp tục. Đây là kế hoạch về điều đó. Điều đầu tiên xảy ra, có một—một—một sự thông báo trên Thiên đàng, trước tiên. Điều gì xảy ra? Một Ấn được mở ra. Đó là gì? Một sự mâu nhiệm được bày tỏ. Hiểu không? Và khi một sự mâu nhiệm được bày tỏ, thì một tiếng kèn vang lên. Nó tuyên bố một cuộc chiến tranh. Một tai họa giáng xuống, và một thời đại hội thánh đã mở ra. Hiểu không?

64 Vai trò của “chiến tranh” là gì? Thiên sứ của Hội thánh nắm lấy sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời, tuy nhiên chưa bày tỏ trọn vẹn. Nhưng, khi người thực hiện, người nắm sự mâu nhiệm này của Đức Chúa Trời, và rồi người tiến tới với nhiều người sau khi sự mâu nhiệm được ban cho người. Tiến đến với dân sự! Người thực hiện điều gì ở đó? Người bắt đầu tuyên bố Sứ điệp đó. Và nó bắt đầu với điều gì? Chiến tranh, một trận chiến thuộc linh.

65 Và sau đó Đức Chúa Trời lấy sứ giả của Ngài, với những người được Chọn của thời đại đó, và đặt họ riêng ra, trong giấc ngủ. Và rồi Ngài trút một tai vạ trên họ là những người chối bỏ Nó; một sự phán xét tạm thời.

66 Và rồi sau khi điều đó chấm dứt, thì nó tiếp tục, và người ta lập giáo phái, và đưa vào những giáo phái, và đi ra khỏi với công việc của con người, như của Wesley cùng hết thảy những người còn lại của họ. Và rồi nó đem tất cả vào lại một cuộc chiến.

67 Và rồi sự mâu nhiệm khác đến. Rồi điều gì đã xảy ra? Một sứ giả khác đến trên trái đất, cho một thời đại hội thánh. Hiểu không? Thế thì, khi người đến, người ấy—tiếng kèn thổi lên. Người tuyên bố chiến tranh. Hiểu không? Và rồi điều gì xảy ra? Rốt cuộc, rồi, người bị bắt đem đi. Và sau đó khi người bị cất đi, thì tai ương trút xuống, hủy diệt họ. Sự chết thuộc linh đánh vào hội thánh, và nó chết, nhóm người đó.

Rồi Ngài tiếp tục một tai vạ khác. Ồ, thật là một kế hoạch vĩ đại!

68 Cho đến khi, đến vị thiên sứ cuối cùng. Bây giờ, người không có một sự mâu nhiệm nào. Nhưng người tập hợp tất cả những kẻ sai lạc trong những thời đại khác, tất cả những Lê thật chưa được bày tỏ đúng sự thật, đấy, khi sự mặc khải đến, thì người bày tỏ

những điều đó trong ngày của người. Nếu bạn muốn đọc điều đó, thì đây. Khải huyền chương 10, câu 1 đến...1 đến khoảng 4, bạn sẽ nắm được điều đó. Được rồi. Hiểu không? “Lấy Sách và, có các Ấn, và tháo chúng ra,” và tỏ cho thiên sứ thứ bảy; vì một mình điều này, những sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời, là công vụ của vị thiên sứ thứ bảy. Bây giờ, chúng ta vừa đi qua các thời đại hội thánh, bằng cả lịch sử, và chứng minh điều đó. Hiểu không? Đó là—là Sứ điệp của thiên sứ, của hội thánh thứ bảy, được rồi, bày tỏ tất cả những sự màu nhiệm đã có trong quá khứ, tất cả những điều trong quá khứ. Khải huyền 10:1-7, cho thấy điều đó. Bây giờ, nên nhớ, “Trong những ngày của vị thiên sứ thứ bảy, tiếng của người vang ra, nổ vang tiếng kèn Phúc âm, người làm trọn những sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời.”

⁶⁹ Thật giống như, đến ở đây, trong những thời đại hội thánh ban đầu. Chúng ta sẽ nắm được điều đó, lát nữa đây, một giáo lý. Và, rồi, nó trở nên một tiếng nói, trước tiên; sau đó một học thuyết; và rồi trở nên một đạo luật; rồi trở nên một giáo hội, và qua những thời kỳ tối tăm.

⁷⁰ Rồi ra khỏi những thời kỳ tối tăm đó đến sự cải chánh đầu tiên, của Luther. Và ông mang theo, với ông, tất cả các loại của những sự màu nhiệm mà đã xảy ra suốt thời đại hội thánh đó, tất cả trở lại vào đó lúc ấy, nhưng ông không bao giờ làm trọn điều đó.

⁷¹ Rồi tiến tới Wesley, với sự thánh hóa, có nhiều người theo nó hơn. Nhưng vẫn, không hề làm trọn nó; để lại nhiều việc chưa giải quyết khắp nơi, chẳng hạn như việc rẫy nước thay vì làm phép báp-tem. Và Luther đã lấy “Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh” thay vì “Đức Chúa Jêsus Christ.” Tất cả những sự khác biệt này!

⁷² Rồi tiến đến thời đại Ngũ Tuần, với phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh, và họ đã bỏ bớt về điều đó. Bây giờ, không thể có các thời đại nữa. Đó là tất cả những gì thuộc về nó. Đó là thời đại Phi-la-đen-phi...hay là, bây giờ, Thời đại Lao-đi-xê. Nhưng sau đó...

⁷³ Chúng ta thấy, trong sự nghiên cứu Kinh Thánh, mà sứ giả cho thời đại đến ngay cuối của mỗi thời đại, mỗi lần. Phao-lô đến ở cuối của thời đại. Chúng ta thấy rằng Irenaeus đến cuối cùng

của thời đại. Martin, cuối thời đại. Luther, cuối thời đại Công giáo. Và (gì nữa?) Wesley ở cuối thời đại của Lutheran. Và Ngũ Tuần ở cuối thời đại của sự thánh hóa, đến phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh.

⁷⁴ Và ở cuối của thời đại Ngũ Tuần, chúng ta được cho là nhận lãnh, theo như Lời, như Đức Chúa Trời giúp đỡ tôi tối nay để tỏ cho các bạn thấy, qua đây, để chúng ta thấy, tiếp nhận một sứ giả mà sẽ cất đi những việc chưa giải quyết xong ra khỏi đó và tỏ cho thấy toàn bộ bí mật của Đức Chúa Trời, cho sự cất lên của Hội thánh.

⁷⁵ Và rồi đến có bảy tiếng sấm màu nhiệm mà thậm chí không được chép ra chút nào. Đúng thế. Và tôi tin rằng, qua Bảy tiếng Sấm đó, sẽ tỏ ra trong những ngày cuối cùng để họp mặt Nàng Dâu cho sự cất lên đức tin. Bởi vì, những gì chúng ta có được ngay bây giờ, chúng ta—chúng ta sẽ không thể thực hiện được nó. Có điều gì đó. Chúng ta phải đi xa hơn. Chúng ta, chúng ta hầu như, không thể có đủ đức tin cho sự chữa lành Thiêng liêng. Chúng ta phải có đủ đức tin để được thay đổi, trong chốc lát, và bị quét khỏi trái đất này. Và chúng ta sẽ tìm thấy điều đó, sau một lát, ý Chúa, tìm thấy nơi Nó được chép ra.

⁷⁶ Thế thì, tất cả sự đoán phạt của những kẻ làm điều dữ này! Bây giờ, hãy xem, qua các thời đại khi những Ấn này, được tháo ra, cho tới bây giờ Ấn cuối cùng được mở. Và bây giờ khi họ—khi họ đang nhìn vào những Ấn này và thật sự cho là, cho là những gì họ đang làm. Bây giờ, ở cuối cùng của các thời đại, của các thời đại hội thánh, tất cả những kẻ làm dữ này sẽ thay thế và chất đống trong kỳ Hoạn nạn; tất cả những kẻ làm dữ này của Bảy Ấn, mà đang làm việc bí mật trong giáo hội.

⁷⁷ Và chúng ta sẽ tìm thấy, trong một phút, thậm chí nó đã làm việc như danh một hội thánh. Họ tự xưng là, “Hội Thánh.” Và anh em thấy ngay nếu điều đó không đúng. Không lạ gì tôi đã rất chống lại giáo phái như thế, không biết tại sao. Hiểu không? Hiểu không?

⁷⁸ Chúng kết liễu. Bây giờ, nó bắt đầu trở lại đây trong một hình thức êm dịu, và chỉ làm cho sự việc càng lúc càng tệ hơn, xuống dốc cho tới khi...Và người ta đi ngay vào đó, nói, “Ồ, vâng, điều

này thật tốt.” Nhưng trong những ngày sau rốt, những điều này sẽ được biết đến. Và cuối cùng người ta quá sai lầm đến nỗi họ đi thẳng vào thời kỳ Hoạn nạn.

⁷⁹ Và làm sao một người có thể nói rằng Nàng Dâu của Đấng Christ đi vào sự Hoạn nạn? Tôi không thể hiểu điều đó. Hiểu không? Nàng được cất đi khỏi sự Hoạn nạn. Nếu—nếu Hội thánh bị đoán xét, và họ đoán xét chính họ và đã chấp nhận Huyết, làm sao Đức Chúa Trời có thể đoán xét một người hoàn hảo, hoàn toàn vô tội như thế?

Anh em nói, “Không có một người như vậy.”

⁸⁰ Mỗi tín đồ được sanh lại, tín đồ chân chính, là một người hoàn toàn vô tội, hoàn hảo trước mặt Đức Chúa Trời. Người đó không tin vào các việc làm của mình; chỉ trong Huyết của Chúa Jêsus, mà sự xưng tội của người đó được tha thứ. Kinh Thánh nói vậy. Hiểu không? “Người mà—mà được sanh bởi Đức Chúa Trời thì không phạm tội, vì người đó không thể phạm tội.” Làm sao anh em có thể làm một người là tội nhân khi thuốc tẩy của Huyết của Chúa Jêsus Christ ở giữa người đó và Đức Chúa Trời? Điều đó sẽ làm tan đi tội lỗi cho đến nỗi không còn gì của nó để lại ở đó. Hiểu không? Làm sao Huyết thánh khiết của Đấng Christ lại có thể từng để một tội lỗi chảy qua đó? Ngài không thể.

⁸¹ Chúa Jêsus phán, “Thế thì các ngươi hãy nên trọn vẹn, như Cha các ngươi ở trên Trời là trọn vẹn.” Và làm sao chúng ta thậm chí có thể bắt đầu ý tưởng về sự trọn vẹn? Nhưng Chúa Jêsus đòi hỏi điều đó. Và nếu Chúa Jêsus đòi hỏi điều ấy, thì Ngài phải có cách để thực hiện nó. Và Ngài có; Huyết của Chính Ngài!

⁸² Bây giờ, tất cả, bày tỏ tất cả những sự mâu nhiệm đã xảy ra trong quá khứ. Giờ đây, ý nghĩ là, ở đây vào lúc cuối cùng, rằng những sự mâu nhiệm bắt đầu cách đây đã lâu sẽ quay lại và đã trải qua các thời đại hội thánh, hiện giờ được bày tỏ ở đây lúc tháo những Ấn, ở đây vào những ngày sau rốt, sau khi thì giờ cầu thay gần như hoàn tất, vào lúc đó.

⁸³ Rồi, sự phán xét chờ đợi những ai còn lại phía sau. Họ tiếp tục đi ra để vào đó. Đó là sau khi Nàng Dâu được đem đi giữa mọi người.

84 Ô, chúng ta hãy đọc một câu Kinh Thánh. Tất cả các bạn muốn ghi xuống một vài câu Kinh Thánh không? Chúng ta hãy lấy Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, chỉ một lát, và nhìn ở đây chỉ một phút. Nó—nó là một bức tranh đẹp như vậy ở đây! Tôi thích nó. Và chúng ta hãy xem. Vâng, Tê-sa-lô-ni-ca Nhì. Và tôi muốn đọc Tê-sa-lô-ni-ca Nhì chương thứ hai, và câu—câu thứ 7. Chúng ta hãy xem. Tê-sa-lô-ni-ca Nhì chương 2:7. Tôi nghĩ đúng thế, bây giờ. Tôi đang viết xuống điều này, run lấy bầy.

*...vì đã có quyền lực bí ẩn của tội ác đương hành động
rời: song Đấng mà...cầm giữ nó sẽ ngăn trở...cho đến khi
Ngài bị cất đi.*

85 Ai? “Đấng ngăn trở.” Hiểu không? Đấy, một sự bí ẩn, “quyền lực bí ẩn của tội ác,” còn ngăn trở trong chính thời đại hội thánh đầu tiên đó ở đây. Đây là bản viết của Thánh Phao-lô, nói rằng, “Sự bí ẩn của tội ác.” Tội ác là gì? Tội ác, là điều gì đó mà bạn biết mình không nên làm, và bạn vẫn làm dù thế nào đi nữa. Và Phao-lô nói có chuyện đó trên đất ngày hôm nay, những kẻ làm điều tội ác. Ô, nếu bạn...Chúng ta sẽ đến với...Chúng ta hãy đọc ngay một đoạn ngắn, chỉ một phút. Bắt đầu thêm chút nữa, từ câu 3.

*Mặc ai dùng cách nào cũng đừng để họ lừa dối mình:
vì ngày đó sẽ không đến, ngoại trừ phải có sự bỏ đạo đến
trước, và con người (m-a-n) tội ác, con của sự hư mất hiện
ra; (đúng thế)*

*Tức là kẻ đối địch và tự tôn mình lên trên mọi sự mà
người ta xưng là Đức Chúa Trời, hoặc người ta thờ lạy;
rất đối kẻ ấy như Đức Chúa Trời ngồi trong đền Đức Chúa
Trời, chính mình hấn tự xưng là Đức Chúa Trời, tình
trạng tội lỗi.*

*Anh em há không nhớ, rằng, khi tôi còn ở với anh em,
thì đã nói về những sự này sao?*

86 Tôi muốn ngồi dưới sự dạy dỗ của người. Còn anh em?

*Và hiện nay anh em biết rõ điều làm ngăn trở đó hầu
cho nó chỉ hiện ra đúng kỳ nó thôi.*

⁸⁷ Không phải lúc ấy, đấy, không phải lúc ấy; nhưng, “trong kỳ của nó,” đấy, vào lúc mở Ấn đó. Chúng ta có thể biết chính xác nó là gì. Ai là con người tội ác này? Ai là con người tội lỗi này, người này mà đang làm một công việc tội ác? “Nhưng người đó sẽ bị tỏ ra trong kỳ của mình.”

Vì đã có sự bí ẩn của tội ác đương hành động rồi (những kẻ lừa dối, anh em biết đấy, đang lừa dối dân sự đi ra khỏi để vào trong điều gì đó, đấy): chỉ chờ Đấng mà (Đức Chúa Trời) cầm giữ sẽ cho phép, cho đến khi Ngài (Hội thánh, Đấng Christ, Nàng Dâu) bị cất đi.

Và rồi kẻ Ác kia sẽ xuất đầu lộ diện,...

⁸⁸ Lúc mở Ấn, “kỳ của nó.” Phao-lô đã nói, “Không phải trong kỳ của tôi, nhưng trong kỳ khi nó sẽ bị tỏ ra.” Hiểu không?

...Chúa sẽ dùng hơi miệng Ngài mà thiêu hủy,...

⁸⁹ Chúng ta sẽ đi đến điều đó một lát nữa, “hơi của miệng Ngài.” Hãy xem nó là gì.

...và sẽ hủy diệt nó bởi sự chói sáng của sự Ngài đến:

Thậm chí hẳn, kẻ ác sắp đến là kẻ sẽ làm công việc của Sa-tan...

⁹⁰ Kẻ đó, “kẻ đó,” một người mà làm công việc của Sa-tan.

...làm đủ mọi thứ quyền phép và những dấu dị và những việc kỳ dối giả,

Và dùng mọi cách phỉnh dối không công bình, lừa dối dân sự bằng sự không công bình, mà dỗ những kẻ hư mất (không phải Cô Dâu này), nhìn vào họ trông giống như vậy; vì chúng nó đã không nhận lãnh sự yêu thương của lẽ thật,...

⁹¹ Và Đấng Christ là Lẽ thật, và Đấng Christ là Lời; nhưng họ thích giáo điều hơn. Hừ! Hiểu không?

...để họ có thể được cứu rồi.

Và vì điều này mà Đức Chúa Trời đã sai đến cho chúng nó những sự ảo tưởng, là sự khiến chúng nó tin một—một điều dối giả:

92 Nên được dịch ở đó, vì tôi xem trong tự điển ngôn ngữ cổ xưa, “điều tin tưởng sai lầm,” không phải là “một lời nói dối.” “Điều tin tưởng sai lầm,” cũng được dùng khi nói đến Ê-va.

*Hầu cho họ...hết thấy những người không tin lẽ thật,
song chuộc sự không công bình có thể bị đoán phạt.*

93 Một sự bày tỏ tuyệt vời! Chao ôi! Sau khi Nàng Dâu được cất lên, thì con người tội lỗi này sẽ tự tỏ mình ra.

94 Nàng, Cô Dâu thật của Đấng Christ, đã được chọn ra trong mọi thời đại hội thánh.

95 Bây giờ, ngày nọ tôi đã trình bày, “Nàng Dâu có thể đi về Nhà và bạn không bao giờ biết gì về điều đó.” Điều đó là thật.

96 Có người nói, “Ồ, Anh Branham, đó phải là một nhóm ít người mạnh mẽ.”

97 Chúa Jê-sus phán, “Như việc đã xảy ra trong đời Nô-ê,” lúc ấy anh em nói với Ngài về điều đó, đấy, “chỉ có tám linh hồn được cứu khỏi nước, thì cũng xảy đến trong sự Đến của Con Người.” Nếu có tám trăm người đi vào sự Cất lên tối nay, anh em sẽ không hề nghe một lời về điều đó ngày mai, hay là ngày kế tiếp, hay là không có lần khác. Họ đã biến mất và bạn không biết gì về điều đó. Đấy, việc đó cũng giống như vậy.

98 Tôi đang cố gắng nói gì? Tôi không cố gắng làm anh em sợ hãi, làm anh em lo lắng. Tôi—tôi muốn anh em cảnh giác. Hãy sẵn sàng, cảnh giác, từng phút. Giữ sạch chuyện vô lý của anh em. Chỉ chuyên tâm vào công việc với Đức Chúa Trời, bởi vì nó đến trễ hơn anh em nghĩ.

Bây giờ, anh em nên nhớ, Nàng Dâu thật!

99 Bây giờ, có một cô dâu giả. Chúng ta thấy điều đó trong Khải huyền 17. Bà ta nói, “Ta là một góa phụ, và không cần chi hết,” anh em thấy, đang ngồi trên lưng con thú mặc đồ đỏ sậm này, và đại loại như vậy, đúng hơn là, con thú.

100 Bây giờ, nhưng Nàng Dâu thật sẽ được hóa trang hàng muôn vạn người, nhưng sẽ là người được Chọn ra trong mọi thời đại hội thánh. Mỗi lần một sứ điệp đã được gửi đi, và những người tin nó và chấp nhận nó trong tất cả Ánh Sáng nó đã có, thì họ được đóng dấu cho đến Ngày Cứu chuộc đó.

101 Chúa Jêsus chẳng đã dạy giống như vậy sao, khi Ngài phán, “Tiếng—tiếng kèn đến vào—vào canh bảy”? Đó là thời đại hội thánh cuối cùng. Hiểu không? Và đã phán, “Kìa, Chàng Rể đến; hãy đi ra để gặp Người.”

102 Rồi những người nữ đồng trinh ngủ gục đến, dụi mắt, và nói, “Tôi nghĩ, mình cũng nên có một ít Dầu đó, vậy có lẽ tốt hơn là các chị nên có một ít.”

103 Và Nàng Dầu thật, chân chính đang đứng đó, nói, “Chúng tôi chỉ có đủ cho chúng tôi. Ừ-m. Chúng tôi chỉ có đủ, cho chúng tôi. Chúng tôi không thể cho chị gì cả. Nếu chị muốn có một ít, chị hãy đi cầu nguyện.”

104 Và trong khi họ đi, Chàng Rể đến, và vào với Nàng Dầu. Và rồi số người còn lại ở đó, những người mà hoàn toàn tiết hạnh, giáo hội, bị để lại bên ngoài. Và Ngài phán, “Ở đó sẽ có khóc lóc, và than thở, và nghiến răng.”

105 Đấy, bây giờ, đó là người được Chọn. Và khi có tiếng kêu đến, “Chàng Rể đến,” thì mọi người đang ngủ qua các thời đại kia, được đánh thức, mọi người. Đấy, không phải Đức Chúa Trời, như chúng ta suy nghĩ, thật sự một vài ngàn người của thời đại này Ngài sẽ săn tìm và nhận lấy họ. Chính là người được Chọn ra ngay trong mỗi thời đại. Và đó là lý do Đấng Christ phải ở lại trên ngôi trung bảo ở đây, như một Đấng Cầu Thay, cho đến khi người cuối cùng bước vào ở thời đại cuối cùng. Và những sự mặc khải này lúc đó, về những gì nó đã xảy ra, được mở ra trước mọi người, và họ thấy điều gì đã xảy ra. Hiểu không? Bây giờ anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tốt lắm.

106 Để ý, ‘Sự yên nghỉ của người chết,’ những thuộc viên giáo hội, “không sống lại cho đến khi một ngàn năm đã trôi qua.” Những thuộc viên giáo hội, những—những Cơ-đốc nhân, hội thánh, không sống lại cho tới khi chấm dứt ngàn năm. Và rồi họ bước ra đứng trước Nàng Dầu, đứng thế, đứng trước Vua và Hoàng hậu. Vinh hiển thay!

Một số giáo hội ngày nay tự xưng mình là, “Hoàng hậu của Thiên đàng.”

¹⁰⁷ Hoàng Hậu của Thiên đàng là Nàng Dâu được chọn của Đấng Christ, và Nàng đến với Chàng. Đa-ni-ên đã thấy điều đó, và nói, “Muôn muôn hầu hạ Ngài.” Bây giờ nếu anh chị em xem lời Kinh Thánh ở đó, trong Đa-ni-ên, “sự phán xét đã đặt sẵn, và những quyển sách đã được mở ra.” Bây giờ nên nhớ, khi Ngài đến, Ngài đến với Cô Dâu của Ngài. Những bà vợ mục sư đến với chồng của mình. “Và muôn muôn hầu hạ Ngài. Sự phán xét đã đặt sẵn, và những quyển sách đã mở ra.” “Và quyển sách khác được mở ra, là sách của Sự Sống,” không phải Nàng Dâu, chút nào. Nàng đã đi lên và trở lại, rồi đứng đó trong sự phán xét của những thế hệ kia mà đã chối bỏ Sự điệp Phúc âm.

¹⁰⁸ Chúa Jêsus chẳng đã phán sao? “Nữ hoàng phương Nam sẽ đứng dậy với dòng dõi này trong thời của nàng, của sự Phán xét, và sẽ lên án dòng dõi này; vì người từ nơi cùng trái đất, để nghe lời khôn ngoan của vua Sa-lô-môn, mà ở đây có một người tôn trọng hơn vua Sa-lô-môn.” Đứng trước sự—sự phán xét, nữ hoàng của—của Sê-ba, của phương Nam, đứng đó trong sự Phán xét, và lời chứng của chính nàng.

¹⁰⁹ Ngay cả một người Do-thái không đến với thế hệ đó là người Do-thái. Và họ bị mù, và bỏ mất Ngài. Bởi vì, họ đang tìm kiếm Ngài, nhưng Ngài đến quá đơn sơ đến nỗi họ đi tìm kiếm Ngài ở những đỉnh cao của nó, giống như thế.

¹¹⁰ Và, ở đó, nữ hoàng vĩ đại ấy tự hạ mình, và đến nhận lấy sự điệp. “Và nàng sẽ đứng trong sự Phán xét,” Ngài phán, “và kết tội thế hệ đó.”

¹¹¹ Bây giờ anh chị em thấy luôn luôn, có ba tầng lớp. Quyển sách, dùng để đoán phạt những người chết; quyển sách khác, sách Sự Sống, những người có tên của họ trong sách Sự Sống.

¹¹² Họ nói, “Nếu tên ông có trong sách Sự Sống, điều đó được rồi, hả?” Không, thưa quý vị!

¹¹³ Hãy xem, Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã có tên trong sách Sự Sống. Vậy thì nói điều đó là sai chẳng? Đức Chúa Jêsus, trong Ma-thi-ơ 10, đã ban cho họ quyền năng để đuổi quỷ, và sai họ đi ra để chữa lành kẻ đau, và làm sạch kẻ phung, và khiến người chết sống lại. Và họ đi ra, rồi trở về, Giu-đa cùng đi với họ. Và họ đuổi quỷ, và

đã làm nhiều loại phép lạ. Và rồi trở về, và nói, “Ngay cả các quỷ cũng phục chúng tôi.”

¹¹⁴ Đức Chúa Jêsus phán, “Đừng vui mừng vì cơ quỷ phục các người, nhưng hãy vui mừng vì tên các người được ghi trên Trời.” Và Giu-đa đã ở với họ. Nhưng điều gì đã xảy ra? Khi điều đó giáng xuống với nhóm người được Chọn, đi lên đó vào ngày lễ Ngũ Tuần và thật sự nhận lãnh Đức Thánh Linh, Giu-đa đã để lộ bản chất của mình. Ông ta sẽ ở đó trong sự Phán xét.

¹¹⁵ Vì vậy những quyển sách đã được mở ra; và một quyển sách, Sự Sống, được mở; và như vậy mọi người bị đoán xét. Giờ đây, Nàng Dâu đang đứng đó với Đấng Christ, để đoán xét thế gian. Đừng...Phao-lô nói, “Sao anh em dám,” nói với Nàng Dâu, “khi trong anh em có sự nghịch cùng nhau, sao anh em đi đến kẻ không công bình đoán xét. Anh em há chẳng biết các thánh đồ sẽ xét đoán thế gian sao?” Hiểu không? Thế đấy. Các thánh đồ sẽ đoán xét thế gian và tiếp quản nó. Đúng thế.

¹¹⁶ Anh em nói, “Làm thế nào trong thế gian là một nhóm nhỏ như thế?” Tôi không biết nó sẽ được thực hiện như thế nào. Nhưng Ngài đã phán nó sẽ được thực hiện, vì thế hãy ổn định tư tưởng, theo như tôi biết.

¹¹⁷ Bây giờ hãy xem. Nào để ý. “Sự yên nghỉ của người chết,” những thuộc viên giáo hội, những thuộc viên giáo hội đã chết, “không sống lại cho đến khi đủ một ngàn năm.” Và sau những ngàn năm đó, họ được họp nhau lại; một sự sống lại khác đến, là sự sống lại lần thứ hai, và họ được nhóm nhau lại. Và Đấng Christ và Hội thánh, Nàng Dâu, không phải giáo hội; Nàng Dâu, Đấng Christ và Nữ Hoàng, không phải giáo hội. Hội-...Đấng Christ và Nàng Dâu đứng đó.

¹¹⁸ Và họ được phân rẽ ra, giống như chiên phân rẽ ra khỏi dê. Đúng thế. Có những thuộc viên giáo hội đến. Và nếu họ đã nghe Lẽ thật và chối bỏ Lẽ thật, thế thì điều gì sẽ được nói lên khi những việc quan trọng này được phổ biến trên tấm bạt, vì ngay cả tư tưởng của các bạn cũng sẽ ở trên đó, các bạn nghĩ gì về Nó? Các bạn sẽ trốn thoát nó bằng cách nào, và nó ở ngay đó trên tấm bạt của bầu trời, và vô tuyến truyền hình vĩ đại của Đức Chúa Trời ở đó. Chính là những ý tưởng riêng của bạn đang

nổi loạn. Những ý tưởng của riêng bạn sẽ nói lên chống lại bạn trong giờ đó.

¹¹⁹ Vì thế nếu anh chị em nói một điều, và nghĩ một nẻo, tốt hơn anh chị em nên dừng lại. Hãy đặt những ý nghĩ mình hướng về Đức Chúa Trời. Giữ cho nó thanh khiết, và ở lại ngay đó với nó, và nói giống như thế mọi lúc. Hiểu không? Đừng nói, “Ồ, tôi sẽ nói tôi sẽ tin Nó, nhưng tôi sẽ tìm hiểu đã.” Bạn hãy tin Nó! A-men.

¹²⁰ Để ý, xếp loại những người này, lý do họ chết hẳn, họ đi qua sự thanh lọc thử thách của thời Hoạn nạn bởi vì họ không thật sự ở dưới Huyết. Họ tuyên bố họ ở, nhưng họ không phải. Làm sao họ có thể đi qua một thử thách, để thanh tẩy họ, vì đó là khi Huyết (thanh tẩy) của Đức Chúa Jêsus Christ cất đi mọi triệu chứng của tội lỗi và rác rưởi khỏi anh em? “Và anh em đã chết rồi, và sự sống của anh em được che giấu trong Ngài, qua Đức Chúa Trời, và niêm phong vào đó bởi Đức Thánh Linh.” Anh chị em sẽ bị phán xét vì điều gì? Anh chị em sẽ có được sự thanh tẩy cho mình ở đâu? Anh chị em phải làm gì để được thanh tẩy, khi anh chị em hoàn toàn ở trong Đấng Christ, vô tội? Làm sao... Sự đoán phạt về điều gì? Nhưng đó là đám người đang ngủ, mà đám người ấy họ không thể nhận ra.

¹²¹ Bây giờ, họ đã không làm điều đó trong nhiều năm, anh em thấy, nhưng đây là thì giờ của sự bày tỏ, đấy, đấy, đang được tỏ ra ngay lúc sự đến của Nàng Dầu; sự lên dây đồng hồ cuối cùng, những việc cuối cùng đang đến. Nó đang đến hồi chấm dứt, thưa bạn, tôi tin như vậy. Khi nào? Tôi không biết. Tôi—tôi không thể nói với các bạn. Nhưng bất cứ điều gì... Tôi muốn sống tối nay nếu nó là tối nay, tôi đã sẵn sàng. Hiểu không? Ngài có thể đến tối nay, tuy nhiên, và Ngài có thể không đến trong hai mươi năm. Tôi không biết khi nào Ngài sẽ đến. Nhưng nó xảy ra bất cứ khi nào,... Và cuộc sống của tôi có thể chấm dứt, tối nay; và, rồi, bất cứ khi nào tôi làm xong ở đây, nó hoàn tất vào giờ đó. Tôi—tôi phải gặp Ngài để bị đoán xét, theo như cách tôi đã xuống đây. “Cây dựa vào hướng nào, nó sẽ ngã theo hướng đó.”

¹²² Nên nhớ, khi họ đi mua Dầu, họ... “Ồ,” bạn nói, “nào hãy đợi một phút, Anh Branham. Tôi không biết về điều đó.” Khi họ đi mua Dầu, khi họ trở lại, Nàng Dầu đã đi và cửa đã đóng lại. Và họ

gõ cửa, và nói, “Hãy cho chúng tôi vào! Hãy cho chúng tôi vào!” [Anh Branham gõ trên bục giảng nhiều lần—Bt.] Nhưng họ bị để ở ngoài trong chốn tối tăm.

¹²³ Bây giờ, nếu bạn muốn có một loại đó, nào hãy xem. “Trong thời Nô-ê,” Chúa Jêsus đã phán, liên quan đến điều đó. Lúc ấy, trong đời Nô-ê, họ đã vào tàu. Nhưng họ được mang sang bên kia...trong suốt thời gian đoán phạt, nhưng điều đó—điều đó không xếp loại Cô Dâu của Đấng Christ.

¹²⁴ Hê-nóc đã xếp loại Nàng Dâu. Hê-nóc! Nô-ê đã đi qua, xuyên suốt Nàng Dâu...đã đi qua, xuyên suốt thời kỳ hoạn nạn, và đã chịu đựng, và trở nên một người say rượu, rồi chết. Nhưng Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời, trong năm trăm năm, và có một lời chứng, “ông làm vui lòng Đức Chúa Trời,” bằng sự cất lên bởi đức tin; và ông thật sự bắt đầu bước ngay ra, và đi thẳng lên trời, và đã trở về Nhà thậm chí không nếm mùi sự chết; không hề chết, chút nào.

¹²⁵ Đó là một kiểu của, “Chúng ta vẫn sống động và tồn tại, sẽ không ngăn cản, hay gây trở ngại, loại người giống nhau kia mà đang ngủ,” mà đã ngủ vì thời đại nhân loại, ở trong—ở trong tình trạng của thời đại nhân loại. Họ đã chết trước ở đó, nhưng họ không chết. Họ đang ngủ. A-men. Họ ngủ, chớ không chết. Và điều duy nhất mà họ cần là Chàng Rể đánh thức họ dậy. Vâng. “Còn chúng ta là những người còn sống động và tồn tại, sẽ không ngăn trở những người đã ngủ rồi. Vì tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước tiên; rồi chúng ta là những kẻ còn đang sống và tồn tại sẽ được cất đi cùng với họ, và sẽ gặp Chúa trên không trung.”

¹²⁶ “Còn những kẻ chết khác chẳng được sống cho đến khi đủ một ngàn năm.” Bạn đấy, họ đã đi qua kỳ Hoạn nạn.

¹²⁷ Đó là gì? Giống như Hê-nóc. Bạn biết đấy, Nô-ê đã nhìn xem Hê-nóc. Vì, khi Hê-nóc được cho là mất tích, ông biết sự đoán phạt gần kề. Ông đã thấy sự chết treo chung quanh tàu.

¹²⁸ Nhưng Nô-ê đã không leo lên. Ông chỉ nhắc nó lên một chút, và cười qua những hoạn nạn. Ông được mang qua kỳ hoạn nạn, để đi vào cái chết. Hiểu không? Nhưng Nô-ê đã được mang qua.

129 Hê-nóc được chuyển qua, mà không có sự chết, một kiểu Hội thánh được cất lên với những người đang ngủ, để gặp Chúa trên không trung, và những người còn lại của Hội thánh được mang qua thời kỳ Hoạn nạn. Không thể làm điều gì khác ngoài điều đó, chính tôi. Hê-nóc, đã được cất lên, không có sự chết.

130 Bây giờ chúng ta hãy bắt đầu nghiên cứu một chút lúc này, liên quan đến bài học của chúng ta. Tôi cứ tiếp tục điều đó, thì chúng ta sẽ không bao giờ đi vào những điều này, Ấn này. Bây giờ để ý. Chúng ta hãy nắm điều đó bây giờ, bởi vì chúng ta sẽ có, theo đó, có lẽ tối mai hay tối mốt, đề cập đến tiếng Kèn, thỉnh thoảng, vì tiếng Kèn phát ra cùng lúc những cái Ấn. Nó chỉ cùng một việc. Thời đại hội thánh mở ra, sự...chỉ cùng một sự việc. Hiểu không?

131 Bây giờ, tiếng kèn luôn luôn báo hiệu chiến tranh hay là, nếu không thì, sự xáo trộn chính trị. Tiếng kèn làm một sự xáo trộn chính trị, và đó là nguyên nhân gây ra chiến tranh. Khi bạn can thiệp vào sự rối loạn chính trị, và khiến chúng lộn xộn hết thảy, giống như chúng ta có điều đó bây giờ, hãy coi chừng, chiến tranh đang ở gần. Nhưng, hãy xem, thế gian vẫn thuộc về Sa-tan. Nó vẫn nắm phần này trong tay nó.

132 Bởi vì sao? Nó được mua chuộc bởi Đấng Christ, nhưng Ngài đang đóng vai Người Chuộc Sản Nghiệp, đang lấy lại những thần dân của Ngài, cho đến khi người (tên) cuối cùng được ghi trong Sách ấy, đã nhận được Nó rồi và được đóng ấn tự do. Bây giờ anh chị em đã hiểu được nó chưa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

133 Rồi Ngài đến ngự trên Ngôi Ngài, Ngôi của Cha Ngài, bước đến, lấy Sách từ tay Đức Chúa Trời, từ Ngài ấy, và tuyên bố quyền hạn của Ngài. Điều Ngài làm trước tiên là gọi Nàng Dâu của Ngài. A-men! Rồi Ngài bắt lấy cái gì? Ngài bắt lấy kẻ thù nghịch của Ngài, là Sa-tan, và trói nó lại, và quăng vào lửa cháy ở ngoài đó, cùng với tất cả những kẻ đi theo nó.

134 Bây giờ, nên nhớ, đó không phải là nước Nga. Không. Anti-christ là một kẻ hòa nhả lẽ độ. Cứ theo dõi cách hòa nhả của nó. Người đó thì, thông minh. Vâng, thừa quý vị. Chỉ nhận lấy Đức Thánh Linh; đó là điều duy nhất có thể thắng được kẻ ấy.

¹³⁵ Để ý, những tiếng Kèn có nghĩa sự xáo động về chính trị, chiến tranh. Ma-thi-ơ chương 24, Chúa Jêsus đã phán về điều đó. Ngài phán, “Các người sẽ nghe nói về chiến tranh và tiếng đồn về chiến tranh, đây, tất cả cách đó xảy ra.” Anh em nên nhớ...Chúa Jêsus phán điều đó, “Những cuộc chiến tranh, tiếng đồn về chiến tranh, và tiếng đồn về chiến tranh, và tất cả những điều này xảy ra cho đến cuối cùng.” Đây, đó là những tiếng Kèn vang lên.

¹³⁶ Bây giờ, khi chúng ta đến với những tiếng Kèn, chúng ta sẽ trở lại đó và nắm bắt mỗi cuộc chiến trong số đó, và chỉ cho anh em thấy rằng chúng đi theo những giáo hội, tỏ cho anh em thấy chúng theo sau những Ấn này. “Chiến tranh và tiếng đồn của chiến tranh.” Nhưng, Kèn, biểu thị sự xáo động về chính trị.

¹³⁷ Trong khi, những Ấn giải quyết sự xáo trộn về tôn giáo. Hiểu không? Một Ấn được mở ra, một Sứ điệp được gửi xuống. Và rồi giáo hội luôn luôn dựng lên những đường lối chính trị của riêng nó, và bất cứ cái gì hơn nữa, cùng hết thấy những chức sắc tôn giáo của nó. Và khi Sứ điệp chân thật ấy gửi xuống, sứ giả ấy đến và người làm cho nó tan ra từng mảnh. Đúng thế. Sự xáo trộn tôn giáo khi một Ấn được mở ra. Đó là những gì đã xảy ra. Đúng thế. Vâng.

¹³⁸ Người ta nhận được tất cả dễ dàng ở Si-ôn. Giáo hội có được tất cả yên ổn, và, “Chúng ta đã có được tất cả.” Thật giống như giáo hội của Anh quốc, họ ổn định tất cả. Giáo hội Công giáo, ổn định hết thảy, và đến thời Luther. Có một sự xáo trộn tôn giáo. Vâng, thưa quý vị! Chắc chắn là thế! Ồ, hội thánh tiếp tục đi ra, với Zwingli. Và từ Zwingli, đi xuống với những giáo phái khác, và đến Calvin. Rồi sau một thời gian ngắn, giáo hội Anh giáo ổn định, và nó thật dễ dàng, và tiếp đến Wesley. Đã có một sự xáo trộn tôn giáo. Đúng thế. Đây, nó luôn luôn bao hàm một sự xáo trộn tôn giáo.

¹³⁹ Bây giờ, cái Ấn. Chúng ta hãy đọc Nó một chút bây giờ. Tôi muốn để—để hiểu được điều này, chúng ta sẽ đọc Nó ngay. Tôi bắt đầu nói. Tôi...

Và tôi nhìn xem khi Chiên Con mở một trong các ấn, (điều gì đã xảy ra?) và tôi nghe, đó là sự ồn ào như của một tiếng sấm,...

140 Ô, thật tôi thích ở lại về đó chỉ vài phút biết bao! Và tôi hi vọng bây giờ tất cả mọi người đều biết những điều này và đang chờ đợi sự an ủi của Chúa, bây giờ sẽ nghiên cứu thật kỹ; và những bạn nghe băng ghi âm, cũng sẽ suy nghĩ về điều này.

141 Điều đầu tiên đã xảy ra, khi Chiên Con mở Ấn thứ Nhất đó, một tiếng Sấm đã vang rền. Vậy thì, điều đó có một ý nghĩa quan trọng. Nó có...Nó là sự quan trọng. Nó mang một ý nghĩa. Nó là một ý nghĩa. Không có điều gì xảy ra mà không có một ý nghĩa. Đúng thế, một tiếng Sấm, một tiếng Sấm đã vang rền. Hãy tự hỏi tiếng Sấm đó là gì?

142 Bây giờ chúng ta hãy đọc một chút. Chúng ta hãy lật ra Ma-thi-ơ...Không, trước hết, chúng ta hãy đọc Tin lành Giăng. Tin lành Giăng, chương thứ 12, và chỉ đọc đúng một phút. Tin lành Giăng, chương thứ 12. Và bây giờ chúng ta hãy bắt đầu với câu 23 của Tin lành Giăng chương thứ 12. Bây giờ lắng nghe ở đây, nào, thật kỹ, rồi các bạn sẽ không phải tự hỏi nó là cái gì nữa.

Và Đức Chúa Jêsus bèn trả lời họ, phán rằng, Giờ đã đến, khi Con người sẽ được vinh hiển.

143 Đấy, các bạn đang ở vào lúc cuối cùng của một thời đại, ở đó. Công vụ của Ngài đang chấm dứt. Bạn hiểu không? “Giờ đã đến, khi Con người sẽ được vinh hiển.”

144 Còn về, “Giờ đã đến khi Nàng Dâu của Ngài phải được cất đi” thì sao? Điều gì? Mà, giờ đã đến, “Thì giờ sẽ không còn nữa.” Vị Thiên sứ chuẩn bị sẵn sàng đứng một chân trên đất, và một chân kia trên biển, trên đầu Người có móng, với bàn chơn, và phán rằng, “Thì giờ đã hết.” Và bên cạnh đó, Ngài đã giơ tay Ngài chỉ lên trời mà thề rằng “không còn có thì giờ nào nữa,” khi điều này đã xảy ra. Thật—thật tuyệt vời làm sao, một bản khai có tuyên thệ lời thề đối với Hội thánh!

...Giờ đã đến, khi Con người sẽ được vinh hiển.

Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng rơi xuống đất và chết, thì nó cứ ở một mình: nhưng nếu nó chết đi, thì nó kết quả được nhiều.

Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi;...ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ lại đến sự sống đời đời.

Nếu ai hầu việc Ta, thì phải theo Ta; và Ta ở đâu, thì... kẻ hầu việc Ta cũng sẽ ở đó: nếu ai hầu việc Ta, thì Cha Ta ắt tôn quý người.

Hiện nay tâm thần Ta bối rối;...

145 Anh em nói, “Ồ, Ngài, đang đến cuối con đường rồi, mà anh còn bối rối à?” Điều gì khiến bạn nghĩ khi việc thuộc linh vĩ đại nào đó xảy ra, khiến bạn bối rối?Ồ, chao ôi! Ủ-m!

Hiện nay trong tâm thần Ta bối rối; và Ta sẽ nói gì? Lạy Cha, xin cứu Con khỏi giờ này; nhưng ấy cũng vì sự đó mà Con đến thế gian này, đến giờ này.

Cha ơi, xin làm sáng Danh Cha. Bấy giờ có tiếng từ trên trời, phán rằng, Ta đã làm sáng danh rồi, Ta còn làm cho sáng danh nữa.

Đoàn dân đứng tại đó, mà nghe tiếng ấy, thì nói rằng... ấy là tiếng sấm:...

146 Rồi, khi Chiên Con lấy Sách và mở Ấn thứ Nhất đó, Đức Chúa Trời đã phán từ Ngôi Đồi đời của Ngài, phán những gì mà Ấn đó, được tỏ ra. Nhưng khi Nó được đặt trước Giảng, Nó ở trong một biểu tượng. Khi Giảng thấy Nó, Nó vẫn là một sự bí ẩn. Tại sao? Nó đã không được tỏ ra ngay lúc đó. Nó không thể được bày tỏ cho đến khi những gì Ngài đã phán ở đây, “ở vào thời cuối cùng.” Nó đến trong một biểu tượng.

147 Khi, tiếng “sấm.” Nên nhớ, một tiếng vang rền lên của một tiếng Sấm là Tiếng của Đức Chúa Trời. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói, đây, “một tiếng Sấm nổ.” Người ta nghĩ đó là một tiếng sấm, nhưng Ấy là Đức Chúa Trời. Ngài đã hiểu Nó, vì Nó được bày tỏ cho Ngài. Hiểu không? Nó là một tiếng Sấm.

148 Và, để ý, Ấn thứ Nhất đã mở. Ấn thứ Nhất, khi Nó được mở trong hình thức biểu tượng, nó đã nổ vang rền. Bây giờ còn khi Nó đã được mở trong hình thức thực tế của Nó có ý nghĩa về điều gì? Tôi...Tiếng sấm đã nổ vang ngay khi Chiên Con đập vào phía sau Ấn. Và Nó đã tỏ ra điều gì? Tự Nó chẳng bày tỏ điều gì. Trước hết, Nó ở cùng với Đức Chúa Trời; kể đến, Nó ở trong một

biểu tượng; rồi, Nó được tỏ ra. Ba điều. Hiểu không? Nó đang đến từ Ngai.

149 Trước tiên, Nó không thể được thấy, được nghe, hay không là gì hết. Nó đã được đóng kín. Huyét Chiên Con đã trả giá.

150 Sấm đã nổ khi Ngài nói ra Nó. Và khi Ngài làm thế, một người cỡi ngựa trắng xuất hiện, và Nó vẫn là một biểu tượng. Bây giờ hãy xem, Ngài đã phán Nó sẽ được biết đến trong ngày cuối cùng. Nhưng Nó đến trong một hình thức hội thánh. Anh chị em hiểu điều đó không, thưa hội thánh? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nó xuất hiện trong một—một biểu tượng của một giáo hội, mà người ta biết đó là một Ấn. Nhưng, tuy nhiên, thật sự Nó là gì, người ta không biết, bởi vì Nó là một người cỡi ngựa bạch.

151 Và chỉ được bày tỏ trong ngày cuối cùng, khi Ấn thực sự này được mở. Được mở cho ai? Không phải cho Đấng Christ, nhưng cho Hội thánh. Bây giờ, hãy để ý. Ô, chao ôi, điều đó khiến tôi run sợ! Tôi—tôi—tôi hi vọng rằng Hội thánh thật sự hiểu Nó, điều mà tôi muốn nói, tất cả anh chị em. Tôi sẽ gọi anh chị em Nàng Dâu, đấy, để Anh chị em hiểu Điều đó.

152 Tiếng ấy là một tiếng Sấm. Tiếng ấy đến từ đâu? Từ Ngôi nơi Chiên Con vừa rời khỏi, địa vị Đấng Cầu Thay. Bây giờ Ngài đang đứng ở đây để nhận lấy địa vị của Ngài và uy quyền của Ngài. Nhưng tiếng Sấm đến từ bên trong của Ngai, phát ra tiếng sấm. Và Chiên Con đang đứng ở đây. Tiếng Sấm, nơi mà Chiên Con đã rời bỏ. Rời Ngôi của Cha, để đi đến Ngai của Chính Ngài. Vinh hiển thay! Giờ đây, giờ đây đừng bỏ lỡ điều đó, thưa các bạn.

153 Tất cả chúng ta, như là những Cơ-đốc nhân, đều biết rằng Đức Chúa Trời đã thề cùng Đa-vít rằng Ngài sẽ đặt Đấng Christ ngồi trên Ngai Ngài, và ban cho Ngài một vương quốc đời đời ở trên đất này. Ngài đã làm thế.

154 Và Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào thắng anti-christ và mọi sự ở thế gian, sẽ cùng ngồi với Ta trên Ngai Ta, như Ta đã thắng và ngồi trên Ngai của Cha Ta.” Hiểu không?

155 Vậy thì, ngày nào đó Ngài đứng dậy từ Ngai của Cha, và đi đến nhận Ngai của Riêng Ngài.

¹⁵⁶ Bây giờ Ngài đứng ra kêu gọi những thần dân của Ngài. Ngài sẽ đòi hỏi họ như thế nào? Ngài đã có Sách Cứu Chuộc trong tay Ngài rồi. Thật tuyệt diệu thay! Ô, tôi cảm thấy muốn hát một bài thánh ca.

 Chẳng bao lâu nữa Chiên Con sẽ đem Nàng Dâu
 đi để được ở bên cạnh Ngài mãi mãi,
Hết thấy thiên binh trên Trời sẽ nhóm nhau lại;
 (để xem điều đó);
 Ôi, thật là cảnh tượng hiển vinh, tất cả những
 thánh đồ tinh sạch không tì vết;
 Cùng với Chúa Jêsus chúng ta sẽ dự tiệc Đồi đồi.

¹⁵⁷ Ô, chao ôi! Nói về “bây giờ đang ngồi trong các nơi trên Trời”? Thật điều đó sẽ tuyệt vời biết bao! Nếu chúng ta có thể cảm thấy cách này, được ngồi ở đây trên đất, trước khi sự Cất lên đến, trong tình trạng này mà chúng ta đang ở bây giờ; và chúng ta có thể tận hưởng, và đứng chung quanh những bức tường, và đứng ngay trong mưa, chỉ để nghe Điều này; thật sẽ tuyệt vời khi chúng ta thấy Ngài đang ngự ở đó! Ô, chao ôi! Ô, đó sẽ là một thì giờ vinh hiển.

¹⁵⁸ Rồi Ngôi Cha, đã bước tới...Con Ngài, để là...Ngài là Con vua Đa-vít. Đó là những gì dân Y-sơ-ra-ên nghĩ Ngài sẽ làm lúc đó. Nên nhớ người đàn bà Sy-rô-phê-ni-xi, đã nói, “Ngài là Con vua Đa-vít!” Hãy nhớ người mù Ba-ti-mê, “Ngài là Con vua Đa-vít!” Ừ-m! Và Chúa Jêsus, biết kế hoạch là gì, tuy nhiên họ không biết điều đó. Họ đã cố gắng ép buộc Ngài và làm cho Ngài lên ngôi. Và ngay cả Phi-lát cũng đã hỏi Ngài.

¹⁵⁹ Nhưng Ngài phán, “Vị bằng vương quốc của Ta thuộc về thế gian này, thì tôi tớ của Ta sẽ đánh trận. Vương quốc Ta thì ở Trên.” Nhưng Ngài phán, “Khi các người cầu nguyện, hãy cầu như vậy, ‘Nước Cha được đến. Ý Cha được nên ở trên đất này, giống như ở trên Trời.’” A-men. Ừ-m! Thật vinh hiển biết bao điều vĩ đại này!

¹⁶⁰ Rồi khỏi Ngôi Cha, để nhận lấy Ngôi của Riêng Ngài. Hiện giờ Ngài đang đứng ra làm công việc cầu thay của Ngài, cho những kẻ Ngài đã cứu chuộc, để khẳng định Ngôi của Riêng Ngài. Đó là những gì Ngài đến từ Ngôi ấy để thực hiện. Đó là lúc Sinh vật

giống như sư tử đã nói với Giăng, “Hãy đến, xem.” Hãy theo dõi. Anh em đang đọc điều đó chứ?

...một trong các ấn, và nó...dường như đó là tiếng ồn ào của tiếng sấm, và một trong bốn con thú...

161 Anh em biết những con Thú là gì rồi. Chúng ta đã nói về chúng. “Một con giống như sư tử; một con giống như bò con; và một con như mặt người; và một con giống như chim ưng.” Bây giờ, con Thú thứ nhất này đã nói...Hãy theo dõi, mỗi lần có một con Thú khác nhau, cho đến khi bốn người cỡi ngựa đi qua. Có bốn con Thú, và có bốn người cỡi ngựa.

162 Để ý, mỗi con trong những con Thú đó thông báo. Ma-thi-ơ, Mác—Mác, Lu-ca, và Giăng. Chúng ta sẽ đi trở lại và chứng minh con nào, là Ma-thi-ơ, Mác, con nào là Mác—Mác, con nào là Giăng, mỗi con khi chúng đi!...?...

...một trong những...những con thú nói, Hãy đến...xem.

163 Người nghe một tiếng sấm. Và một trong những con Thú nói, “Bây giờ hãy đến, xem.”

164 Nói cách khác, bây giờ, Chiên Con đứng ở đây, và Giăng đang đứng đó nhìn điều đó xảy ra. Chiên Con từ Ngòi bước đến gần, giống như Ngài đã bị giết chết, Huyết khắp cả trên Ngài. Ngài là Đấng được thấy là xứng đáng. Và khi Ngài bước đến và lấy Sách, thì muôn vật bắt đầu reo hò, và la hét, và có thái độ kỳ quặc, anh em thấy, bởi vì họ biết sự cứu chuộc đã được trả xong.

165 Bây giờ Ngài đến để tuyên bố quyền Chủ Tể của Ngài. Vì thế, Ngài lấy Sách, đứng ở đó trước Giăng, và Ngài kéo Nó lại và tháo Ấn ra. Kéo Ấn xuống! Và khi Ngài kéo Ấn xuống, một tiếng Sấm nổ vang qua ở nơi đó. Và khi một tiếng Sấm đã nổ, không nghi ngờ gì nữa Giăng có thể đã nhảy lên không trung, khi một tiếng Sấm vang lên.

166 Và rồi một trong bốn con Thú đã nói, “Bây giờ hãy đến, xem Nó là gì, những gì được bày tỏ bên dưới đây.” Ôi, chao ôi! “Hỡi Giăng, hãy viết những gì ngươi đã thấy.” Vậy Giăng đi đến xem, thấy Nó là điều gì. Giăng đi xem tiếng Sấm đã nói gì. Chính lúc ấy Sanh vật này đã nói với Giăng, “Hãy đến, xem sự màu nhiệm là gì ở dưới Ấn thứ Nhất.” [Anh Branham gõ lên bục bốn lần—Bt.]

Tiếng Sấm, Tiếng của Đấng Tạo Hóa đã tạo ra Nó. Bây giờ, Ngài phải biết điều gì Ở đó. Hiểu không? Ồ, chao ôi! Nhưng, hãy suy nghĩ nào, ông đã chép Điều này.

¹⁶⁷ Nhưng khi ông bắt đầu chép những điều đó, Bảy tiếng Sấm kia, Ngài phán, “Đừng chép Nó làm chi.” Ông đã được ủy thác để chép mọi việc ông đã thấy. Nhưng khi Bảy tiếng Sấm này, trong Khải huyền chương 10 qua đi, có tiếng nói, Ngài phán, “Đừng chép Chúng, làm chi.” Chúng là những sự mầu nhiệm. Tuy chúng ta chưa biết chúng là gì. Nhưng, theo ý tôi, chúng sẽ được bày tỏ ngay tức khắc. Và khi đó, nó sẽ đem lại đức tin cho ân điển được cất lên đó, cho Hội thánh dời đi. Hiểu không?

¹⁶⁸ Chúng ta thật sự di chuyển qua mọi sự mà chúng ta biết về, qua hết thấy những hệ thống tôn giáo. Chúng ta đã theo dõi mọi việc. Chúng ta đã thấy những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời. Chúng ta đã thấy sự hiện ra của sự—của sự nhóm họp vĩ đại với nhau của Nàng Dâu trong những ngày sau rốt. Nhưng, tuy nhiên, có điều gì đó ở trong Đó mà chúng ta thật không thể tự làm cho sáng tỏ. Có một điều gì khác.

¹⁶⁹ Nhưng tôi tưởng tượng, khi những sự mầu nhiệm ấy bắt đầu đến gần, Đức Chúa Trời đã phán, “Bây giờ hãy giữ Nó lại. Hãy chờ một chút. Ta sẽ bày tỏ Nó trong ngày đó. Đừng viết Nó, làm chi, hỡi Giảng, bởi vì họ sẽ choáng váng vì Nó. Cứ—cứ để mặc nó, đấy. Nhưng Ta sẽ bày tỏ Nó trong ngày đó khi nó cần được tỏ ra.”

¹⁷⁰ Chúng không bao giờ phát ra tiếng mà không có mục đích. Hãy nhớ, giống như giọt mực nhỏ, mọi việc đều có một mục đích. Mọi việc đều có nguyên nhân. Nhưng, để ý, Đấng Tạo Hóa đã nói ra. Và ông—ông nghe Tiếng này, và ông đến xem.

¹⁷¹ Nhưng bây giờ Chiên Con đang chỉ cho Giảng, trong biểu tượng của...của một—của một lời Kinh Thánh cho hội thánh, giống như, dành cho hội thánh biết. Những gì cần viết, Ngài tỏ ra cho ông thấy. Ngài phán, “Bây giờ, đừng—đừng nói điều này, đúng những gì nó có. Hỡi Giảng, đừng đi xuống, và nói, bây giờ, đây đúng là ý nghĩa của điều này, của những gì ở dưới Ấn thứ Bảy này. Đừng, đừng đi xuống và nói điều đó. Vì, nếu Ta nói với Giảng điều đó, thì tất cả toàn bộ kế hoạch qua thời đại, sẽ bị phá vỡ. Nó là một điều bí mật.” Hiểu không? Ngài chỉ muốn...Sự

Đến của Ngài! Ngài phán, bấy giờ, “Và không ai sẽ biết khi nào Ta đến. Ta thật sự đang đến.” Hiểu không? Hiểu không? Tất cả là thế. Không phải việc của tôi để biết khi nào. Tôi sẽ thật sự sẵn sàng, anh em thấy đó. Vì thế nên ông nói...

Bấy giờ Giăng đi tới, ông nghĩ, “Ta sẽ thấy Nó bây giờ.”

¹⁷² Và ông đã làm gì, khi Giăng bước tới? Ông, bấy giờ, ông phải làm gì? Bấy giờ ông định chép điều này cho thời đại hội thánh. Đó là những gì ông có ý làm, chép điều đó cho các thời đại hội thánh. “Hãy chép lấy những sự người đã thấy về Bảy Chơn đèn Vàng, lúc bắt đầu. Hãy viết cho hội thánh này và bảo cho họ biết.” Được rồi.

¹⁷³ Và một tiếng Sấm đã nổ vang. Giăng biết đó chính là Tiếng của Đức Chúa Trời. Và rồi con—con Sanh vật giống như sư tử đã nói, “Hãy đến, xem đó là gì.” Và Giăng bước đến gần bấy giờ, với cây bút của mình, để chép lại những điều người đang thấy.

¹⁷⁴ Bấy giờ, người không hề thấy chính xác đó là gì. Người không hề hiểu điều đó. Nhưng những gì người thấy là những gì Đức Chúa Trời đang gọi cho hội thánh trong “một thời gian.” Bấy giờ Ngài đã có...Ngài sẽ; Ngài luôn luôn thực hiện; Ngài khiến nó rõ ràng khi đến lúc nó phải được làm cho rõ ràng. Nhưng Ngài đã không làm cho nó rõ ràng lúc ấy. Tại sao? Bởi vì, Ngài sẽ giữ nó bí mật cho đến thời đại cuối cùng. Và tiếng Sứ điệp của vị thiên sứ cuối cùng thì tập hợp tất cả những sự mầu nhiệm này lại. Hiểu không?

¹⁷⁵ Không làm cho nó rõ ràng hơn. Nhưng những gì Giăng đã thấy, người chỉ thấy, “Một con ngựa bạch đi ra, với một người ngồi ở trên nó,” vì thế đó là những gì người đã chép, đấy, khi người thấy.

Đó là những gì người đã nói, “Hãy đến, xem.”

¹⁷⁶ Vì thế Giăng đã đến xem những gì ông đã thấy, để chép cho hội thánh. Và khi ông làm thế, ông thấy, “Một con ngựa trắng, và người mà ngồi trên nó có một cái cung; và người đi tới đâu, thắng đến đó; và người cũng được ban cho một mào triều thiên.” Và, bấy giờ, đó là tất cả những gì Giăng đã thấy, vì thế ông đã chép

ngay, chép tất cả những điều ấy xuống. Vậy thì, đấy, điều đó ở trong biểu tượng. Đó là cách hội thánh nhận lãnh Nó.

¹⁷⁷ Nhưng, với lời hứa, và vào ngày cuối cùng Ngài sẽ bày tỏ Nó, tỏ ra cho thấy Nó là gì. Lạy Đức Chúa Trời, xin giúp chúng con hiểu. Những thời đại hội thánh, nhưng sự hiểu biết không được đầy đủ cho tới khi Sứ điệp thứ bảy đến, trong thời đại hội thánh cuối cùng này. Để ý, ông bắt đầu...

¹⁷⁸ Sứ giả này của thời đại hội thánh thứ bảy, nếu anh em để ý, ông không bắt đầu bằng một giáo phái, giống như những người còn lại của họ đã làm. Nên nhớ, nếu ông đã không bắt đầu... Không. Nếu anh em tìm thấy, ông chống lại điều đó. Ê-li đã, Ê-li đã chống lại nó không? Chắc chắn, ông chống lại rồi. Giảng đã chống lại điều đó, với Thần của Ê-li không?

¹⁷⁹ Ê-li đã có loại Thần linh gì ở trên ông? Ông đã...Không ai biết nhiều về ông. Ông chỉ là một con người, nhưng ông là một vị tiên tri. Ông đã bị ghét. Chao ôi! Và khi nào ông đã nổi dậy? Đúng vào lúc tính đại chúng của dân Y-sơ-ra-ên, khi hết thấy họ đi theo sự ham muốn thế gian. Và ông đã tống cổ nó ra ở đó, và ông đã bị gọi là “người ghét đàn bà.” Ừ-m. Vâng, thưa quý vị. Dĩ nhiên rồi. Và ông yêu đồng vắng. Đó là bản tánh của ông.

¹⁸⁰ Thế thì, người ta nên biết khi con người đó xuất hiện ở đấy có cùng một Linh trên ông, Giảng này, xuất hiện ở đấy. Không ăn mặc bảnh bao giống như người có danh tiếng, như tôi đã nói tối hôm qua; họ hôn những đứa bé, và làm đám cưới, và chôn người chết, và đại loại như vậy. Nhưng con người này bước ra như một người của đồng vắng. Người này là gì? Ông yêu đồng vắng. Người đã làm một điều khác nữa, ông ghét giáo phái. Người nói, “Lúc này, các người đừng nói, ‘Chúng tôi thuộc về cái này hay cái kia, vì ta sẽ bảo các người biết, Đức Chúa Trời có thể khiến những đá này, sanh ra con cháu cho Áp-ra-ham.’”

¹⁸¹ Ông đã không thỏa hiệp. Họ không thể...Nói, “Các người đi xem lau sậy bị gió rung chẳng? Không phải Giảng.” Không, thưa quý vị.

¹⁸² Ông cũng đã làm gì? Thật giống như Ê-li đã nói với Giê-sa-bên, ông đã nói với Hê-rô-đia. Bước ngay tới trước mặt vua Hê-

rốt, và nói, “Thật không hợp pháp cho vua lấy nàng.” Bà ta đã chém đầu ông, vì điều đó. Hiểu không? Bà ta cố gắng để nắm được Ê-li-sê. Cùng một linh đó, đã ở trong Giê-sa-bên, thì đã ở trong người đàn bà đó.

183 Và cũng điều giống như vậy cũng ở trong giáo hội Giê-sa-bên ngày nay, điều giống như vậy. Bây giờ để ý điều đó. Thật là một bài học lớn chúng ta tìm thấy ở đây!

184 Và, bây giờ, giống như những người kia hẳn biết. Giảng bắt đầu nói oang oang với dân chúng, và ông đứng đó, giống như họ đã biết rằng Linh đó của Ê-li-sê. Họ nên hiểu điều đó. Đó là những gì ông có.

185 Bây giờ, và chúng ta tìm thấy bây giờ, và có qua các thời đại hội thánh, theo lời Kinh Thánh, rằng chúng ta được hứa về sự trở lại của Linh đó, ngay trước thời cuối cùng. Điều đó đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

186 Vậy thì, và chú ý, anh em sẽ để ý bản chất của nó. Lúc đó, người sẽ không bắt đầu một thời đại hội thánh khác, giống như Luther, và Wesley, và hết thấy những người còn lại của họ đã làm. Người sẽ không bắt đầu hội thánh khác, bởi vì không có các thời đại hội thánh bắt đầu nữa. Hiểu không? Sẽ không bắt đầu hội thánh nào nữa. Vì thế người phải chống lại điều đó, bởi vì Linh của người sẽ hoàn toàn đúng như trước đó, cùng một Linh ấy.

187 Như tôi đã nói tối qua, Đức Chúa Trời vui lòng sử dụng Nó ba lần khác nhau. Đó là con số của Ngài, ba, không phải hai; ba. Ngài đã sử dụng Nó hai lần rồi, bây giờ Ngài sẽ lại sử dụng Nó. Ngài đã phán vậy, đã hứa điều đó. Bây giờ để ý, người...

188 Bây giờ để ý, khi Ngài thực hiện. Ngài sẽ không bắt đầu bằng một giáo phái, bởi vì Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê là thời đại cuối cùng. Và sứ giả, của thiên sứ thứ bảy, mà là sứ giả thứ bảy, đến cho thời đại hội thánh thứ bảy, là người sẽ bày tỏ, bằng Đức Thánh Linh, tất cả những sự mâu nhiệm này. Điều đó sẽ... Bao nhiêu người ở đây tối hôm qua? Hãy giơ tay lên cho chúng tôi xem. Tôi nghĩ rằng tôi sẽ không phải đọc Nó lại, lần nữa. Anh chị

em biết ngay nó ở đâu, chương—chương thứ 10, đấy. Được rồi. Được rồi.

¹⁸⁹ Những nhà cải chánh đã đến để cải chánh thời đại hội thánh sa sút cuối cùng có trước họ. Và rồi, sau khi những nhà cải chánh đến và cải chánh thời—thời đại hội thánh từ chỗ nó đã có, và nó đã lại đi vào thế gian, rồi họ bắt đầu một thời đại hội thánh mới. Họ luôn luôn làm điều đó, luôn luôn. Bây giờ, chúng ta đã đi qua điều đó. Hiểu không?

¹⁹⁰ Nói cách khác, ở đây đã là một thời đại giáo hội Công giáo, thuộc về giáo hội Công giáo La-mã. Rồi đến Luther, nhà cải chánh. Ông được gọi là một nhà cải chánh. Và ông làm gì? Ông bắt đầu ngay ở đó, một trận đòn không chậm trễ. Và, khi ông thực hiện, ông chống đối giáo hội. Và, việc đầu tiên anh em biết, ông làm gì không? Ông xây dựng điều giống như điều ông đã bước ra, một giáo hội khác.

¹⁹¹ Rồi họ có một thời đại hội thánh khác. Thế thì, điều trước tiên bạn biết, ở đây đến... Thời đại hội thánh thì ở trong tình trạng hỗn độn như vậy. Tiếp theo đó là John Wesley, nhà cải chánh khác. Đấy, xây dựng thời đại hội thánh khác. Hiểu ý tôi nói gì không? Thời đại hội thánh khác được xây dựng lên. Hết thấy họ là những nhà cải chánh.

¹⁹² Để ý, Sứ điệp cuối cùng này, của thời đại hội thánh cuối cùng này, thì không phải là một nhà cải chánh. Ông là một vị tiên tri, không phải nhà cải chánh. Hãy chỉ cho tôi ở đâu một tiên tri đã từng bắt đầu một giáo hội. Ông không phải là một nhà cải chánh. Ông là một vị tiên tri.

¹⁹³ Những người khác là những nhà cải chánh, nhưng không phải những vị tiên tri. Nếu họ là tiên tri, thì Lời của Chúa đến với vị tiên tri. Đó là lý do họ tiếp tục trong phép báp-tem trong “Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh,” tất cả những điều khác này, bởi vì họ là những nhà cải chánh, và không phải là những vị tiên tri. Nhưng tuy nhiên họ là những con người vĩ đại của Đức Chúa Trời, và thấy nhu cầu của thời đại mà họ đang sống. Và Đức Chúa Trời đã xức dầu cho họ, và họ đã được gửi đến đó và đã xé những điều kia ra từng mảnh. Nhưng Lời trọn vẹn của

Đức Chúa Trời không bao giờ đến với họ, bởi vì họ không phải là vị tiên tri. Họ là những nhà cải chánh.

¹⁹⁴ Nhưng trong những ngày sau rốt, đó sẽ là một vị tiên tri, nhận lấy những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, mang nó trở lại, bởi vì những sự mầu nhiệm thì chỉ những vị tiên tri biết. Vì thế, phải là người này đến. Hiểu những gì tôi muốn nói lúc này không? Người đó không thể là một nhà cải chánh. Đó phải là một vị tiên tri, bởi vì phải là người nào đó mà được ban ân tứ và đặt để ở đó, để nắm bắt lấy Lời.

¹⁹⁵ Lúc ấy, những nhà cải chánh đã biết có điều gì đó sai trật. Luther đã biết điều đó, rằng bánh ấy không phải là thân thể của Đấng Christ. Và vì thế ông đã giảng, “Người công bình sẽ sống bởi đức tin,” và đó là sứ điệp của ông. Và khi John Wesley đến, ông thấy rằng đó là sự nên thánh, vì vậy ông đã giảng sự nên thánh. Đó là sứ điệp của ông. Hiểu không? Những người Ngũ Tuần đưa vào sứ điệp về Đức Thánh Linh, và đại loại như vậy.

¹⁹⁶ Nhưng trong những ngày sau rốt, trong thời đại cuối cùng này, sứ giả không bắt đầu một sự cải chánh nào, nhưng chính là lấy tất cả những sự mầu nhiệm mà những nhà cải chánh đã bỏ qua, và tập hợp chúng lại với nhau và làm sáng tỏ cho dân sự. Xin cho tôi chỉ đọc lại Nó. Thật có vẻ quá tốt với tôi! Tôi—tôi thích đọc Nó.

...Tôi lại thấy một vị thiên sứ khác sức mạnh lắm từ trời xuống, có đám mây bao bọc lấy:...trên đầu người...có cái móng, mặt người giống như...mặt trời, và chơn người như trụ lửa:

¹⁹⁷ Vậy thì, chúng ta đã thấy điều giống như vậy, mà là Đấng Christ. Và chúng ta biết Đấng Christ luôn luôn là Sứ Giả của Hội thánh. Tốt lắm. Ngài được gọi là Trụ Lửa, Thiên sứ của Giao ước, và vân vân.

Và người cầm nơi tay người một quyển sách nhỏ mở ra:...

¹⁹⁸ Bấy giờ, những Ấn đã được mở ra, ở đây. Chúng ta đang mở chúng hiện giờ. Nhưng, đây, là Điều được mở.

...và người để chơn hữu mình trên biển, và chơn tả mình...trên đất,

Và người kêu lên...một tiếng lớn, như tiếng sấm rền rỏi; và khi người...kêu tiếng đó rồi, thì bảy tiếng sấm rền lên. (Chao ôi! Sự hoàn tất!)

Và lại khi bảy tiếng sấm rền lên rồi, tôi là Giảng có ý chép lấy (chép điều gì?) những gì chúng đã nói: và tôi nghe một tiếng từ trời (Đức Chúa Trời) phán với tôi rằng, Hãy đóng ấn những điều đó mà bảy tiếng sấm đã nói, và đừng chép làm chi. Đừng chép lại chúng. (Hiểu không?)

Và vị thiên sứ mà tôi đã thấy đứng trên biển...giơ hai tay của Ngài lên trời,

Và chỉ Đấng sống đời đời, là Đấng đã dựng nên trời, và đất, cùng muôn vật ở trong đó, và muôn vật có ở trong đó, và dựng nên biển, cùng muôn vật trong biển, mà thế rằng, không còn có thì giờ nào nữa:

199 *Hãy xem! Bây giờ đừng quên điều này, khi chúng ta đi tiếp.*

Nhưng đến những ngày (những ngày) của tiếng của vị thiên sứ thứ bảy...

200 *Vị thiên sứ cuối cùng đó, thiên sứ thế gian. Thiên sứ này đến từ Thiên đàng. Không phải Ngài; Người đến từ Thiên đàng. Nhưng Ngài đang nói ở đây trong tiếng của vị thiên sứ thứ bảy, mà là một...Thiên sứ có nghĩa là một "sứ giả," bất cứ ai cũng biết điều đó, và sứ giả đến với thời đại hội thánh.*

...trong những ngày mà vị thiên sứ thứ bảy, khi Ngài sẽ bắt đầu cho nghe tiếng mình, thì sự màu nhiệm (Bảy Ấn, tất cả, tất cả sự màu nhiệm) của Đức Chúa Trời sẽ nên trọn, như Ngài đã phán cùng các tôi tớ Ngài là các đấng tiên tri.

201 *Toàn bộ sự màu nhiệm được mở ra. Đó là chức vụ của vị thiên sứ ấy. Hiểu không? Nó trở nên quá đơn giản, đến nỗi nhiều người hoàn toàn bỏ lỡ. Nhưng, tuy nhiên, nó sẽ được minh chứng một cách hoàn hảo. Nó sẽ thật sự được biết một cách hoàn hảo. Hiểu không? Mọi người mà muốn thấy nó thì có thể thấy nó. Hiểu không? Đúng thế. Nhưng những ai...*

202 Chúa Jêsus đã phán, như Ngài đã phán khi Ngài đến, phán rằng, “Các người có mắt, mà chẳng thấy. Ê-sai đã nói về các người như thế. Hiểu không? Và các người có tai, mà chẳng nghe.” Vậy thì, vì thế chúng ta tìm thấy rằng...

203 Điều đó làm tôi sợ hãi. Tôi đã nhìn lại ở đó chiếc đồng hồ đó và tôi nghĩ đó là mười giờ. Nhưng, ấy là, tôi—tôi đã hiểu...Thậm chí chưa đến chín giờ, cho đến lúc ấy, đấy. Được rồi. Ô, chao ôi! Bây giờ chúng ta hãy tìm hiểu điều đó. Để ý. Tôi thích điều này.

204 Những người khác, những nhà cải chánh, nhưng, bởi là những con người vĩ đại của Đức Chúa Trời, đã thấy được nhu cầu của thời đại, và sinh ra sự cải chánh.

205 Nhưng Khải huyền 10 đã nói về Sứ điệp của người là để bày tỏ, chứ không cải chánh; bày tỏ những sự bí mật. Bày tỏ những sự bí mật! Đó là Lời trong con người. Hê-bơ-rơ chương 4 đã nói, rằng, “Lời Đức Chúa Trời thì sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến nỗi chia xương cốt, và là một đấng bày tỏ những sự bí mật của lòng.” Hiểu không? Người này không phải là một nhà cải chánh. Người là một đấng bày tỏ, người bày tỏ về (điều gì?) những sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời. Nơi nào các giáo hội đã trói buộc mọi sự với Nó và mọi thứ, người phải đến với Lời Đức Chúa Trời và bày tỏ sự việc ra.

206 Bởi vì, người đến để “khôi phục Đức tin của con cái trở lại cùng cha.” Đức tin Kinh Thánh ban đầu thì được khôi phục bởi vị thiên sứ thứ bảy. Giờ đây, ồ, tôi thích điều này biết bao! Tất cả những sự màu nhiệm của những Ấn, mà những nhà cải chánh không bao giờ hiểu hoàn toàn! Hiểu không? Bây giờ hãy nhìn xem Ma-la-chi 4, chỉ một phút. Ồ, anh chị em cứ đánh dấu nó. Ông là một tiên tri, và, “phục hồi Đức tin ban đầu của các cha.” Bây giờ chúng ta đang trông đợi người ấy xuất hiện trong cảnh đó. Ông sẽ là người rất khiêm nhường đến nỗi hàng triệu triệu người sẽ...Ồ, sẽ có một nhóm ít người hiểu được Nó.

207 Khi mà, anh em nhớ ngày nọ, khi Giăng được cho là đến, đã nói tiên tri, một sứ giả trước khi Đấng Christ đến, “một tiếng của một người kêu trong đồng vắng.” Ma-la-chi đã thấy người. Hãy xem, chương thứ 3 của Ma-la-chi là sự đến của Ê-li mà được sai đến và báo trước sự đến của Đấng Christ.

208 Anh em nói, “Ồ, không, không, Anh Branham. Đó là chương 4.” Tôi xin lỗi anh em.

209 Chúa Jêsus đã phán điều đó ở chương 3. Nào hãy lấy Tin lành...Anh em hãy lấy Tin lành Ma-thi-ơ, chương—chương thứ 11 và câu 6, Ngài sẽ—Ngài sẽ phán điều này. Chương thứ 11—thứ 11, tôi tin đó là câu 6; câu thứ 4, 5, hay 6, gì đó. Ngài đã phán, “Nếu các người có thể chấp nhận điều đó,” khi Ngài đang nói về Giảng, “đây là người mà đã được nói về, ‘Ta sẽ sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta.’” Bây giờ hãy đọc Ma-la-chi 3. Một số người cố gắng áp dụng nó với Ma-la-chi 4. Không, thưa quý vị, không phải thế.

210 Để ý Ma-la-chi 4, ngay khi sứ giả đó đến, thế gian bị thiêu hủy hoàn toàn, và người công bình bước ra trong Thiên hi niên, trên tro tàn của họ. Vì thế, anh em thấy, nếu anh em đặt ông trở lại đó, thì—thì Kinh Thánh đã phán một điều gì đó mà không phải vậy. Chúng ta đã có hai ngàn năm, và thế gian chưa bị cháy cho đến bây giờ, và người công bình đang sống trong đó. Vì thế điều đó phải xảy ra trong tương lai.Ồ, chao ôi! [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.]

211 Nếu anh em đi qua ở đây trong Khải huyền, và thấy những gì sứ giả đó vào lúc cuối cùng của thời đại này được cho là thực hiện, thì anh em sẽ thấy đó là gì. Người phải là một vị tiên tri. Người phải nắm bắt những cái cuối cùng này mà những nhà cải chánh này đã không thấy, và đặt Nó trong đó.

212 Làm sao có thể so sánh Ma-thi-ơ 28:19 với Công vụ 2:38, mà không có sự mặc khải thuộc linh của Đức Chúa Trời? Làm sao những người này có thể nói những ngày của phép lạ đã qua rồi, và đại loại như thế, và (hừ!) không có sự mặc khải của Đức Chúa Trời? Cách duy nhất họ sẽ từng biết nó, biết nó đúng hay sai! Hiểu không? Nhưng họ đến qua những trường thần học. Tôi hi vọng chúng ta có thời gian để đi sâu vào vấn đề đó.

213 Tôi muốn gấp rút, bởi vì tôi không muốn giữ các bạn ở đây trên một tuần, các bạn biết tôi muốn nói gì rồi, điều này, mở những Ấn này. Tôi đã có một ngày, và tôi muốn có sự cầu nguyện cho những người đau vào ngày đó, nếu có thể được.

214 Bây giờ hãy xem, Ma-la-chi 4, người là một vị tiên tri, và “khôi phục lại Đức tin ban đầu của các cha.”

215 Vào lúc cuối cùng, khi kỳ Hoạn nạn đến...Bấy giờ đây là một điều nhỏ chúng ta sẽ đi ngược lại, một phút, nơi mà ba năm rưỡi...Hay là, bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên, nửa cuối cùng của bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên, là ba năm rưỡi. Vậy thì, chúng ta, bao nhiêu người nhớ điều đó, từ những thời đại hội thánh? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? “Có bảy mươi tuần lễ được xác định.” Hãy xem nó thật tuyệt vời biết bao. Ông nói, “Đấng Mê-si sẽ đến, và Ngài sẽ bị cất đi, để làm một của lễ dâng, vào giữa tuần, và công tác sẽ chấm dứt.” Thế thì, vẫn còn ba năm rưỡi chờ đợi, cho sự Dạy dỗ của Đấng Mê-si đối với dân Do-thái.

216 Và Đức Chúa Trời không giải quyết với dân Do-thái và dân Ngoại cùng một lúc. Ngài giải quyết với dân Y-sơ-ra-ên như một dân tộc, dân Ngoại như một cá nhân. Ngài đã không bao giờ nhận những dân Ngoại bang cho Nàng Dâu của Ngài; Ngài đã chọn ra một dân từ trong các dân Ngoại. Hiểu không? Bây giờ Ngài giải quyết với dân Y-sơ-ra-ên như một dân tộc. Và bây giờ nó ngồi ở đó, ngay ở đó bây giờ, như một dân.

217 Tôi đã nhận một lá thư của Paul ngày hôm nay, Paul Boyd. Và ông ấy bảo tôi, rằng, “Anh Branham, thật đúng làm sao! Những người Do-thái này vẫn có cảm tưởng là lạ với những dân Ngoại, cho dù có điều gì xảy ra đi nữa.” Chắc chắn, họ sẽ vậy. Họ phải vậy.

218 Khi Martin Luther công bố, rằng, “Tất cả dân Do-thái nên tẩu thoát, và những tòa nhà của họ đã bị thiêu hủy, bởi vì họ là anti-christ.” Hiểu không? Martin Luther đã phát biểu điều đó, chính ông, trong bản viết của ông. Vậy thì, Hitler thật sự đã làm trọn những gì Martin Luther đã nói. Tại sao Martin Luther đã nói thế? Bởi vì ông là một nhà cải chánh, không phải là một vị tiên tri.

219 Đức Chúa Trời, mà, “Tiên tri của Ta đã chúc phước cho dân Y-sơ-ra-ên, người nói, ‘Ai chúc phước cho các người sẽ được chúc phước, và ai rủa sả các người sẽ bị rủa sả lại.’” Làm sao một vị tiên tri có thể giữ vững lập trường và phủ nhận những gì vị tiên tri khác đã nói? Người không thể làm điều đó. Nó phải có sự phù hợp, đấy.

220 Nhưng đó là nguyên nhân họ phân loại...Đấy, nước Đức được cho là một nước Cơ-đốc giáo, và, họ, cách họ đã đối xử với dân Y-sơ-ra-ên! Họ vẫn đặt một cây gậy trên lưng họ, và anh em không thể trách họ được. Nhưng chỉ nên nhớ, một người Do-thái đang ngồi đây, bạn đừng lo lắng, thời giờ đang đến! Đức Chúa Trời có thể không bao giờ quên họ. Họ đã bị mù vì chúng ta.

221 Anh em biết, Ngài đã phán với vị tiên tri này, Ngài...Vị tiên tri đã kêu lên, nói, “Ngài sẽ quên dân Y-sơ-ra-ên sao?”

222 Ngài phán, “Hãy lấy gậy người đo; và các tầng trời cao bao nhiêu? Biển sâu bao nhiêu?”

Người nói, “Tôi không thể đo nó được.”

223 Ngài phán, “Ta cũng không thể quên dân Y-sơ-ra-ên.” Đó là dân sự của Ngài, những đầy tớ của Ngài.

224 Và dân Ngoại, thì chỉ một ít được chọn ra ở đó, cho Nàng Dâu của Ngài. Điều đó hoàn toàn đúng. Đó là Nàng Dâu.

225 Bây giờ, bảy mươi tuần lễ đã được định, một cách hoàn toàn, như Đa-ni-ên đã nói Đấng Mê-si ấy sẽ đến và sẽ bị cất đi ở giữa tuần. Và Chúa Jêsus đã nói tiên tri ba năm rưỡi. Bây giờ, ở giữa ba năm rưỡi này của Đa-ni-ên, ở giữa thời gian của nó, Ngài đã bị trừ đi. Nhưng bây giờ phần cuối cùng của thời kỳ Hoạn nạn, nơi mà hội thánh dân Ngoại hiện có. Ồ, điều này thật vĩ đại! Bây giờ không...Nàng Dâu đi vào với Chàng Rể; rồi, sau Thiên hi niên, bước ra trên tro tàn của những kẻ ác.

226 Xin để tôi chỉ cho anh em thấy đôi điều ở đây, ngay trong lúc chúng ta vừa có điều đó trong trí. Chúng ta hãy cứ để tôi chỉ ra cho anh em thấy những gì Nó đã nói, những gì Kinh Thánh nói. Và chúng ta không thể phủ nhận Đây là Lời Đức Chúa Trời. Nếu thế, thì chúng ta là những người không có đạo. Đấy, chúng ta đã tin Nó. Anh em nói, “Tôi không hiểu Nó.” Tôi cũng không. Nhưng tôi đang trông đợi Ngài bày tỏ Nó. Hãy xem.

Vì, này, ngày đến, cháy như lò lửa; và mọi kẻ kiêu ngạo (giống như người Mỹ, và vân vân), vàng,...mọi kẻ làm sự gian ác, sẽ như những gốc rạ: (Nó sẽ cháy.) và ngày ấy đến, Ta sẽ thiêu đốt chúng nó, CHÚA vạn quân phán,...sẽ chẳng để lại cho chúng nó hoặc rễ hoặc nhánh.

227 Thế thì bạn đã có một địa ngục Đồi đồi trong đó như thế nào vậy? Đấy, đó là những ngày cuối cùng, khi những điều này được bày tỏ ra. Không có nơi nào trong Kinh Thánh nói địa ngục là Đồi đồi. Như vậy, thì phải ở trong một địa ngục Đồi đồi, bạn sẽ phải có một Sự sống Đồi đồi để ở lại nơi đó. Chỉ có một hình thức duy nhất của Sự sống Đồi đồi, và đó là những gì mà chúng ta đang đấu tranh cho. Mọi sự, có một sự bắt đầu, thì cũng có một sự chấm dứt. “Địa ngục được tạo ra cho ma quỷ và các sứ của nó,” và sẽ bị thiêu hủy và biến mất. Đúng. Hiểu không? Nhưng khi điều này xảy ra, “Sẽ chẳng để lại cho chúng nó hoặc rế hoặc nhành.”

Nhưng về phần họ là kẻ kính sợ Danh Ta, thì Mặt trời công bình sẽ mọc lên cho trong cánh nó có sự chữa lành;... các người sẽ đi ra, lớn lên như bò tơ của chuồng.

Và các người sẽ giày đạp những kẻ ác; vì trong ngày mà Ta sẽ làm điều này, chúng nó sẽ như tro dưới bàn chơn các người, CHÚA vạn quân phán vậy.

228 Những kẻ ác sẽ ở đâu sau thời Hoạn nạn? Trở thành tro bụi.

Các người khá nhớ lại... những luật pháp của Môi-se... mà Ta đã truyền cho... người tại Hô-rép, tức là những lệ luật và mạng lệnh cho cả dân Y-sơ-ra-ên.

Này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người trước khi ngày lớn và đáng sợ đó của CHÚA đến:

229 A-men! Đây là phần cuối Cựu Ước khép lại như thế, và ở đây là Tân Ước khép lại cũng giống như thế. Bạn sẽ trốn khỏi điều đó bằng cách nào? Không thể. Hãy xem, “Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người trước khi ngày đó đến.”

Và người sẽ làm cho lòng cha trở lại cùng con cái, lòng con cái trở lại cùng cha, kéo Ta đến lấy sự rửa sả mà đánh đất này. (Ừm!)

230 Thế đấy. Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Ngài đã hứa điều đó. Nó phải đến. Và bây giờ nếu bạn để ý cách điều này xảy ra. Nó tuyệt vời, cách Đức Chúa Trời thực hiện điều đó. Nàng Dâu đi ra, và với Chàng Rể. Và—và rồi sau đó, kẻ ác bị thiêu cháy với ngọn lửa không hề tắt. Và sau khi thế gian được thanh tẩy, tự nó sẽ tái

tạo lại. Mọi vật phải làm điều đó, phải đi qua tình trạng gọi rửa cho thanh sạch.

²³¹ Núi lửa sẽ phun ra trong thời đại cuối cùng vĩ đại đó, và thế gian sẽ bị thiêu hủy, và phun ra lời chửi rửa, và đi tới; và tất cả những nơi ô uế của tội lỗi, và hết thảy những gì trên trái đất, sẽ đi vào hư không. Nó sẽ cháy với lò lửa hùng như vậy, đến nỗi nó sẽ giống như chất tẩy mà được gởi xuống tẩy màu—màu của—của mực đen thành sự tạo nên ban đầu của nó. Ngọn Lửa từ Đức Chúa Trời sẽ rất nóng, đến nỗi nó sẽ quét sạch mọi điều như nhớp đi để trở lại tình trạng ban đầu của nó, khi Sa-tan và mọi tội lỗi bị thiêu hủy, và mọi thứ. Và rồi nó sẽ đến đẹp như nó đã ở trong vườn Ê-đen. Đúng. Ồ, giờ vĩ đại đó đang đặt ngay phía trước chúng ta!

²³² Trong suốt thời kỳ Hoạn nạn. Bây giờ đây là những gì tôi muốn bạn để ý, một điều nhỏ tôi đã nói ở đây. Trong suốt thời kỳ Hoạn nạn này, sau khi Nàng Dâu được gọi ra, và hội thánh đi qua thời kỳ Hoạn nạn, một trăm bốn mươi bốn ngàn người được gọi bởi hai người làm chứng của Khải huyền 11. Nào hãy xem. Họ sẽ nói tiên tri, một ngàn hai trăm sáu mươi ngày, mặc áo bao gai.

²³³ Bây giờ, chúng ta biết lịch La-mã này có...Chúng ta đã có hai mươi tám ngày và, đôi khi, và ba mươi, và ba một ngày. Nhưng, trên thực tế, lịch đọc điều này, ba mươi ngày mỗi tháng. Đúng. Và lấy một trăm...một ngàn hai trăm sáu mươi ngày, và chia cho ba mươi ngày, và anh em thấy là gì. Ba năm rưỡi, một cách chính xác với nó. Đó là thì giờ đã được phân bổ, thời gian cho Sứ điệp Đấng Mê-si được giảng ra cho dân Y-sơ-ra-ên, trở lại giống như nó lúc đó. Khi Ngài trở lại và tự bày tỏ chính Ngài, trong một biểu tượng mà khi Ngài đến...

²³⁴ Khi, Giô-sép bị đưa ra khỏi đất nước, và bị các anh em mình từ bỏ, bởi vì ông là một người thiêng liêng. Ông có thể thấy những khải tượng và thông giải những giấc mơ. Và khi ông làm điều đó, ông đã bị sỉ nhục trong nước và bị bán với giá hầu như ba mươi miếng bạc. Ông đóng vai Đấng Christ, chính xác, bởi vì chính Linh của Đấng Christ ở trong ông.

235 Để ý những gì đã xảy ra lúc đó. Và để ý điều đó, khi ông làm điều này, ông đã bị nhốt trong tù, và một người được cứu và một người bị hư mất. Chính xác như Chúa Jê-sus, khi Ngài bị giam cầm trên cây thập tự, một tên cướp được cứu còn tên kia bị hư mất, chính xác.

236 Bị ném vào trong mộ, bị coi như đã chết, và đã được mang lên, và được nhắc lên ngai bên phải của Pha-ra-ôn, mà không ai có thể thấy Pha-ra-ôn mà không thấy Giô-sép trước tiên. Đức Chúa Jê-sus ngai bên phải của Đức Chúa Trời, và không ai có thể đến với Cha ngoại trừ Con. Đúng thế.

237 Và để ý mỗi lần Giô-sép rời đi, khi Giô-sép đứng dậy từ phía bên phải của ngai đó. Hãy xem! Thật vinh hiển thay! Giô-sép ngai đó, bên tay phải của Pha-ra-ôn. Và khi Giô-sép đứng lên, rời khỏi ngai đó, tiếng kèn đã vang lên. “Mọi người, hãy quỳ xuống! Giô-sép đang đến!”

238 Khi Chiên Con đó rời khỏi Ngai, nơi xa kia, vào những ngày chấm dứt công việc hòa giải của Ngài, thì Ngài rời khỏi Ngai ở đó, và lấy Sách Chuộc Tội và bước đến, mọi đầu gối sẽ quỳ xuống. Ngài kia rồi. Để ý.

239 Và khi Giô-sép, bị anh em mình chối bỏ, ông được ban cho một người vợ dân Ngoại. Phô-ti-pha gả cho ông...Hay là, Pha-ra-ôn ban cho ông một—một người vợ Ngoại bang, và ông sinh ra những đứa con dân Ngoại, nửa dân Ngoại và nửa Do-thái. Chúng được ban cho một biểu tượng vĩ đại. Khi Gia-cốp chúc phước cho chúng, Ép-ra-im ở một phía và Ma-na-se ở phía kia, ông đã đặt chéo hai tay và chúc phước cho đứa nhỏ hơn. Và hai đứa trẻ này được thêm vào mười hai chi phái, mà lúc đó chỉ có mười chi phái, và ông đã chúc phước cho chúng trong chính Gia-cốp. Và Giô-sép, vị tiên tri con của ông, đang đứng đó, nói, “Cha ơi, cha đã làm sai.” Ông thưa, “Cha đang đặt tay hữu chúc phước cho đứa nhỏ, đứa này đầu lòng cha để tay hữu trên đầu nó mới phải chứ.”

240 Và ông nói, “Cha biết bàn tay cha đặt chéo, nhưng Đức Chúa Trời đã đặt chéo chúng.” Tại sao? Y-sơ-ra-ên, có các quyền để làm một Nàng Dâu, nhưng họ đã chối bỏ và bán quyền thừa kế của mình, và sự...đi từ người con cả, là Y-sơ-ra-ên, tới dân mới,

là dân Ngoại. Và những ơn phước đi từ đó, qua thập tự giá, đến với dân Ngoại.

²⁴¹ Nhưng để ý sau đó, đấy, qua đó, khi tất cả...Ông đã lấy người vợ của mình. Nhưng khi những người anh trai đến mua lương thực...

²⁴² Ồ, thật là một bức tranh đẹp như vậy! Tôi bắt đầu về những Ấn, nhưng tôi thật sự phải nói điều đó, đấy, bởi vì các bạn sẽ có bức tranh đẹp hơn, tôi tin thế. Để ý.

²⁴³ Bấy giờ, khi họ xuống mua lương thực, anh em biết đấy, Giô-sép đã nhận ra họ ngay tức khắc. Và Giô-sép là người con của sự thịnh vượng. Cho dù ông đi đâu, nơi đó luôn luôn thịnh vượng.

²⁴⁴ Các bạn chờ đợi cho đến khi Ngài lại đến thế gian; hãy chờ đợi cho đến khi Giô-sép của chúng ta đến! Hiểu không? “Sa mạc sẽ nở hoa như hoa hồng, và Mặt trời Công nghĩa mọc lên trong cánh Ngài có sự chữa lành.” Ô, chao ôi! Tất cả cây xương rồng chung quanh Arizona sẽ đâm chồi thành những cây đẹp đẽ, và nó—và nó sẽ xinh đẹp.

²⁴⁵ Để ý, ở đây ông bước ra, và ông đánh lừa họ một chút. Và ông sai đến, và ông nói, “Cha tôi vẫn còn sống không?” Hiểu không? Ông muốn biết cha của chàng trai ấy còn sống không. Họ nói, “Còn.” Ông đã biết đó là em trai mình. Nhưng anh em có để ý khi ông chuẩn bị bày tỏ chính mình cho các anh em mình?

²⁴⁶ Và ông đã thấy cậu bé Bên-gia-min, người em ruột đã được sanh ra từ khi ông đi khỏi. Và điều đó tượng trưng cho những người Do-thái này, một trăm bốn mươi bốn ngàn người đang họp nhau lại ngay ở đó bây giờ kể từ khi Ngài đi khỏi. Và khi Ngài trở lại, Ngài đã nói...Ông nhìn Bên-gia-min; lòng ông gần như tan vỡ.

²⁴⁷ Và, nên nhớ, họ đã có...ông...Họ không biết rằng ông có thể nói tiếng Hê-bơ-rơ. Ông có một người thông dịch. Ông hành động giống như ông là một người Ê-díp-tô. Hiểu không? Và rồi khi điều đó được tỏ cho biết, ông muốn tự tỏ mình ra, ông vẫn để ý đến cậu bé Bên-gia-min. Và, nên nhớ, ông đã bỏ người vợ mình. Nàng đang ở trong cung điện khi ông bày tỏ chính mình cho các anh em mình.

248 Và Cô Dâu Ngoại bang, người Vợ, sau khi Chúa Jêsus đã bị dân sự của Chính Ngài chối bỏ, Ngài đã lấy một Cô Dâu Ngoại bang. Và sẽ lấy Nàng từ nơi đây, để đem về Cung Điện, của Nhà Cha Ngài trong Miền Vinh hiển, để dành cho Tiệc Cưới. Và sẽ nhanh chóng trở lại, để bày tỏ chính Ngài cho các anh em Ngài biết, một trăm bốn mươi bốn ngàn người?...lúc đó.

249 Ông đứng ở đó. Và, nên nhớ, hãy nhìn biểu tượng thật hoàn hảo. Và khi ông trở lại nơi đó, ông nhìn xuống họ, và ông nói—ông nói...bắt đầu nhìn. Và họ bắt đầu nói chuyện. Họ nói, “Này, Ru-bên, anh biết rằng chúng ta ở đây vì điều đó bây giờ, đây. Bởi vì, anh biết những gì chúng ta đã làm. Chúng ta đã đặt em mình trong tình thế khó khăn này. Bây giờ, chúng ta không nên bán em trai chúng ta.” Đó là em trai họ đang đứng ở đó, hoàng tử quyền năng đó, mà họ không biết điều ấy.

250 Đó là lý do dân Y-sơ-ra-ên không thể hiểu Ngài ngày nay. Chưa đến giờ cho họ biết điều ấy.

251 Và rồi, ông, họ nghĩ ông không thể hiểu tiếng Hê-bơ-rơ, nhưng ngay lúc đó ông đang nghe họ nói. Họ nói, “Bây giờ tai vạ này xảy đến cho chúng ta.” Còn Giô-sép, khi ông nhìn họ, ông không thể đứng đó lâu hơn nữa.

252 Bây giờ, nên nhớ, vợ con ông lúc đó đang ở trong cung điện. Các thánh đồ đã qua đời, không còn hiện diện nữa.

253 Và ông nói, “Tôi là Giô-sép, em trai của các anh.” Và ông chạy đến ôm lấy cậu bé Bê-nê-gia-min, gục đầu trên cổ, mà khóc. Hiểu không? Và ông đã tỏ cho biết về chính mình.

254 Và sau đó họ nói, “Bây giờ chúng ta biết điều đó sẽ đến, vì chúng ta đã bán người. Chúng ta là kẻ đã bán người đi. Chúng ta là kẻ đã cố ý giết người, bây giờ chúng ta biết người sẽ giết chúng ta.”

255 Ông nói, “Không, đừng sầu não, các anh chỉ làm điều đó để gìn giữ sự sống. Đó là lý do Đức Chúa Trời đã sai tôi đến đây.”

256 Và khi Ngài tự bày tỏ chính Ngài, Kinh Thánh đã nói...như chúng ta đến điều đó. Khi Ngài tự bày tỏ chính Ngài cho một trăm bốn mươi bốn ngàn người ở đó, cậu bé Bê-nê-gia-min của ngày nay, và số còn lại của những người Do-thái đã rời khỏi chỗ đó; khi

Ngài tự bày tỏ chính Ngài, họ sẽ nói, “Ở đâu mà Ngài đã mang những vết sẹo đó? Người ta đang làm gì bàn tay Ngài?”

257 Ngài sẽ phán, “Ồ, Ta đã có chúng trong nhà của những người bạn Ta.” Hiếu không?Ồ, rồi họ sẽ nhận ra rằng họ đã giết Đấng Mê-si. Nhưng Ngài sẽ nói gì? Giống như Giô-sép đã nói. “Các anh đã làm điều đó để giữ gìn sự sống; không phải...để cứu sự sống. Đừng sầu não làm chi.” Bởi vì, rằng, dân Ngoại sẽ không được mang vào nếu người Do-thái đã không bị đánh lừa làm cho mù mắt. Vì thế, Ngài cứu sự sống của Hội thánh, bằng những điều họ đã làm. Vì thế là các bạn đây. Đó là lý do, ngày nay, họ không thể hiểu điều này; chưa đến giờ.

258 Chúng ta không có thể hiểu những điều này nữa cho đến lúc giờ đến cho Nó được hiểu.Ồ, chao ôi! Bảy tiếng Sấm, của Khải huyền, nguyện xin Ngài tỏ ra cho Nàng Dâu thấy biết sửa soạn như thế nào cho sự chuyển dịch đức tin vĩ đại!

259 Bây giờ chúng ta hãy nhanh lên, vì chúng ta còn chưa tới mười lăm, hai mươi phút.

260 Vậy thì, con ngựa bạch này có nghĩa gì? Chúng ta hãy đọc... Tôi đã đi ra ngoài vấn đề; tôi xin lỗi vì đang đi ra ngoài chủ đề. Nhưng, nhưng tôi sẽ đọc lại câu đó, hai câu đó.

Và tôi thấy *khi Chiên Con đã mở ấn thứ nhất trong các ấn, và tôi nghe, như là tiếng như sấm, và một trong bốn con thú nói rằng, Hãy đến...xem.*

Và tôi thấy, và kia một con ngựa bạch:...

261 Bây giờ chúng ta sẽ đọc câu thứ 2.

...một con ngựa bạch: và người cỡi ngựa có một cái cung; và có kẻ ban một mũ triều thiên cho người, (thế thì trước đó người đã không có)...cho người: và người như kẻ đã thắng, lại đến đâu cũng thắng.

262 Đó là tất cả về điều đó. Đó là Ấn ấy. Bây giờ chúng ta hãy tìm hiểu những biểu tượng.

263 Chúng ta tìm thấy tiếng Sấm có nghĩa gì. Điều đó thật hoàn toàn, chúng ta biết thế, đây. Tiếng Sấm là Tiếng của Đức Chúa Trời, khi cái Ấn được mở ra.

264 Bây giờ, ngựa bạch có ý nghĩa gì? Bây giờ, đây là nơi sự mặc khải đến. Tôi thật sự quả quyết điều này, như tôi đứng ở đây, biết đây là Lời.

265 Tôi đã tìm đọc mọi quyển sách về vấn đề đó như tôi có thể tìm được. Và với một...tôi...Lần cuối cùng mà tôi đã—đã cố gắng xem xét tỉ mỉ điều đó, thật sự dạy dỗ nó, cách đây khoảng ba mươi năm, tôi đã lấy sách...Người nào đó đã bảo tôi rằng những tin đồn Cơ-đốc Phục lâm có nhiều sự sáng về sự Đến lần thứ hai của Đấng Christ hơn bất cứ người nào khác mà họ biết, vì thế tôi đã tìm một số sách đáng tin cậy của họ, để đọc. Tôi đã đọc quyển sách của Smith về Đa-ni-ên, về những sự khải thị. Và ông đã nói rằng con ngựa trắng này đi ra là màu trắng, và nó tượng trưng cho một người đi xâm chiếm. Và trong sự xâm chiếm này...Nhiều anh em Cơ-đốc Phục lâm ở đây biết quyển sách đó, và nhiều người khác trong anh em, cũng đã đọc nó. Và—và những quyển khác, tôi đã đọc hai hay ba quyển. Tôi đã đọc, và tôi không thể gọi...Có hai quyển sách nữa tôi đã đọc, và cả hai đều đồng ý rằng điều đó đúng. [Anh Branham gõ lên bục giảng năm lần—Bt.] Đó là những người dạy dỗ đáng tin cậy, được cho là số người tốt nhất, có sự sáng tốt nhất. Vì thế tôi nghĩ, “Ồ, nếu tôi không biết, tôi sẽ chỉ nói những gì họ nói, cố gắng giảng dạy nó cách đó.”

266 Họ đưa ra một sự cảm thán rất tốt về điều đó, nó thật sự có ý nghĩa gì. Và họ nói, “Này, ở đây là một con ngựa bạch, và ngựa bạch là một quyền lực, một con ngựa chiến.” Và nói, “Người ngồi trên đó, là con—con ngựa trắng, là Đức Thánh Linh đã đi ra trong thời đại ban đầu và đã chinh phục thời đại ấy cho Vương quốc của Đức Chúa Trời. Người đó có một cây cung trong tay, mà có ý nghĩa, giống như thần Ái tình, người ấy bắn những mũi tên tình yêu vào lòng dân sự, tình yêu của Đức Chúa Trời, và người đã chiến thắng.”

267 Vậy thì, điều đó nghe có vẻ rất tốt, nhưng đó không phải là Lễ thật. Không, thưa quý vị. Đúng thế. Nó không phải. Màu trắng nghĩa là công bình. Chúng ta—chúng ta nhận thức điều đó. Màu trắng nghĩa là công bình. Các giáo sư đã dạy điều đó, rằng đó là Đức Thánh Linh chinh phục trong thời đại đầu tiên; nhưng sự mặc khải của tôi, bởi Đức Thánh Linh, thì không phải cách đó.

²⁶⁸ Sự mặc khải của tôi, bởi Đức Thánh Linh, là: Đấng Christ và Đức Thánh Linh là cùng một Người, chỉ ở trong hình thức khác nhau. *Vì thế, ở đây* Đấng Christ đứng, Chiên Con. Chúng ta biết Ngài là Chiên Con. Ngài đang đứng *ở đây* với những quyển Sách trong tay Ngài; và *ở đó* là một người cỡi ngựa bạch đi ra, đấy, vì thế đó không phải là Đức Thánh Linh.

²⁶⁹ Bây giờ, đó là một trong những sự mầu nhiệm của những ngày sau rốt, làm sao Đấng Christ có thể là ba người trong Một. Không phải là ba người khác nhau, Cha, Con, và Thánh Linh, là ba Đức Chúa Trời, như những người tin vào thuyết ba ngôi một thể cố gắng nói với chúng ta về Nó. Đó là ba, đó là ba sự biểu lộ của cùng một Người. Hay là, bạn có thể gọi đó là ba chức vụ. Nếu bạn đang nói với những mục sư truyền đạo, bạn không nên dùng chức vụ; bởi vì, đúng, tôi vừa chợt nghĩ, tôi đang ghi âm. Vì thế tôi sẽ nói với các bạn... Dĩ nhiên, Đấng Christ không thể nói, “Ta sẽ cầu nguyện cho chức vụ của Ta, và Ngài sẽ ban cho các người chức vụ khác.” Chúng ta biết điều đó. Nhưng nếu bạn muốn thực hiện điều đó... Nó là ba thuộc tính của cùng một Đức Chúa Trời. Hiểu không? Không phải là ba Đức Chúa Trời. Ba thuộc tính của cùng một Đức Chúa Trời! Hiểu không?

²⁷⁰ Và vì thế làm sao Đấng Christ có thể *ở đó*, con ngựa trắng, đi chinh phục, lại vừa đang đứng *ở đây* cầm một Sách trong tay Ngài? Nó không phải, dầu vậy. Đó không phải là Đấng Christ.

²⁷¹ Để ý bây giờ, Đức Thánh Linh (trong sự mặc khải) và Đấng Christ, ấy là, Đức Thánh Linh là Đấng Christ trong hình dạng khác. Đúng.

²⁷² Để ý, chính Chiên Con đã mở các Sách, và Chiên Con là Đấng Christ. Và Đấng Christ không được thấy nữa, từ lúc đó, nhưng Ngài được thấy trong Sách Khải huyền, chương thứ 19, đang cỡi ngựa bạch đến.

²⁷³ Nếu anh em muốn đọc điều đó, chúng ta hãy lật ra Khải huyền 19:11, sáu-... Và chúng ta hãy đọc thật nhanh bây giờ trong khi chúng ta—trong khi chúng ta... Chúng ta có đủ thời gian, tôi hi vọng, vậy điều đó sẽ rõ ràng hơn một chút đối với chúng ta. 19, 19:11, bắt đầu ở câu 11, và đọc xuống, đến câu 16.

Và bây giờ tôi thấy trời mở ra,...kia một con ngựa bạch hiện ra; (không phải dưới đất; mà ở trên Trời, đấy) và Đấng cỡi ngựa ấy gọi là Đấng Thành Tín...Chân Thật,... Ngài xét đoán và chiến đấu cách công bình.

Mắt Ngài như... những ngọn lửa, và trên đầu Ngài có nhiều mào triều thiên, (hãy nhìn xem vương miện!); và Ngài có một Danh được ghi, mà không ai biết được, ngoài...Ngài ra.

274 Tôi muốn tôi có thể ngừng ở đây chỉ một phút. [Anh Branham gõ trên bục một lần, và dừng lại—Bt.] Ôi, chao ôi! Tôi có một quan điểm đáng tin cậy, nhưng...Có lẽ tôi có thể, nếu anh chị em...[Hội chúng nói, “Cứ nói!”]

275 Đấy, không ai biết Nó. Anh chị em đã bao giờ biết rằng Danh của “Jehovah” là không đúng chẳng? Ai cũng biết điều đó. Tiến sĩ Vayle, ông biết điều đó đúng. Những dịch giả có thể không bao giờ dịch Nó. Nó được đánh vần J-u-h-v...J-v-h-u, tôi muốn nói thế. Không phải là “Jehovah.” Họ không thể đụng đến Nó. Họ không biết Nó là gì. Gọi Nó là “Jehovah,” nhưng nó không phải là Danh Ngài.

276 Hãy xem, mỗi lần có một chiến thắng, hay là điều gì đó diễn ra, một danh được thay đổi.

277 Hãy xem thời Áp-ra-ham. Lúc đầu, tên ông là, Áp-ram, và không bao giờ có thể có đứa con ấy cho đến khi tên ông được đổi thành Áp-ra-ham. Còn Sa-rai, S-a-r-a-i, không thể có gì khác ngoài một tử cung không sanh sản cho đến khi bà được đổi tên thành S-a-r-a.

278 *Gia-cốp* có nghĩa là “kẻ chiếm đoạt, kẻ lừa dối,” và đó là những gì ông đã làm. Ông đã mặc áo da cừu vào người, và lừa dối người cha tiên tri của mình, để lấy quyền thừa kế. Ông đã đặt những nhánh bạch dương trong nước, làm cho chúng có đốm, để gia súc đến uống nước khi chúng giao hiệp với nhau...thì sanh con của chúng, chiền và gia súc có rằn và có đốm. Không gì khác hơn một kẻ lừa dối!

279 Nhưng một đêm kia ông nắm được Điều gì đó đúng, và ông biết Nó là chân chính. Và ông ở lại với Nó, và nắm giữ cho đến khi

ông thắng. Và tên của ông được thay đổi, và được gọi là *Y-sơ-ra-ên*, có nghĩa là “hoàng tử với quyền năng trước Đức Chúa Trời.”

²⁸⁰ Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Người đắc thắng mọi sự!

²⁸¹ Si-môn là một người đánh cá. Nhưng khi đức tin ông bắt được và biết đó là Chúa Jê-sus, khi Ngài đã phán với ông Ngài là Đấng Mê-si, và nói tên của ông và tên của cha ông là gì, ông đã thắng, và được đổi tên Si-môn thành Phi-e-rơ.

²⁸² Sau-lơ, cái tên tốt đẹp. Sau-lơ, là vị vua một thời ở Y-sơ-ra-ên, nhưng ông, một *Sau-lơ*, không thích hợp là một sứ đồ. Có lẽ là làm vua thì ổn, nhưng làm sứ đồ thì không được. Vì vậy Chúa Jê-sus đã đổi tên ông (từ tên gì?) từ Sau-lơ thành Phao-lô.

Hãy nhìn xem “Các con trai của sấm sét,” và tiếp theo như vậy.

²⁸³ Và, Chúa Jê-sus, Tên của Ngài khi còn ở trên đất là “Đấng Cứu Chuộc,” Jê-sus. Khi Ngài còn sống ở thế gian, Ngài là Đấng Cứu Chuộc, điều đó đúng. Nhưng khi Ngài đã chinh phục sự chết và âm phủ, và đắc thắng chúng, và được cất lên trên Cao, Ngài đã nhận lãnh một Danh mới. Đó là lý do anh em hò hét cách họ làm, và họ không hiểu gì cả.

²⁸⁴ Điều đó sẽ được mặc khải trong những tiếng Sấm. Ừ-m. Hiểu không? Để ý những sự mâu nhiệm. Ngài đang đến, cỡi ngựa... Phải có Điều gì đó thay đổi Hội thánh này. Anh em biết đấy. Phải là Điều gì đó. Để ý, “Không người nào biết, ngoài ra chính Ngài.” Bây giờ, để ý, “Không người nào biết, ngoài ra chính Ngài.”

Và Ngài mặc áo nhúng trong huyết: và Danh Ngài được xưng là Lời của Đức Chúa Trời.

Ồ, chao ôi! Chú ý!

Và các đạo binh trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cỡi ngựa bạch theo Ngài.

Và có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra, mà Ngài sẽ lấy nó mà đánh các dân: và Ngài sẽ cai trị họ bằng một cây gậy sắt: và Ngài giày đạp thùng rượu cơn thịnh nộ kinh khiếp của Đức Chúa Trời Toàn Năng.

*Và trên áo tôi và trên đùi Ngài đã có đề một Danh là,
VUA CỦA CÁC VUA, VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA.*

285 Ở đó Đấng Mê-si đến. Ở đó Ngài đấy; không phải người này ngồi trên ngựa này ở đây. Hãy xem sự khác nhau. Ở đây Ngài đang đứng với quyển Sách trong tay Ngài, ở đây, công tác cứu chuộc thì chỉ...Ngài chưa nhận lấy địa vị của Ngài. Vì thế, đó không phải là Đấng Christ đi ra, nhưng là Đức Thánh Linh.

286 Tôi không đồng ý với họ những người vĩ đại đó. Không, thưa quý vị, tôi không làm điều đó. Tôi không muốn làm điều đó, nhưng đây là điều mà—điều mà sự mặc khải của tôi về Nó. Hiểu không? Nếu các bạn có một điều gì khác, ồ, điều đó được thôi, nhưng nó không đúng với tôi. Anh em thấy, tôi—tôi tin Nó cách này. Đấy, vậy thì, các bạn biết điều gì. Hiểu không?

287 Và, để ý, Đấng Christ không được thấy nữa, đấy, từ lúc ấy ở đó. Nhưng Ngài đang ngồi trên một con ngựa bạch. Vì thế nếu người này đang cỡi ngựa bạch, thì người đó chỉ là một kẻ giả mạo của Đấng Christ. Hiểu không? Anh chị em hiểu được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

288 Để ý, người cỡi trên con ngựa bạch không có một tên nào. Người đó có thể dùng hai hay ba danh hiệu, đấy, nhưng không có danh nào.

289 Nhưng Đấng Christ có một Danh! Nó là gì? Lời của Đức Chúa Trời. Đó là ý nghĩa của nó. “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời, đã trở nên xác thịt.” Hiểu không? Người cỡi ngựa này không có tên, nhưng Đấng Christ được gọi là “Lời của Đức Chúa Trời.” Đó chính là Ngài. Ngài được gọi như thế. Bây giờ Ngài đã có một Danh mà không ai biết; nhưng Ngài được gọi là, “Lời của Đức Chúa Trời.”

Kẻ này không được gọi tên gì cả, đấy, nhưng kẻ đó cỡi trên một con ngựa bạch.

290 Người cỡi ngựa không có những mũi tên cho cây cung của mình. Anh em để ý không? Người đó có một cây cung, nhưng không nói gì về có những mũi tên nào, cho nên người đó phải là một kẻ lừa gạt. Đúng. Có thể người ấy có nhiều tiếng sấm, nhưng không có sét chớp sáng. Nhưng nếu anh em thấy, Đấng Christ có

cả ánh sáng và sấm, vì ra từ miệng Ngài một Thanh Gươm sắc hai lưỡi, và Ngài trừng phạt tất cả các nước với Nó. Còn kẻ này không thể trừng phạt gì, đấy, nhưng hẳn đang đóng vai một kẻ đạo đức giả. Hẳn đang đi ra, cỡi trên một con ngựa bạch, đi đến đâu cũng thẳng.

²⁹¹ Đấng Christ có một Thanh Gươm bén, và, để ý. Nó đến từ miệng Ngài. Lời hằng sống, đó là, Lời của Đức Chúa Trời bày tỏ cho đầy tớ của Ngài. Giống như Ngài đã phán với Môi-se, “Hãy đi, đứng ở đó, và giơ gậy ngươi lên; gọi ruồi mòng bay đến,” thì có ruồi mòng. Chắc chắn là thế. Những gì ông nói, Ngài đã làm nó; và nó đều ứng nghiệm, Lời hằng sống của Ngài. Đức Chúa Trời và Lời Ngài thì cùng một Người. Đức Chúa Trời là Lời.

²⁹² Thế thì người cỡi ngựa bí ẩn này của thời đại hội thánh đầu tiên là ai? Người đó là ai? Chúng ta hãy suy nghĩ về điều đó. Ai là người cỡi ngựa bí ẩn này mà đi ra trong thời đại hội thánh đầu tiên và cỡi ngựa đi thẳng ra khỏi sự Vĩnh cửu, đi đến sự chấm dứt?

²⁹³ Ấn thứ Hai tiếp tục và đi ngay vào sự kết thúc. Ấn thứ Ba tiếp đến và cũng đi thẳng ra để vào sự kết thúc. Ấn thứ Tư, thứ Năm, thứ Sáu, thứ Bảy, mỗi một ấn của chúng, bay lượn ra nơi đây để đi vào sự chấm dứt. Và vào lúc cuối cùng, những quyển Sách này mà đã được cuốn lại suốt thời gian này, với những sự màu nhiệm này trong đó, Nó đã được mở ra. Rồi những sự màu nhiệm được lộ ra, để biết đó là gì. Nhưng, trên thực tế, chúng đã bắt đầu có từ thời đại hội thánh đầu tiên, bởi vì hội thánh, thời đại hội thánh đầu tiên, đã nhận lãnh Sự điệp giống như thế này. [Anh Branham gõ lên bục giảng ba lần—Bt.]

²⁹⁴ “Người cỡi ngựa bạch đi ra.” Hiểu không? Người đó là ai? Người đó mạnh mẽ trong năng lực xâm chiếm của mình. Kẻ đó là một người có quyền lực trong quyền lực xâm chiếm của mình. Anh em muốn tôi nói với anh em người đó là ai không? Hẳn là anti-christ. Đó chính xác là hẳn. Bây giờ, bởi vì, anh em thấy đó, nếu một anti-christ; Chúa Jêsus đã phán, rằng, “Hai người sẽ rất gần gũi với nhau đến nỗi nó sẽ lừa dối chính kẻ được Chọn (Nàng Dâu) nếu có thể được.” Anti-christ, chính là linh anti-christ.

295 Nên nhớ, trong những thời đại hội thánh, khi chúng ta đã mở ra thời đại hội thánh đầu tiên trở lại đó, chúng ta thấy rằng Đức Thánh Linh chống lại điều nào đó họ đã khởi đầu trong thời đại hội thánh đó, và điều đó được gọi là “những việc làm của đảng Ni-cô-la.” Anh em nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] *Ni-cô* có nghĩa là “chinh phục.” *Laity* có nghĩa là “giáo hội,” những người thế tục. *Ni-cô-la*, “chinh phục những người thế tục.” “Lấy Đức Thánh Linh ra khỏi hội thánh và cho tất cả Nó cho một người thánh. Để cho người đó là chủ của hết thảy những gì thuộc về nó.” Anh em đã đi qua điều đó, đây, đảng Ni-cô-la. Chú ý, đảng Ni-cô-la là “một—một ý kiến,” trong một giáo hội. Nó trở nên “một học thuyết,” trong thời đại hội thánh tiếp theo. Và trong thời đại hội thánh thứ ba, nó là “một quyền lực,” và họ đã có Hội nghị Nicaea. Và rồi nó được làm thành một—một giáo lý trong một hội thánh. Và điều đầu tiên đã xảy ra là gì? Một tổ chức được tạo ra từ nó! Bây giờ, điều đó đúng không? [“A-men.”]

296 Hãy nói cho tôi biết giáo hội đầu tiên được tổ chức đến từ đâu. Giáo hội Công giáo La-mã! Hãy nói cho tôi biết nếu Khải huyền không nói, trong Sách Khải huyền 17, rằng, “Nó là điểm đĩ, và những con gái của nó là gái điểm.” Đó là điều cũng giống như đã tổ chức với nó, “những gái điểm.” “Đã lấy những sự ghê tởm, như nhớp của sự gian dâm của họ, làm những giáo lý.” “Dạy dỗ cho Giáo lý những điều răn của người ta.” Để ý.

297 Hãy xem, kẻ đó khởi sự chinh phục. Để ý, kẻ đó không có mào triều thiên. Người cỡi ngựa trắng, tôi đang nói ở đây. Hiểu không? “Một cái cung; và một mào triều thiên được ban cho người, sau đó.” Hiểu không? Người không có mào triều thiên, lúc khởi đầu, nhưng một mào triều thiên đã được ban cho người. Để ý, sau đó mào triều thiên được ban cho người, vàng, ba trong số họ, ba trên một. Đó là ba trăm năm sau, tại Hội nghị Nicaea. Khi người bắt đầu tiến hành, một linh của đảng Ni-cô-la, để hình thành một tổ chức giữa dân sự. Và rồi giữ nó tiếp tục, tiếp tục, tiếp tục, trở nên “một ý kiến,” rồi nó trở thành “một giáo lý.”

298 Anh em nên nhớ, Đấng Christ đang phán lại với hội thánh, phán, “Người ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la, mà Ta cũng

ghét nữa.” Cố gắng chinh phục, lấy Đức Thánh Linh chỉ có một người thánh duy nhất; ông ta có thể tha thứ tất cả tội lỗi và mọi việc.

²⁹⁹ Và chúng ta vừa đọc điều đó ở trên, Phao-lô đã nói về nó. Kẻ đó sẽ ngồi trong những ngày cuối cùng. Và kẻ đó không thể được tỏ ra cho đến những ngày sau rốt. “Rồi, Ngài sẽ ngăn trở, sẽ lấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời ra khỏi đó; và rồi kẻ ấy sẽ tự tỏ mình ra.”

³⁰⁰ Ngày nay người đó ngụy trang dưới hình thức của một con ngựa trắng. Hãy theo dõi cách hấn thay đổi từ con ngựa bạch đó, trong vài phút. Kẻ đó không chỉ trở nên một con ngựa trắng; mà hấn còn trở nên một con thú có nhiều đầu và sừng. Hiểu không? Hiểu không? Ngựa bạch, hấn là một kẻ lừa dối bây giờ, và đó là nguyên nhân người ta không biết về nó trong suốt thời gian này. Họ đã nghĩ về nó. Nhưng bây giờ nó ở đây này, nó sẽ bị tỏ ra bởi lời Kinh Thánh. Để ý.

³⁰¹ Khi đảng Ni-cô-la, đây, anti-christ, rốt cuộc là kẻ đó hiện thân trong hình hài của một con người, rồi người được ban cho mào triều thiên. Khi người đó khởi đầu, như một linh Ni-cô-la trong hội thánh, kẻ đó là một linh. Bạn không thể đội mào triều thiên cho một linh. Nhưng ba trăm năm sau, người đó trở thành một giáo hoàng, và rồi người ta đã đội mào triều thiên cho người. Lúc đầu, người không có mào triều thiên. Nhưng sau đó, đây, thì người có một mào triều thiên, khi linh đó trở thành hiện thân. Hiểu không? Người đó trở nên một con người. Học thuyết Ni-cô-la trở nên một con người, thế thì người ta có thể đội mào miện cho kẻ đó. Người ta không thể làm điều đó, bởi vì, người đó chỉ là một học thuyết.

³⁰² Thật tuyệt vời! Để ý! Và khi Đức Thánh Linh này mà chúng ta có trở thành hiện thân với chúng ta, Đấng đang ở giữa chúng ta bây giờ trong hình thức của Đức Thánh Linh, trở nên hiện thân với chúng ta, trong cùng một Ngôi của Chúa Jêsus Christ, chúng ta sẽ đội mào triều thiên cho Ngài Vua của các vua. Đúng thế. Hiểu không?

³⁰³ Bây giờ, nên nhớ, khoảng thời gian Đấng Christ đến trên Ngôi, anti-christ cũng đến trên ngôi của nó, Giu-đa. Khoảng thời

gian Đấng Christ lia khỏi thế gian, Giu-đa đã lia khỏi trái đất. Gần như thời gian Đức Thánh Linh trở lại, anti-christ cũng trở lại.

304 Anh em biết, Giăng đã nói ở trên đây, “Hỡi các con cái bé mọn, ta không muốn các con chẳng biết gì, các con biết, về anti-christ, là kẻ đã đến rồi và đang hành động trong các con không vâng phục.” Thế thì anti-christ, hắn đã ở đó đấy, bắt đầu hình thành từ trong linh đảng Ni-cô-la, để làm thành một tổ chức.

305 Không có gì lạ tôi đã ghét điều đó! Hiểu không? Hiểu không? Thế đấy. Không phải tôi; Điều gì đó bên trong đây. Có một điều. Nó đã xuất hiện. Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và tôi đã nói hết các mặt của nó. Tôi đã không thể thấy điều đó cho đến bây giờ. Và tôi biết điều đó bây giờ. Nó đấy. Linh Ni-cô-la đó, Đức Chúa Trời ghét.

306 Và bây giờ linh đó hóa thân thành người, và người ta đã đội mũ miện cho nó. Và nó ở ngay đây này, như những gì Kinh Thánh đã nói người ta sẽ làm với nó. Thật hoàn hảo. Ôi, chao ôi! Sự xuất hiện dưới dạng người! Nó biến thành một con người, và rồi người ta đội mũ triều thiên cho nó.

307 Hãy đọc, để ý! Hoặc, đúng hơn là, đọc, cách mà Đa-ni-ên nói thế nào về kẻ đó sẽ lên tiếp quản vương quốc giáo hội. Anh chị em muốn đọc điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta còn thời gian để đọc điều đó, phải không? [“A-men.”] Tốt lắm. Hãy lắng nghe. Chúng ta hãy trở lại với Đa-ni-ên, chỉ một lát. Hãy lật ra Sách Đa-ni-ên, và chúng ta sẽ đọc chỉ chốc lát. Và chúng ta sẽ không có thể kéo dài thêm mười lăm, hai mươi, hay ba mươi phút, hay gần như thế. Được chứ? [“A-men.”]

308 Chúng ta hãy lấy Đa-ni-ên, chương thứ 11, và chúng ta hãy lấy câu thứ 21. Ở đây là Đa-ni-ên, bấy giờ Đa-ni-ên đang nói cách mà kẻ này sẽ lên nắm quyền như thế nào.

Lại có kẻ bỉ ổi sẽ đứng lên kế vị, (nói về, Rô-ma), mà người ta không tôn người làm vua: (bây giờ để ý) nhưng kẻ ấy sẽ đến lúc trong lúc yên ổn...đến trong lúc yên ổn, dùng lời siểm nịnh mà mưu lấy nước.

309 Thật chính xác những gì nó đã làm! Đó là những gì mà Đa-ni-ên đã nói anti-christ này sẽ làm. Kẻ đó sẽ thích hợp với địa vị

của dân chúng. Vâng, nó sẽ thích hợp với—với thực đơn của họ dành cho thời đại này, dành cho các giáo hội. Vì, trong thời đại hội thánh này, người ta không muốn có Lời, Đấng Christ, nhưng họ muốn có giáo hội. Điều trước tiên, họ không hỏi bạn có phải là một tín đồ Đấng Christ không. “Bạn thuộc giáo hội nào? Giáo hội gì?” Họ không muốn Đấng Christ, là Lời. Bạn đi, nói với họ về Lời và thẳng thắn thế nào, nhưng họ không muốn Điều đó. Họ muốn một điều gì đó, cứ sống bất cứ cách nào họ muốn, mà vẫn thuộc về giáo hội và nhận được lời làm chứng của họ. Hiểu không? Hiểu không? Vì thế, kẻ đó hoàn toàn thích hợp với thực đơn. Và, nên nhớ, người đó cuối cùng được gọi là “nàng,” trong Kinh Thánh, còn người đàn bà là điếm đĩ và có các con gái. Thật thích hợp cho hóa đơn của thời đại này, là những gì người ta muốn. Nó đấy.

³¹⁰ Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Khi Lời bị chối bỏ, thì họ trở lại với những ham muốn của họ. Chúng ta hãy đọc lại Tê-sa-lô-ni-ca. Hãy để...Tôi muốn các bạn hãy xem ở đây chỉ một phút. Đúng thế, ồ, chúng ta đọc nó, cách đây một lát. Tê-sa-lô-ni-ca Nhì 2:9-11. Nó nói rằng người ta sẽ làm thế. “Bác bỏ, chối bỏ Lẽ thật, họ sẽ được cho một tâm trí tội lỗi, và sẽ tin điều dối giả và sẽ bị trừng phạt vì điều đó.” Vậy đó là những gì mà—đó là những gì mà Đức Thánh Linh đã phán.

³¹¹ Bây giờ, đó chẳng phải là ham muốn của hội thánh ngày nay chăng? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em cố gắng nói với mọi người họ phải làm *điều này, điều kia*, hay *điều khác*, và họ sẽ cho bạn biết ngay họ là tín đồ Giám Lý, Trưởng Lão, hay cái gì khác, họ “không phải chèo trong thuyền của bạn.” Hiểu không? Chắc chắn thế. Họ muốn điều đó.

³¹² Và Đức Chúa Trời đã phán, “Nếu chúng nó muốn điều đó, Ta sẽ để cho chúng có điều đó. Và Ta sẽ thực sự khiến chúng nó tin rằng đó là Lẽ thật, bởi vì Ta sẽ cho chúng một tâm trí bại hoại không tin Lẽ thật.” Bây giờ cũng hãy nhìn ở đây điều mà, Kinh Thánh nói, “Như Gian-nét và Giam-be đã chống lại Môi-se thế nào, những kẻ này cũng chống lại thế ấy trong ngày sau rốt, với tâm trí bại hoại không chịu nổi Lẽ thật; và sẽ quay lưng với ân

điển của Đức Chúa Trời của chúng ta để đi vào sự dâm dăng, từ chối Chúa là Đức Chúa Trời.”

313 Bây giờ anh em thấy nó ở đâu; không chỉ Công giáo, nhưng mà Tin Lành. Đó là toàn bộ sự việc. Hết thấy nó là cả một thế giới được tổ chức. Đó là người cỡi ngựa trắng ấy, dưới cách—cách của—của một—một—một giáo hội, công nghĩa (màu trắng), đấy, nhưng thật sự là một anti-christ. Nó đã có vẻ trông giống như thật. Thậm chí, ngồi trên một con ngựa, thật giống Đấng Christ đang đến trên một con ngựa. Hiểu không? Ồ, chống lại, quá gần gũi đến nỗi lừa dối chính kẻ được Chọn! Và kẻ đó đây này. Kẻ đó là anti-christ.

314 Nó đã bắt đầu cỡi ngựa trong thời đại hội thánh đầu tiên. Giờ đây nó tiếp tục cỡi ngựa đi, đi tiếp qua mọi thời đại. Bây giờ hãy xem nó. Anh em nói, “Con đường trở lại, con đường trở lại thời đại các sứ đồ ư?” Nó đã được gọi là “đảng Ni-cô-la.” Thế rồi, trong thời đại hội thánh kế tiếp, thì nó trở nên “một giáo lý” trong giáo hội. Trước tiên, nó chỉ là “một ý kiến,” rồi trở thành “một giáo lý.”

315 Đặc sắc nhất, những người có danh tiếng, ăn mặc bảnh bao, học thức cao, lịch sự, đã không muốn tất cả những điều đó tiếp tục thực hiện trong hội thánh. Không, họ, “Không muốn tất cả thứ Đức Thánh Linh đó. Phải là một giáo hội! Và tất cả chúng ta đi qua Hội nghị Nicaea, và vân vân, ở Rô-ma.” Rồi khi họ đến đó, họ đã chiếm nhà thờ, và lấy những người ngoại giáo vào, Công giáo Rô-ma—...hay là chủ nghĩa ngoại giáo, Rô-ma ngoại giáo, và một số điều mê tín dị đoan. Và đã nhận thần—thần Át-tạt-tê, “nữ vương trên trời,” và biến nó thành đức mẹ, Ma-ri. Tạo ra những người cầu thay thuộc về những kẻ chết, và vân vân. Và nhận miếng bánh xóp tròn đó, mà nó vẫn còn làm cho tròn ở đó, và gọi nó là thân thể Đấng Christ, “bởi vì nó tượng trưng cho mẹ của thiên đàng.” Và một người Công giáo đi ngang qua, và người đó làm dấu thánh giá trên ngực mình. Bởi vì, sự sáng ấy đang cháy trong đó, được cho là bánh thánh thì ngược với Đức Chúa Trời, bởi quyền lực của linh mục. Khi mà, nó chẳng là gì trên đời ngoài chủ nghĩa ngoại giáo thật rõ ràng. Hiểu không? Đúng thế.

316 Tôi thật sự không hiểu điều đó. Ồ, vâng, đúng vậy. Vâng, đúng vậy. Vâng, thưa quý vị! Tôi hiểu điều đó, bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Chắc chắn vậy.

317 Bây giờ để ý. Ồ, chào ôi, làm sao họ có thể làm thế! Hiểu không? Và họ được ban cho sự ham muốn. Không, điều đó đúng, quý vị không phải làm Thế. Không, thưa quý vị. Nếu quý vị không muốn làm Điều đó, quý vị không bị ép buộc để làm Nó. Nếu quý vị không muốn kiếm điểm lại với cách sống thuộc về Đức Chúa Trời và các thứ, và thờ phượng, quý vị không phải làm Điều đó. Đức Chúa Trời không khiến ai làm Điều đó.

318 Nhưng xin để tôi nói với anh chị em đôi điều. Nếu tên anh chị em được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi tạo dựng thế gian, anh chị em sẽ quá hạnh phúc để thực hiện Nó, anh chị em không thể chờ đợi đến phút để thi hành Nó.

319 Hãy nhìn ở đây. Anh em nói, “Tôi sẽ cho anh hiểu, tôi đúng là sùng đạo!” Ồ, điều đó có thể đúng.

320 Hãy xem, ai có thể nói những thầy tế lễ không tin kính, trong thời Đức Chúa Jêsus? Ai có thể nói dân Y-sơ-ra-ên đã không tin kính, trong đồng vắng? Ngay cả khi họ...

“Ồ, Đức Chúa Trời đã ban phước cho tôi rất nhiều lần!”

321 Vâng, Ngài cũng đã ban cho họ. Thậm chí họ đã không phải làm việc để kiếm sống. Ngài đã cho họ ăn bên ngoài thiên đàng. Và Chúa Jêsus đã phán, “Họ, mỗi người trong họ, đều đã đi lạc và chết và đã hư mất.”

322 “Tổ phụ của chúng tôi,” họ nói, “ăn ma-na trong đồng vắng, trong bốn mươi năm.”

323 Chúa Jêsus phán, “Và họ, mỗi người, đều chết, bị phân cách Đời đời.” Hiểu không? Ngài phán, “Nhưng Ta là Bánh Sự Sống đến từ Đức Chúa Trời của Thiên đàng. Ai ăn Bánh này, người ấy sẽ chẳng bao giờ chết.” Hiểu không? Ngài là Cây Sự Sống.

324 Để ý đúng làm sao cách và khi Chúa Jêsus đến. Những thầy tế lễ, rất tin kính kia, họ tới gần đó. Bạn thân mến, không ai có thể nói họ không phải là những người tốt. Chào ôi! Họ đã bước đi trong đường lối luật pháp đó. Mọi sự giáo hội ấy nói, họ đã thi hành. Nếu không, họ đã bị ném đá. Và vì thế Ngài đã bước

ra...Anh em biết Chúa Jêsus đã gọi họ là gì không? Giảng đã gọi họ, “Hỡi giòng dõi rắn lục kia! Đừng nghĩ, bởi vì các người thuộc về tổ chức đó, thì người đã có liên quan với Đức Chúa Trời.” Và Chúa Jêsus phán, “Các người thuộc về cha của các người, là ma quỷ.” Ngài phán, “Mỗi lần mà Đức Chúa Trời sai đến một đấng tiên tri, điều gì đã xảy ra? Các người đã ném đá người và ném người vào trong mồ mả. Và bây giờ các người đi ra nơi đó và tô trắng mồ mả người cho đẹp.”

325 Không phải giáo hội Công giáo đã làm như vậy sao? Hãy xem Joan of Arc, và Thánh Patrick, và hết thảy những người còn lại của họ. Người ta đã đưa họ vào đó. Và rồi lại đào thân thể của Joan of Arc lên, và ném xác xuống sông, hai trăm năm sau đó. Và đã đốt cháy bà vì cho là phù thủy.

326 “Các người thuộc về cha của các người, là ma quỷ, nên các người cũng làm công việc của nó.” Chính xác là thế. Điều này sẽ đi ra trên khắp thế giới. Hiểu không? Đúng! Đó là những gì Chúa Jêsus đã phán.

327 Và quý vị nghĩ điều đó tốt thôi, trông như khá tốt, con ngựa trắng đó. Nhưng hãy xem quý vị nhận được gì. Đó là chính xác cái gì đang cỡi nó. Bây giờ, nhưng Ngài đã phán họ muốn nó, vì thế Ngài sẽ cho họ một sự tin tưởng sai lầm vào bản thân.

328 Nên nhớ, người đàn bà tà dâm này trong Khải huyền 17, bà ta là một sự huyền bí, “SỰ HUYỀN BÍ, BA-BY-LÔN, MẸ CỦA NHỮNG KẸ TÀ DÂM.” Và Giảng đã nhìn bà ta. Thật giống như người này... Hãy xem, chờ đợi, cho tới khi chúng ta đến ở đây và nhìn người đó theo dõi con ngựa này ở đây. Hiểu không? Nhưng anh em để ý đó là...Những gì đã xảy ra là đây, rằng, “Người đã nhìn bà ta mà lấy làm lạ lắm.” Nhưng điều huyền bí là, đó là, “bà ta đã say máu những người tử vì đạo của Đấng Christ.” Một giáo hội đẹp đẽ đặt ở đó, được tô điểm bằng màu tím và bằng vàng, “Và bà ta cầm một cái chén trong tay, đầy những đồ gốm ghiếc của sự dâm uest.”

329 Những sự tà dâm là gì? Là sống không công nghĩa. Đó là giáo lý của bà mà bà đang đưa ra. Lấy Lời của Đức Chúa Trời và làm Nó không còn ảnh hưởng, bằng một số “Chào Mary,” và tất cả

loại khác vớ vẩn kiểu này, rồi công bố nó ra. “Và các vua của thế gian phạm tội gian dâm với nó.”

“Ồ,” các bạn nói, “đó là giáo hội Công giáo.”

³³⁰ Nhưng nó là “mẹ của những gái điếm,” đấy, cũng giống như nó đã là. Thế đấy.

³³¹ Điều gì đã xảy ra? Khi nhà cải chánh đã qua đời và sứ điệp của người chết đi, quý vị lại...Quý vị đã tổ chức ra nó, và đặt một đám người của “Ricky” ở trong đó, và đã bắt đầu quay lại lối sống theo ý muốn của mình. Quý vị đã không muốn ở lại sống với Lời. Thay vì sống đúng với Lời, họ ở lại ngay đó, “Đấy đúng là Nó rồi.” Hừ! Quý vị đừng làm thế.

Ngài, đó là Nó, đấy, Ngài ở trên Đó!

³³² Để ý, đó là một việc. Chúng ta muốn đụng đến hai hay nhiều chỗ trước khi kết thúc.

³³³ Ông là con người ưu tú bị hủy diệt; dân sự của Đa-ni-ên. Bạn tin điều đó không? Bây giờ tôi sẽ thực hiện điều này, nếu các bạn thật sự giúp đỡ và nhân nhượng với tôi trong vài phút, tôi sẽ—tôi sẽ nói thật nhanh như có thể được. Nhưng tôi muốn làm cho rõ ràng, bởi vì tôi...Đức Thánh Linh ban cho tôi Điều đó, chắc chắn như tôi đang đứng ở đây. Hiểu không? Hiểu không?

³³⁴ Bây giờ nhìn xem, chúng ta hãy trở lại với Đa-ni-ên, một chút. Tôi muốn đọc đôi điều cho các bạn, những gì mà...Nếu các bạn trở lại, điều đó thật tốt. Tôi muốn đọc Đa-ni-ên 9, Đa-ni-ên 9. Và tôi muốn đọc câu 26 và câu 27 của Đa-ni-ên 9. Và, hãy xem, nếu người đó là kẻ đến để hủy diệt dân sự của Đa-ni-ên, những gì hắn sẽ làm.

Và sau sáu mươi hai tuần lễ đó Đấng Mê-si sẽ bị trừ đi,...

³³⁵ Đấy, đó là sáu mươi hai tuần Ngài đã bị trừ đi, trong bảy mươi tuần.

...không phải cho chính Ngài; nhưng cho dân sự và vua (đó là giới chức sắc tôn giáo ở đây) hầu đến (mà sẽ đến) sẽ hủy phá thành và...nơi thánh; và cuối cùng nó sẽ bị như nước lụt ngập lớn, và có sự tranh chiến cho đến cuối cùng những sự hoang vu đã định.

³³⁶ Tôi muốn hỏi các bạn đôi điều. Sau khi Đấng Christ bị trừ đi khỏi đất, trong ba năm rưỡi chức vụ của Ngài, và điều gì đã phá hủy đền thờ? Ai đã hủy phá nó? Rô-ma! Chắc chắn. Constantine hay là...Không, tôi xin lỗi. Titus, tướng của Rô-ma, ông đã phá hủy vua. Bây giờ chú ý.

Hãy xem, người này. Đến ngay ở dưới, bức tường này.

³³⁷ Khi Chúa Jêsus hạ sanh, con rồng đỏ trên trời đuổi theo người đàn bà, hầu nuốt Con trẻ của bà ngay khi Nó được sanh ra. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ai là nó, đã cố nuốt Đứa trẻ khi Nó mới sanh ra? [“Rô-ma.”] Rô-ma. Hiểu không? Đó là con rồng đỏ. Tại đây nó là vua của bạn. Ngay tại đây là con thú của bạn. Hiểu không? Họ đấy, mỗi người trong họ, thật giống nhau, đấy, “nuốt Đứa trẻ.” Đức Chúa Trời đã bắt Đứa trẻ đó lên Thiên đàng và đặt ngai trên Ngai của Ngài. Đó là nơi Đấng Christ hiện giờ ngự cho đến thời giờ đã định. Hiểu không? Bây giờ, hãy xem kẻ đó sẽ làm gì.

³³⁸ Bây giờ, ờ, bây giờ, tôi tin rằng tôi đang nói chuyện với một số người ở đây. Có thể là Anh Roberson đã có mặt hôm nay, hay là một người nào đó tôi đã nói, về điều này; không về điều này ở đây, nhưng thật sự giống nhau. Tôi tin tôi đã giảng về điều này ở đây, trước đây không lâu, điều gì sẽ xảy ra cho nước Mỹ này, trong tình thế tiền bạc này. Hiểu không? Ờ, bây giờ chúng ta đang trả nợ bằng thuế mà sẽ trả trong bốn mươi năm từ hôm nay. Điều đó thật quá sự hiểu biết của chúng ta làm sao. Bạn đã từng mở đài KAIR trên đó, hoặc Vành đai sự sống, và lắng nghe nó, đấy, từ Washington không? Tại sao, chúng ta bị phá sản hoàn toàn. Chỉ thế thôi.

³³⁹ Việc gì vậy? Vàng chất đầy kho, còn trái phiếu thì người Do-thái giữ. Nó sẽ ở Rô-ma. Bây giờ hãy xem. Chúng ta biết ai làm chủ những kho hàng bách hóa quan trọng, nhưng Rô-ma có vai trò quan trọng lớn nhất đối với sự thịnh vượng của thế giới. Phần còn lại của nó, là của người Do-thái. Bây giờ hãy theo dõi điều này. Bây giờ cứ lắng nghe điều này, cách mà Đức Thánh Linh lộ ra điều này cho tôi.

Và kẻ ấy sẽ xác lập giao ước với nhiều người trong một tuần lễ: (bây giờ để ý) và trong giữa tuần ấy người sẽ

khiến của lễ và những của lễ chay dứt đi...vì kẻ ấy sẽ làm nó hoang tàn bởi sự lan tràn của điều gớm ghiếc, thậm chí đến kỳ cuối cùng, và điều đã định sẽ được đổ ra trên kẻ hủy phá.

³⁴⁰ Hãy xem! Ô, kẻ ấy thật là kẻ gian xảo! Hẳn đây rồi. Bây giờ, chúng ta đã có bức tranh của mình và biết kẻ đó là Rô-ma. Chúng ta biết rằng kẻ đó là người cỡi con ngựa bạch. Chúng ta biết rằng kẻ đó đã tiến tới giống như một giáo lý. Và thế thì Rô-ma ngoại giáo là gì? Đã bị xuyên tạc thành Rô-ma ngoại giáo, và được đội mũ triều thiên.

³⁴¹ Bây giờ hãy xem, “Trong kỳ cuối cùng.” Không phải trong những ngày đầu khi Đấng Christ đang giảng đạo, nhưng, “trong kỳ cuối cùng,” phần cuối của tuần lễ, chỗ chúng ta vừa lấy bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên. Và Đấng Christ đã nói tiên tri trong ba năm rưỡi, và ba năm rưỡi chưa được xác nhận. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và vua này trong lúc đó đã lập một giao ước với dân sự của Đa-ni-ên, là dân Do-thái.

Đó là lúc Nàng Dâu được đem ra bảy giờ. Nàng Dâu sẽ không thấy nó.

³⁴² Để ý, trong nửa tuần cuối cùng của Đa-ni-ên, dân sự lập một giao ước. Vua này lập một giao ước với Rô-ma, lập một giao ước với họ, không nghi ngờ gì về việc lập một giao ước cho sự thịnh vượng, vì Công giáo và người Do-thái nắm giữ sự thịnh vượng của thế giới.

³⁴³ Tôi đã ở Va-ti-can. Tôi đã thấy vương miện ba tầng. Được cho là có một cuộc nói chuyện ngắn với giáo hoàng; Baron von Blomberg đã xin được điều đó cho tôi, vào một...buổi chiều thứ Tư lúc ba giờ.

³⁴⁴ Và khi họ dẫn tôi tới gặp vua, họ đã vén gấu quần tôi lên. Hoàn toàn đúng thế. Bảo tôi không được đi mà quay lưng lại, khi bước ra trước người. Điều đó đúng vậy.

Nhưng tôi đã nói, “Tôi phải làm gì trước người này?”

³⁴⁵ Họ đáp, “Ồ, anh chỉ đi vào quì một đầu gối xuống và hôn ngón tay người.”

346 Tôi nói, “Điều đó thì không. Điều đó thì không. Không, thưa quý ngài.” Tôi nói, “Tôi sẽ—tôi sẽ gọi bất cứ người nào là anh em nếu họ muốn. Tôi sẽ gọi người đó là mục sư cao quý, nếu người đó muốn có danh hiệu đó. Nhưng, tôn thờ một người, điều đó hoàn toàn chỉ thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ.” Hiếu không? Không. Không, thưa quý vị. Không hôn tay người nào như thế. Không, thật vậy. Vì thế, tôi đã không làm điều đó.

347 Nhưng tôi đã đi qua hết Vatican. Tại sao, bạn không thể mua nó với một trăm tỉ đô-la. Tại sao, bạn có một... Và cứ suy nghĩ, “Sự thịnh vượng của thế giới,” Kinh Thánh đã nói, “được tìm thấy trong nó.” Ồ, chỉ nghĩ về những nơi vĩ đại, hàng tỉ lần...

348 Tại sao chủ nghĩa cộng sản nổi dậy ở nước Nga? Nó thật khiến tôi đau lòng, khi nghe quá nhiều mục sư truyền đạo hò la về chủ nghĩa cộng sản, mà họ thậm chí không biết họ đang nói bi bô về điều gì. Đúng thế. Chủ nghĩa cộng sản không là gì cả. Nó chỉ là một công cụ trong tay của Đức Chúa Trời, để mang sự trả thù trên đất, vì huyết của các thánh đồ. Đúng thế.

349 Và sau khi Hội thánh được cất đi, Rô-ma và—và dân Do-thái sẽ lập một giao ước với nhau. Kinh Thánh đã nói họ sẽ lập giao ước, với dân thánh. Và bây giờ để ý, họ sẽ thực hiện điều đó bởi vì (tại sao?) nước này sẽ bị vỡ nợ. Và phần còn lại của thế giới mà dựa trên bản vị vàng bị phá sản. Bạn biết điều đó. Nếu chúng ta đang sống khỏi nộp thuế, không có những hóa đơn định kỳ, trong bốn mươi năm tới, chúng ta sẽ sống ở đâu?

350 Chỉ có một điều duy nhất có thể xảy ra, đó là, thu về trong hệ thống tiền tệ và trả hết những trái phiếu. Và chúng ta không thể thực hiện điều đó. Phố Wall sở hữu chúng, và Phố Wall được kiểm soát bởi người Do-thái. Phần còn lại của nó là ở Va-ti-can. Và người Do-thái nắm phần còn lại của nó ở Phố Wall, với thương mại của thế giới. Chúng ta không thể thu nó về.

351 Và nếu họ có thể làm điều đó, các bạn có nghĩ... Những anh chàng whiskey và—và hết thủy hăng thuốc lá này, mà, hàng tỉ lần tỉ đô-la mỗi năm, và xóa sổ tất cả thuế lợi tức của họ về những bức tranh cổ tầm thường và những thứ như thế. Và đi ra ở tại Arizona đó, và mua hàng triệu mẫu đất, hay là hàng ngàn, và đào những giếng nước lớn, năm chục ngàn đô-la, và trả hết nó

với thuế lợi tức. Và người ta sẽ đưa bạn vào tù nếu bạn không trả nợ. Nhưng họ đã thảo nhanh giấy nợ, và ném nó vào những cái giếng, rồi cho những chiếc xe ủi đất tơi. Rồi người ta làm gì? Họ đưa ra những dự án nhà cửa trong đó, và sự thay đổi hoàn toàn tiếp theo, bằng tiền bạc họ đã thực hiện. Họ đã có một sự đầu tư. Và đặt những nhà cửa, những dự án, ở trong đó, và bán chúng để lấy hàng triệu đô-la. Bạn nghĩ họ những con người đó sẽ thỏa hiệp, để thay đổi tiền tệ chẳng?

352 Giống như anh chàng này dưới đây ở...Anh ta tên gì? Castro. Điều thông minh duy nhất anh chàng này đã từng làm, lúc ấy, khi anh ta hủy bỏ những hợp đồng, trả hết cho họ và hủy bỏ nó.

353 Để ý, nhưng chúng ta không thể làm điều đó. Những gã này sẽ không để cho chúng ta làm điều đó. Những thương gia giàu có của thế gian nắm giữ nó.

354 Và thế thì có một điều duy nhất để làm. Giáo hội Công giáo có thể xóa sổ nó. Nó là nơi duy nhất có tiền. Và nó có thể làm điều đó, và nó sẽ làm. Và để thực hiện được điều này, để có được điều đó, nó sẽ thỏa hiệp với người Do-thái, lập một giao ước. Và khi nó lập giao ước này với người Do-thái...Bây giờ, nên nhớ, tôi sẽ lấy điều này từ Kinh Thánh. Và bây giờ, khi nó làm điều này, và lập giao ước này, chúng ta để ý, trong Đa-ni-ên 8:23 và 25, “kẻ đó sẽ nhờ quyền thuật gây nên chước gian dối mình được thịnh lợi,” và chước gian dối là đang tạo ra, “trong tay người.” Và người đó lập giao ước này với dân Do-thái.

355 Và, ở giữa của điều này, ba năm rưỡi này, người hủy giao ước của mình, ngay khi vua ấy có được điều áp ủ đã lâu, và lấy được tiền của dân Do-thái lâu nay trói buộc. Và khi hắn thực hiện điều đó...Ồ, chao ôi!Ồ, chao ôi!

356 Người đó được gọi là anti-christ cho đến cuối thời đại hội thánh, vì người là...người và con cái mình chống lại Đấng Christ và Lời. Người này được gọi là anti-christ.

357 Bây giờ, người sẽ nắm giữ tiền bạc. Và đó là nơi chúng ta nghĩ nó sẽ đến. Chỉ một phút, trong khi tôi nói điều này, rồi tôi muốn trở lại điều đó trong một phút.

358 Người đó được gọi là anti-christ, và sẽ được gọi là anti-christ, trong mắt của Đức Chúa Trời, cho đến kỳ cuối cùng. Bây giờ, nhưng rồi người sẽ được gọi là cái gì khác.

359 Bây giờ, khi người đã nắm sự kiểm soát tất cả tiền bạc, “Thì người sẽ phá vỡ giao ước với dân Do-thái,” như Đa-ni-ên đã nói ở đây người sẽ làm điều đó, “trong giữa của nửa bảy mươi tuần lễ cuối,” của Đa-ni-ên. Và thế thì, thưa anh em, người đó sẽ làm gì? Người đó sẽ có tất cả sự trao đổi mậu dịch và thương mại của thế giới, một hiệp ước với thế giới, bởi vì người nắm giữ sự thịnh vượng của thế giới, hoàn toàn. Và trong suốt thời gian đó, hai vị tiên tri sẽ dấy lên ra mặt và triệu tập một trăm bốn mươi bốn ngàn người đó. Rồi điều gì sẽ xảy ra? Rồi dấu hiệu của con thú, trong Khải huyền 13, sẽ được bắt đầu, bởi vì người nắm giữ hết thảy sự buôn bán, mậu dịch, và mọi thứ trên thế giới. Và rồi điều gì sẽ xảy ra? Dấu hiệu của con thú sẽ được đưa vào, mà, “Không ai có thể mua hoặc bán, ngoại trừ người mà có dấu của con thú.” [Anh Branham gõ trên bục ba lần—Bt.]

360 Tạ ơn Đức Chúa Trời, Hội thánh sẽ được hưởng ba năm rưỡi tuyệt vời trong Vinh hiển, sẽ không phải trải qua điều đó.

361 Bây giờ để ý, vào kỳ cuối cùng, lúc cuối cùng của những thời đại hội thánh bây giờ, người được gọi...Người và các con mình được gọi là anti-christ, bởi vì điều gì chống lại Đấng Christ là anti-Christ. Và bất cứ điều gì chống lại Lời là chống lại Đấng Christ, vì Đấng Christ là Lời. Vậy thì kẻ ấy là anti-christ.

362 Rồi, trong Khải huyền 12:7-9, khi Sa-tan bị đuổi ra, nguyên cáo. Bạn muốn ghi điều đó, vì tôi muốn các bạn đọc nó. Bây giờ chúng ta không có thời gian; sẽ kết thúc, còn hai mươi hay mười lăm phút nữa là đến mười giờ, đấy. Nhưng trong Khải huyền 12:7-9, “Sa-tan,” là linh, “ma quỷ,” mà giờ đây ở trên đó, “kẻ kiện cáo anh em chúng ta.” Đúng thế.

363 Hội thánh được cất lên, và Sa-tan bị đuổi ra. Khi Hội thánh đi lên, Sa-tan đi xuống, rồi chính Sa-tan hóa thân thành anti-christ và được gọi là “con thú.” Rồi, Khải huyền 13, con thú đưa ra con dấu. Hiểu không?

³⁶⁴ “Khi Ngài cho phép,” chỉ lúc bấy giờ, Cơ-đốc-giáo rời khỏi trái đất trong sự thanh tẩy của nó, là bởi vì, “Ngài cho phép.”

³⁶⁵ Hãy nhớ quay lại ở đây trong Tê-sa-lô-ni-ca, “Ngồi trong đền thờ của Đức Chúa Trời, tự xưng là Đức Chúa Trời, tha thứ tội lỗi trên đất.” Và điều đó sẽ tiếp diễn, “và sự bội nghịch sẽ đầy dẫy,” và cứ tiếp diễn. Bởi vì, nó sẽ chưa được biết, cho đến lúc ấy, cho đến khi thì giờ của kẻ đó được bày tỏ cho biết.

³⁶⁶ Và rồi Hội thánh sẽ được cất đi. Và khi Nó đã được cất đi rồi, thì lúc đó hắn sẽ thay đổi chính mình từ một anti-christ bấy giờ, ô, chao ôi, “giáo hội, giáo hội vĩ đại và điều đó,” bấy giờ nó trở nên “con thú.” Ừ-m! Tôi ước mong mình có thể làm cho dân sự thấy điều đó.

³⁶⁷ Bây giờ nên nhớ, anti-christ và con thú chính là cùng một linh. Đó là ba ngôi một thể. Vâng, thưa quý vị. Đó là ba giai đoạn của cùng một quyền lực ma quỷ. Nên nhớ, đảng Ni-cô-la, đây, nó phải là hóa thân thành người trước khi nó có thể được đội mũ triều thiên. Hiểu không? Bây giờ hãy xem điều này, ba giai đoạn. Giai đoạn đầu tiên, nó được gọi là anti-christ; giai đoạn thứ hai, nó được gọi là tiên tri giả; giai đoạn thứ ba, nó được gọi là con thú.

³⁶⁸ Để ý, đảng Ni-cô-la, sự giảng dạy anti-christ mà đã bắt đầu trong thời của Phao-lô, đi ngược lại Lời Đức Chúa Trời, anti-christ.

³⁶⁹ Sau đó hắn được gọi, lần nữa, là tiên tri giả. Mà, khi sự giảng dạy trở nên một người, hắn là một tiên tri đối với sự giảng dạy của giới chức sắc, của giới—giới chức sắc của giáo hội Công giáo. Giáo hoàng là vị tiên tri với lời giả dối, và làm ông ta là một tiên tri giả.

³⁷⁰ Giai đoạn thứ ba là một con thú, một người đã được đội mũ triều thiên trong những ngày sau rốt, với mọi quyền lực mà Rô-ma ngoại giáo đã từng có. Bởi vì, con thú bầy đầu, là con rồng, bị ném ra khỏi thiên đàng, và hóa thân thành tiên tri giả. Nó đấy, kẻ có bảy vương miện, và đã bị ném và quăng vào trái đất và biển. Đúng thế.

371 Chúng ta đang nói gì? Ai là người cỡi ngựa này, người cỡi ngựa này? Bạn biết nó là gì không? Nó là siêu nhân của Sa-tan.

372 Tối nọ tôi đã đi, hai anh em đang ngồi trong nhà thờ này bây giờ; Anh Norman, phía sau đó, và, tôi tin, và Anh Fred. Chúng tôi đã nghe một người dạy về anti-christ. Và một người nổi tiếng, một trong những người giỏi nhất mà Phúc âm Ngũ Tuần có, và sự thông giải về anti-christ của ông là, rằng, “Người ta sẽ nhận lấy chất dinh dưỡng của loại nào đó, ra từ một—của một con người, và biến chuyển đời sống này của một người trở thành hình ảnh vĩ đại sẽ dính chặt...làm bậc thang cho một khu phố ở một thời điểm. Và điều đó là...” Bạn có thể tưởng tượng một người đầy dẫy Đức Thánh Linh, lại ở dưới sự đánh lừa ảo tưởng như thế, hay tuyên bố là thế không?

373 Khi mà, ở đây là Kinh Thánh, nói anti-christ là ai. Nó không phải là một...Nó là một con người. Để ý, người cỡi ngựa này không ai khác ngoài siêu nhân của Sa-tan, một con quỷ hóa thân. Nó là một người kỳ tài có giáo dục. Bây giờ, tôi hi vọng bạn mở tai ra nghe. Chúng đang thử một trong những đứa con của chúng, cách đây không lâu, trên một chương trình gieo súc sắc trên truyền hình, xem thử ai có trí thông minh hơn người kế tiếp, để chạy đua nhiệm kỳ Tổng thống. Hiểu không? Nhưng, tuy nhiên, người ấy phải có nhiều sự khôn ngoan; Sa-tan cũng vậy. Nó cố gắng bán điều đó. Nó đã bán sự khôn ngoan cho Ê-va. Nó đã bán điều đó cho chúng ta. Chúng ta đang muốn có một siêu nhân. Chúng ta đã có điều đó. Đúng lắm. Cả thế giới đang muốn có một siêu nhân. Họ sẽ có nó. Cứ chờ đợi cho đến khi Hội thánh cất lên, và Sa-tan bị đuổi ra; nó sẽ hiện hình. Đúng thế. Người ta muốn có ai đó có thể thật sự làm công việc ấy. Nó sẽ làm điều đó.

374 Có học vấn! Đây là một...siêu nhân của Sa-tan, có giáo dục, có sự khôn ngoan, có thần học giáo hội bằng lời của riêng mình, của sự tạo ra riêng mình. Và kẻ đó đang cỡi con ngựa giáo phái màu trắng, để lừa dối thiên hạ. Và kẻ đó sẽ chinh phục mọi tôn giáo trên thế giới, bởi vì hết thảy họ sẽ tiến tới liên minh của—của những...của những giáo hội, và liên minh thế giới của những giáo hội. Và họ đã xây dựng những tòa nhà của họ rồi, và mọi việc được xếp đặt ngăn nắp theo hàng lối. Không có một điều

gì còn để lại. Mọi giáo phái bị sa lầy ngay vào đó, sự thành lập liên minh các giáo hội. Và đằng sau nó là gì? Rô-ma. Bây giờ giáo hoàng đang kêu gào, “Tất cả chúng ta là một. Chúng ta hãy đến với nhau và bước đi với nhau.”

³⁷⁵ Và những người này, ngay cả một số anh em Phúc âm Toàn vẹn, phủ nhận, phải phủ nhận sự giảng dạy Phúc âm của anh em, để nhận một bước đi như thế. Anh em đã làm gì? Quá mù quáng, với việc giáo phái đó, anh em đã chối bỏ Lễ thật. Và Lễ thật đã được đặt trước họ, còn họ—họ đã đi ra khỏi Nó, và rời bỏ Nó. Và bây giờ họ đã được “truyền cho một ảo giác mạnh, để tin vào sự dối trá và bị đày xuống địa ngục với nó.” Hoàn toàn chính xác là thế.

³⁷⁶ Và anti-christ nắm lấy tất cả. Và Kinh Thánh đã nói, rằng, “Nó đã lừa dối tất cả,” a, hai chữ l, “tất cả những người ở trên mặt đất, mà tên của nó không được chép dưới những Ấn kia từ khi sáng thế.” [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.] Hừm! Vậy thì, nếu Kinh Thánh đã nói kẻ đó làm điều ấy, thì chắc chắn hẳn đã làm.

³⁷⁷ Người ta nói, “Ồ, tôi thuộc về...” Bạn đấy. Vâng. Điều đó thật chính xác. Một tổ chức từ thiện trá hình cũng vậy. Nó cũng như một hệ thống mà đã bắt đầu từ lúc ban đầu, mà là anti-christ, có mặt từ đầu đến cuối.

³⁷⁸ Tôi sẽ nghe nói về nó, nhưng đó là...Nó là Sự thật. Tôi trông đợi điều đó. A-men.

³⁷⁹ Bây giờ, để ý, nó sẽ chinh phục. Và hầu như nắm giữ sự hiểu biết của nó ngay bây giờ, trong khi nó vẫn còn là anti-christ, trước khi nó trở thành con thú. Anh em nói về hình phạt thảm khốc chẳng? Anh em cứ chờ đợi. [Anh Branham gõ lên bục bốn lần—Bt.] Hãy theo dõi những gì họ để lại trên trái đất này sẽ phải trải qua với chúng. Ừ-m. “Sẽ có khóc lóc, và than vãn, và nghiêng rãng. Vì con rỗng, Rô-ma, đã phun nước ở miệng của nó ra, để gây chiến với dân sót lại của dòng dõi người đàn bà, mà để lại trên đất sau khi Cô Dâu được chọn và đã được đem đi. Và con rỗng gây chiến với dân sót lại, đã không muốn vào, và săn đuổi họ.”

380 Và Hội thánh thật sẽ trải qua điều đó nếu có thể được; nhưng, bạn biết, chúng được thực hiện dưới Huyết này, bởi ân điển của Đấng Christ, và không thể đi qua sự Hoạn nạn nào. Họ không có thời kỳ Hoạn nạn. Việc tiếp theo cho Hội thánh là sự Cất lên. Amen, và a-men! Ngợi khen Đức Chúa Trời. Ồ, tôi thích điều này biết bao!

381 Hãy để tôi nói với bạn. Chúng ta đang nói những gì mà kẻ đi xâm chiếm sẽ làm, và kẻ ấy thật sự sẽ chiến thắng. Hẳn đã làm điều đó rồi. Nó đã thật sự hoàn thành rồi, chỉ thế thôi; sẽ hoàn thành nó, với tiền bạc, lợi lộc dơ bẩn. Điều đó chính xác. Họ yêu tiền bạc hơn Đức Chúa Trời. Mọi việc bây giờ người ta đều nghĩ là, “Hẳn có được bao nhiêu tiền?” Nó là gì?

382 Bạn biết, điều đó đã được nói, nhiều lần, “Hãy dâng tiền cho giáo hội, và nó sẽ cách mạng hóa thế giới. Hãy dâng tiền cho giáo hội, và nó sẽ gọi những nhà truyền giảng Phúc âm đi khắp thế giới. Và nó sẽ làm gì? Nó sẽ chinh phục thế giới cho Đấng Christ.”

383 Cho phép tôi nói với bạn đôi điều, thưa bạn mù quáng, đáng thương của tôi. Thế gian sẽ không thắng được bằng tiền bạc, nhưng bằng Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ. Hãy dâng cho Đức Chúa Trời những con người hào hiệp dũng cảm, sẽ đứng ở đó trên Lời ấy, sống hoặc chết; điều đó sẽ chinh phục. Ừ-m. Sẽ chỉ có một điều duy nhất mà có thể chinh phục, là những người mà đã có tên trong Sách Sự Sống của Chiên Con từ khi tạo dựng thế gian. Đó là người duy nhất sẽ nghe Nó. Tiền bạc sẽ không có gì để làm với nó; gọi chúng thêm vào những truyền thống giáo phái của họ.

384 Chúng ta hãy xem. Vâng, với những bậc anh tài có học vấn, kẻ đó sẽ có. Người đó sẽ tao nhã lịch sự. Chao ôi, chao ôi, chao ôi! Và hết thầy con cái chung quanh người đó sẽ thông minh, Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Luật, Tiến sĩ LL.D., Q.S.D., Tiến sĩ A.B.C.D.E.F. cho đến Z. Họ sẽ có tất cả điều đó, thông minh. Tại sao? Nó đi theo sau trật tự của Sa-tan. Bất cứ mảnh khoé sắc sảo nào chống lại Kinh Thánh là của Sa-tan.

385 Điều đó hoàn toàn chính xác với những gì nó đã lừa gạt với Ê-va. Ê-va nói, “Ồ, có lời chép rằng, Đức Chúa Trời đã phán dạy chúng tôi không được làm điều đó.”

³⁸⁶ Hấn nói, “Nhưng, chờ xem. Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ không làm điều đó. Nhưng ta sẽ mở mắt người và cho người một số sự khôn ngoan.” Nàng nhận điều đó.

³⁸⁷ Chúng ta đã muốn nó. Chúng ta, đất nước này, cũng đã có nó. Để ý, nó sẽ chinh phục toàn bộ thế giới tôn giáo. Nó sẽ chinh phục, lập một giao ước với dân sự của Đa-ni-ên. Đây này, cả trong dân Ngoại và trong dân sự của Đa-ni-ên, dân Do-thái cho những tuần lễ cuối cùng. Và chúng ta ở đây này, thậm chí vẽ nó ra trên những tấm bảng. Và các bạn thấy nó, thật hoàn hảo, đó là chỗ của nó. Cảm tạ Đức Chúa Trời. Kể đó kia kia. Hệ thống tổ chức đó là thuộc về ma quỷ. Và điều đó, cũng không có sự tấn công thẳng tay nào với nó. Hiểu không? Chính xác. Nó là cội rễ của điều ác. Nó là sự...

³⁸⁸ Vậy thì, không người nào, dân sự không nên ở trong hệ thống đó. Họ là con dân của Đức Chúa Trời, nhiều người trong họ. Nhưng, bạn biết điều gì, khi nào chúng ta làm xong những gì ở đây, thì chúng ta sẽ bước vào những tiếng Kèn này; và, lần tới tôi sẽ đi qua, những tiếng Kèn này vang lên. Hãy nhớ, khi họ, thiên sứ cuối cùng...Vị Thiên sứ thứ ba đó đi qua, “Hãy ra khỏi nó, hỡi dân sự của Ta!” Khi vị Thiên sứ đó bay, cũng là lúc Sứ điệp ấy rơi xuống đây dành cho tiếng Kèn cuối cùng, Sứ điệp của vị thiên sứ cuối cùng, Ấn cuối cùng mở ra. Tất cả đều xảy ra cùng một lúc. Vâng, thưa quý vị. Hết thấy những con tàu dựng lên và đi qua vào trong cõi Đời đời.

³⁸⁹ Bây giờ điều gì? Cùng một lúc mà kẻ này đang chinh phục... Rồi tôi sẽ kết thúc. Đức Chúa Trời cũng sẽ làm điều gì đó. Chúng ta hãy dừng cho Sa-tan tất cả sự tín nhiệm ở đây, đây. Chúng ta hãy dừng nói với nhau, về hấn. Hiểu không? Trong lúc điều vĩ đại này sẽ lộ ra ở đó, hệ thống vĩ đại này uốn mình trong những tổ chức này, thành một khối liên minh, vì thế họ có thể tự góp phần với nhau và đứng lên chống lại chủ nghĩa cộng sản, và không biết rằng Đức Chúa Trời đã đẩy lên chủ nghĩa cộng sản để chế ngự họ. Chắc chắn vậy.

³⁹⁰ Điều gì—điều gì—điều gì đã khiến chủ nghĩa cộng sản nổi lên ở nước Nga? Bởi vì sự ô uế của giáo hội La-mã và phần còn lại của nó. Họ đã lấy tất cả tiền bạc đã có ở nước Nga, và để cho

dân chúng đói đến chết, và chẳng cho họ cái gì để sống, và thay thế, và sống thật giống như những người còn lại của thế gian.

³⁹¹ Tôi đã xuống Mê-xi-cô, cách đây không lâu, và thấy những trẻ em đáng thương của họ. Bất cứ nước Công giáo nào thậm chí không đủ sống. Không có một nước nào trong họ. Hãy hỏi tôi ở đâu. Hãy chỉ cho tôi họ ở đâu. Bất cứ nước nào ở dưới sự kiểm soát của Công giáo đều không thể tự túc. Nước Pháp, Ý, và tất cả họ, Mê-xi-cô, bất cứ nơi đâu bạn đi đến, họ đều không thể tự trang trải. Tại sao? Giáo hội đã nắm mọi sự họ có. Đó là nguyên nhân nước Nga đã đá nó ra. Hãy xem điều gì đã xảy ra.

³⁹² Tôi biết điều này, chính tôi. Tôi đã đứng ở dưới đó. Và bạn nghĩ năm hân hỉ đã đến, bạn nghe tiếng chuông rung lên. Còn ở đây người đàn bà nghèo nàn, đang xuống phố, kéo lê đôi chân. Và người cha đang ẵm đứa bé; và hai hay ba đứa con của họ, đang khóc. Bà ấy đang làm sự sám hối với người đàn bà đã chết nào đó ở trên đó. Đã để bà...Mặc dù bà sẽ lên Thiên đàng, bởi điều đó. Ồ, thật là một chuyện đáng thương!

³⁹³ Rồi tôi đã thấy, đứng ở dưới đó, đến ở đây...Kinh tế của họ được cân bằng một cách quá kém cỏi! Giáo hội đã lấy mọi thứ họ có. Ở đây, một Pancho trẻ, có lẽ—có lẽ Pancho có nghĩa là Frank. Anh ấy đi xuống đó, và anh ấy là thợ nề, và có lẽ anh kiếm—kiếm được hai mươi pê-sô mỗi tuần. Nhưng sẽ mất hết cả hai mươi pê-sô đó, chỉ mua cho anh được một đôi giày. Đó là tình trạng kinh tế của họ. Nhưng lúc này, ở đây, thế thì còn nếu—nếu anh ấy, là một thợ xây dựng và thợ nề, và kiếm được mỗi tuần hai mươi pê-sô thì thế nào, nói cho ngay. Tôi không biết anh ta làm gì, nhưng nói về loại đường lối kinh tế đó nó phải được làm cho cân xứng. Để ý, bây giờ, nếu anh ấy kiếm được hai mươi pê-sô một tuần.

³⁹⁴ Chico đến ở đây, đấy, mà có nghĩa là “người nhỏ bé,” và ông làm việc ở đó để được khoảng năm pê-sô một tuần. Và ông phải nuôi ăn mười đứa con, nhưng sẽ có một người nào đó đến gõ cửa nhà ông, [Anh Branham gõ trên bục giảng nhiều lần—Bt.] để lấy khoảng năm trong những pê-sô kia, hay bốn trong chúng, dù sao đi nữa, để trả cho những cây đèn sáp đốt trong đèn thờ

bằng vàng, hàng triệu đô-la cho những tội lỗi của ông ấy. Thế đấy. Đó là sự cân bằng về kinh tế. Đó là đường lối của các đất nước.

³⁹⁵ Điều này lấy đi tất cả. Giáo hội lấy đi tất cả. Nó đã có điều đó trong tay. Đó là tất cả. Và nó, với tiền của dân Do-thái, trong giao ước đó, như Kinh Thánh đã nói, họ sẽ lấy đi toàn bộ.

³⁹⁶ Và rồi nó sẽ trở thành một con thú. Nó phá vỡ giao ước của mình, và nó cướp đoạt. Nó xé những con cái còn lại của người đàn bà ra, giống như thế. Và phun nước từ miệng ra; gây chiến tranh. Và sẽ có sự khốc lóc, và than vãn, và nghiêng rãng.

³⁹⁷ Và Nàng Dâu sẽ được rước đi, trong Vinh hiển, đấy, cùng lúc đó. Đừng bỏ qua điều đó, thưa bạn. Xin Chúa giúp tôi! Tôi—tôi muốn được ở đó. Tôi không quan tâm phải trả giá đắt thế nào. Tôi—tôi muốn được ở đó.

³⁹⁸ Bây giờ, để ý, cùng một lúc điều này sẽ diễn ra, đúng hơn là, ngay trước khi điều này xảy ra, trên trái đất, Đức Chúa Trời đã hứa...Trong khi tất cả bọn họ còn do dự, tranh cãi sự khác biệt của họ về những tín điều của họ, Đức Chúa Trời đã hứa rằng Ngài sẽ sai đến cho chúng ta một tiên tri thật của Lời thật, với một Sứ điệp; để trở lại với Lời nguyên thủy của Đức Chúa Trời, và “Đức tin của tổ phụ,” để mang đến Quyền năng của Đức Thánh Linh ở giữa dân sự, với một năng quyền mà sẽ vực hội thánh đứng dậy trên những điều này và đồng thời, mang nó đi vào. Vâng. Cũng Lời giống như vậy đã được chứng thực, về Đức Chúa Jêsus Christ, rằng Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi! “Quả thật, Ta ở cùng các ngươi luôn, cho đến tận thế. Và các công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm. Ta sẽ ở cùng các ngươi. Còn ít lâu nữa, và họ sẽ chẳng thấy Ta nữa,” bởi vì chính họ sẽ tổ chức và tan tác ra. “Nhưng các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các ngươi. Ta sẽ ở ngay trong các ngươi, cho đến tận thế.” Vì, Ngài phán sự thanh nộ của Ngài sẽ đổ ra sau khi tận thế. Thế đấy. Ôi Đức Chúa Trời!

³⁹⁹ Người cỡi ngựa trắng đó là ai? Bạn không bị mù. Bạn thấy người đó là ai. Chính là anti-christ đó, và là linh lừa dối đó bây giờ đang đi và bò vào. Làm cho...Và, rồi, đấy, Đức Chúa Trời cứ nhắc đi nhắc lại điều đó. Ngài chỉ cho thấy nó như một người đi ra cỡi trên con ngựa trắng, và có một cây cung mà không có mũi tên.

Người đó là một kẻ lừa dối. Người đó không có quyền lực. Nói, “Quyền lực của giáo hội!” Nó ở đâu? Họ làm gì? Họ nói, “Chúng ta là giáo hội ban đầu.” Hội thánh ban đầu đuổi quỷ ra, chữa lành người đau, và khiến kẻ chết sống lại, đã thấy được những khái tượng, và mọi điều khác. Bây giờ nó đâu rồi? Hiểu không? Là một kẻ lừa dối, cây cung không có mũi tên. Hừ! Đúng thế.

⁴⁰⁰ Nhưng, anh em thấy, khi Đấng Christ đến, một Thanh Gươm đi ra từ miệng Ngài, giống như tia sáng lóe lên. Nó tiến tới và thiêu hủy hết kẻ thù của Ngài, và đuổi ma quỷ ra khỏi. Nó cuốn sạch mọi thứ. Và Ngài đến, áo Ngài nhuộm trong huyết, và trên đùi Ngài được viết, “Lời Đức Chúa Trời.” A-men. Tại đây Ngài đến, với đạo quân Ngài, đến từ Thiên đàng.

⁴⁰¹ Người cỡi ngựa trắng đó cũng ở trên đất luôn mọi lúc. Hắn sẽ biến đổi từ anti-christ. Hắn làm điều đó, và trở thành một tiên tri giả. Đấy, hắn đã bắt đầu trước tiên, là một anti-christ, một linh; rồi hắn trở thành một tiên tri giả; rồi, sau đó, khi ma quỷ bị đuổi ra, hắn hóa thân lúc đó với ma quỷ. Ba giai đoạn! Trước tiên, hắn bắt đầu là, ma quỷ, một linh của ma quỷ; rồi hắn trở thành một tiên tri giả, giáo sư của một giáo lý lừa dối; việc kế đến, hắn đến như chính hình dạng ma quỷ của hắn, hóa thân. Hiểu không? Hắn đấy.

⁴⁰² Và cùng lúc đó ma quỷ này từ Thiên đàng rơi xuống và hóa thân thành một người, Đức Thánh Linh đi lên và ma quỷ đi xuống hóa thân thành trong những con người. A-men. Ô, chao ôi! Thật là một thời gian tuyệt vời!

Ý Chúa, tối mai, tôi sẽ nói đến Ấn thứ Hai.

⁴⁰³ Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.” Anh Branham dừng lại—Bt.] Bây giờ, anh chị em tin Điều đó không? [“A-men.”]

⁴⁰⁴ Tôi vừa tắt băng ghi âm. Bây giờ tôi sẽ nghe từ Đó. Anh chị em biết điều đó, đấy. Nhưng tôi mong đợi.

⁴⁰⁵ Cho phép tôi nói với anh em đôi điều, thưa anh em. Bây giờ tôi chỉ biết, vì một lần trong đời tôi, tại sao Thánh Linh đó đã luôn luôn yêu cầu tôi chống lại họ, tổ chức đó. Tôi biết ơn Chúa là Đức Chúa Trời vì đã tỏ cho tôi biết những điều này. Tôi biết

rằng Nó là Lẽ thật. Nó ở đó đấy, đã được bày tỏ ngay ở đó. Ở đây hẳn đã cõi ngựa đi xuyên qua thời đại, và lộ ra ngay ở đây và tự phô bày hẳn ngay dưới đây, thật hết sức hoàn hảo như hẳn có thể. Đấy, đó là hẳn. Bây giờ chúng ta không bị lừa dối về điều đó. Bây giờ anh chị em đã mở mắt ra. Hãy tránh xa thứ vớ vẩn đó. Và hãy yêu Chúa bằng cả tấm lòng, và ở lại ngay với Ngài. Vâng, thưa quý vị. Hãy ra khỏi Ba-by-lôn!

406 [Băng trống—Bt.] Ba điều: được chứng minh bằng Lời, được chỉ cho thấy bằng một bức tranh, được bày tỏ bằng những công việc của Thánh Linh, chứng thực rằng Nó là Lời.

407 Xin để Lời đến trên những chiếc khăn tay này, Chúa ôi. Xin chữa lành người đau. Xin chữa lành mỗi người đau mà đang hiện diện, Chúa ôi, và những người ở bên ngoài viết thư và gọi điện.

408 Cha ôi, vào giờ này, có một sự chữa lành khác mà sẽ được thực hiện ngay bây giờ, và chúng con tiếp tục với sự hầu việc chữa lành. Nhưng, Chúa ôi, đó là vấn đề linh hồn, chúng con muốn làm điều đó đúng trong trật tự, Chúa ôi. Và những điều này phải đến.

409 Chúng con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, hầu cho Ngài sẽ nhận những lời này giờ đây mà đã được nói, và biến nó thành sự thật với mọi người. Xin để cho họ thấy Nó, Chúa ôi. Đang được chất lọc ra theo thời gian, và, Ngài biết, Cha ôi, vì vậy con cầu xin điều đó đã được nói quá đủ đến nỗi Đức Thánh Linh sẽ nhận lấy Nó và bày tỏ Nó vào những tấm lòng. Những ai mà đang ghi chép Kinh Thánh, xin cho họ nghiên cứu Chúng. Những ai đang thực hiện những cuốn băng ghi âm hoặc—hoặc—hoặc nghe những băng ghi âm, xin cho họ học Nó; đừng đặt sự thông giải của riêng họ vào Nó bây giờ, nhưng chỉ nghiên cứu Lời. Xin nhậm lời, Cha ôi. Nhơn Danh Chúa Jêsus, con giao phó mọi sự cho Ngài, và cho sự vinh hiển Ngài. A-men.

410 [Một anh em nói tiên tri. Hội chúng vui mừng—Bt.] A-men. Ồ, cảm ơn Ngài! [Hội chúng tiếp tục vui mừng.] Ồ!

411 Nếu có ai đó ở đây mà không biết Ngài, tha tội, hãy làm điều đó bây giờ. Hãy nghe lời khiển trách thẳng thắn, mạnh mẽ đó.

Nếu bạn có sự mong đợi đến gần, hãy làm điều đó bây giờ, cho những ngày sau này.

⁴¹² Điều gì xảy ra nếu đó là sự mở ra của Ấn đó? Điều gì xảy ra nếu đó là vị Thiên sứ đã được sai đến đó, mà đã làm nổ tung (hầu như) tôi lên khỏi mặt đất, ngày nọ, đang đứng phía sau đó, khi ba người làm chứng đang đứng gần. Mà tôi đã kể với các bạn trước khi tôi đi, “Sẽ có một tiếng nổ mà hầu như đưa tôi lên.” Và tôi được cất lên với bảy vị Thiên sứ, và đi đến hướng đông. Điều này giống như lay động tôi ra khỏi mặt đất.

⁴¹³ Đúng thế không, Anh Norman, Anh Fred Sothmann, người mà đã đứng với tôi khi điều đó xảy ra, trên Tucson? Và sự—sự... Ngồi, nhặt cỏ gai ra khỏi áo quần của tôi, thật chính xác những gì khái tượng đã nói. Và nó ở phía nam của...về phía Tucson. Nếu điều đó đúng, hãy giơ tay lên, Anh Fred, Anh Norman. Họ kia kia. Xin mời hai người đứng lên tại chỗ, để mọi người có thể thấy rằng các anh đã ở đó, như người làm chứng. Tôi chưa bao giờ nghe một điều gì giống như thế, trong đời.

⁴¹⁴ Và, lập tức, họ không đi sẵn, ngày hôm đó. Tôi đã nài xin Fred, sáng hôm sau. Anh ấy không biết điều này. Tôi xin anh ấy đi sẵn, cứ nói, “Đi sẵn đi. Đi sẵn đi.”

⁴¹⁵ Nhưng Ngài phán, Ngài bảo tôi trở lại nơi đó, “Người ấy sẽ không làm điều đó. Người sẽ đi đến hướng Đông, ngay bây giờ.”

⁴¹⁶ Và bảy vị Thiên sứ! Tiếng nổ đầu tiên, nó đã mở ra. Vàng. Nếu nó xảy ra thì sao? Chúng ta đang ở thì giờ cuối cùng. Hiểu không?

Tôi yêu...

Chúng ta hãy thờ phượng Ngài.

Tôi yêu Ngài

Vì Ngài yêu tôi trước

Chúng ta hãy đứng lên.

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự.

⁴¹⁷ Chúng ta hãy dọn lòng mình cho sạch giờ này, thưa các anh em, khi chúng ta cúi đầu cầu nguyện. Hỡi các chị của tôi, tôi đã nói về những điều kinh khủng với các chị, nhưng tôi làm điều đó

trong tình yêu thương tin kính. Tôi đã làm thế vì tôi yêu các chị; về việc để tóc dài, và cách ăn mặc và hành động phải phép. Tôi đã làm điều đó vì tình yêu thiêng liêng. Chúng ta hãy làm sạch lương tâm chúng ta bây giờ trong khi—trong khi còn thuốc tẩy Clorox của Đức Chúa Trời.

⁴¹⁸ Vào buổi sáng, có thể là quá trễ. Ngài có thể bước đến. Hỡi các anh em, những điều này đến giống như thế này, có thể là sự kết thúc chức vụ giải hòa. Anh em có bao giờ nghĩ về điều đó không? Ồ, tôi không biết nó khi nào. Tôi không nói điều đó. Nhưng nếu nó xảy ra thì sao? Điều gì sẽ xảy ra nếu nó xảy đến? Còn điều đó thế nào? Không còn sự cứu chuộc nữa; nó đã hết, vào lúc đó. Tôi hi vọng không phải, nhưng có khả năng điều đó là vậy.

Tôi yêu Ngài, tôi...

Xin tẩy sạch chúng con, Chúa ôi. [Băng trống—Bt.]

...yêu Ngài

Vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự.

⁴¹⁹ Đáng chúc tụng Danh của Chúa! Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! Tôi thích cảm giác êm dịu đó. Anh chị em không cảm thấy Điều đó chăng? Thật sự Đức Thánh Linh, giống như, đang hà hơi chung quanh anh chị em, dạo quanh anh chị em với Nó. Ồ, tuyệt vời làm sao! Ồ, suy gẫm về sự thương xót của Ngài!

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

Vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự.

⁴²⁰ Đừng quên Nó, thưa bạn. Đừng quên Nó. Hãy mang Nó về nhà với bạn. Hãy ở lại sống với Nó. Giữ Nó trên gối bạn. Đừng quên Nó. Hãy ở lại với Nó. Xin Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn giờ này.

Mời Anh Neville, mục sư của các bạn.

ẤN THỨ NHẤT VIE63-0318

(The First Seal)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ VỀ BẦY ẤN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Hai, ngày 18 tháng Ba, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org